

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΗ'

Δευτέρα 18 Φεβρουαρίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Επί Διαδικαστικού θέματος. σελ. 5109

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 19 Φεβρουαρίου 2008. σελ. 5104

2. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:

α) Προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λειτουργία και τον έλεγχο των σφαγείων στη χώρα μας κ.λπ. σελ. 5103

β) Προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων επίλυσης των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι μικρομεσαίοι παραγωγοί καπνού. σελ. 5105

γ) Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη συγκέντρωση και λειτουργία εγκαταστάσεων αποθήκευσης καυσίμων στο Πέραμα, τον κίνδυνο ατυχήματος κ.λπ. σελ. 5106

δ) Προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις εφημερίες στα νοσοκομεία κ.λπ. σελ. 5107

3. Συζήτηση επερώτησης Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την καταπολέμηση των ναρκωτικών. σελ. 5110

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί Διαδικαστικού θέματος:

ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.

σελ. 5109

ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.

σελ. 5109

Β. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Δ.

σελ. 5108, 5109

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β.

σελ. 5107

ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ.

σελ. 5106, 5107

ΚΟΝΤΟΣ Α.

σελ. 5103, 5104

ΜΠΕΖΑΣ Α.

σελ. 5105, 5106

ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε.

σελ. 5108

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Μ.

σελ. 5104

ΤΣΙΟΓΚΑΣ Δ.

σελ. 5105

Γ. Επί της επερώτησης:

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Δ.

σελ. 5115, 5116, 5118,
5120, 5128, 5129,
5131

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β.

σελ. 5125

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α.

σελ. 5111, 5112

ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.

σελ. 5123, 5124

ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε.

σελ. 5113, 5114

ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.

σελ. 5122

ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ.

σελ. 5112, 5128

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.

σελ. 5121

ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.

σελ. 5118, 5119, 5120,
5130

ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ Ε.

σελ. 5110, 5111, 5126,
5127, 5128, 5131

ΣΟΥΡΛΑΣ Γ.

σελ. 5117, 5132

ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ.

σελ. 5114, 5128

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΗ'

Δευτέρα 18 Φεβρουαρίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 18 Φεβρουαρίου 2008, ημέρα Δευτέρα και ώρα 17.58' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη θα συζητηθεί η με αριθμό 612/12-2-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Παπαγιαννάκη προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Εσωτερικών, σχετικά με τη λειτουργία και τον έλεγχο των σφαγείων στη χώρα μας κ.λπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Παπαγιαννάκη έχει ως εξής:

«Η πρόσφατη επίσκεψη του Επιτρόπου κ. Κυπριανού ανέδειξε το σημαντικό πρόβλημα που πολλές φορές έχουμε επισημάνει στις τοποθετήσεις μας ότι ο πολυδιαμελισμός αρμοδιοτήτων στη λειτουργία και τον έλεγχο των σφαγείων οδηγεί σε αδιέξοδο. Στη χώρα μας τα σφαγεία που έχουν κατασκευαστεί και λειτουργούν σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα είναι ελάχιστα και η πλειονότητά τους λειτουργεί είτε ως νομιμοπαράνομα είτε ως παράνομα, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει έλεγχος και οι προβλεπόμενοι βιολογικοί καθαρισμοί για τα απόβλητά τους να υπάρχουν -αν υπάρχουν- μόνο στα χαρτιά.

Οι κτηνιατρικοί έλεγχοι στην περιφέρεια μετά το 2002, οπότε είχαμε μετάταξη των κτηνιατρικών υπηρεσιών από το ΥΠ.Α.Α.Τ. στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, έχουν καταστεί αναποτελεσματικές, λόγω της σύγχυσης αρμοδιοτήτων και την έλλειψη συντονισμού των κτηνιατρικών υπηρεσιών, που λειτουργούν χωρίς σαφές αντικείμενο και μη εναρμονισμένες ως προς τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πολλά σφαγεία συνεχίζουν να λειτουργούν χωρίς κωδικό λειτουργίας, με εντολή νομάρχη, αν και κρίνονται εντελώς ακατάλληλα, αφού δεν πληρούν σοβαρούς υγειονομικούς ή περιβαλλοντικούς όρους, παρά την αντίθετη εισήγηση της άμεσα αρμόδιας Υπηρεσίας Ελέγχου, δηλαδή της νομαρχιακής Κτηνιατρικής Διεύθυνσης, που πολλές φορές ακολουθεί ρητή κοινοτική προσταγή.

Επίσης, σημαντικό πρόβλημα αποτελεί η έλλειψη σφαγείων σε νησιωτικές περιοχές της χώρας. Οι κτηνοτρόφοι αντιμετωπίζουν μεγάλο πρόβλημα με την ακτοπλοϊκή μετακίνηση των ζώων τους, αφού το κόστος μεταφοράς είναι τις περισ-

σότερες φορές απαγορευτικό γι' αυτούς, με αποτέλεσμα να σφάζουν τα ζώα μόνοι τους.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί:

1. Πόσα σφαγεία λειτουργούν στη χώρα και υπό ποιες συνθήκες λειτουργούν;

2. Με ποιο τρόπο θα διασφαλιστεί η λειτουργία όλων των σφαγείων, σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα; Με ποια επιπλέον κίνητρα θα ανταποκριθούν και οι κτηνοτρόφοι των προβληματικών ορεινών και νησιωτικών περιοχών στις υποχρεώσεις τους, ως προς τις συνθήκες-ελέγχους της σφαγής των ζώων;»

Στην ερώτηση του κ. Παπαγιαννάκη θα απαντήσει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κοντός.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, καταβάλουμε μια πολύ μεγάλη προσπάθεια στη χώρα να εκσυγχρονίσουμε τη σφαγιοτεχνική μας υποδομή. Θέλω να σας πω ότι σε όλη τη χώρα γίνονται επενδύσεις, έτσι ώστε είτε να δημιουργούνται νέα σφαγεία είτε να εκσυγχρονίζονται σφαγεία που ήδη λειτουργούν.

Σήμερα λειτουργούν ενενήντα εννέα σφαγεία, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 6 του π.δ. 79/2007 και διαθέτουν τον κωδικό αναγνώρισης με το λατινικό γράμμα «S». Τα σφαγεία αυτά πληρούν τους πλέον αυστηρούς κοινοτικούς όρους λειτουργίας και έχουν δικαίωμα εξαγωγής των κρεάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε τρίτες χώρες.

Επίσης, στη χώρα μας λειτουργούν εκατόν οκτώ σφαγεία, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 4 του Κανονισμού 2076/2005, με νόμιμες παρεκκλίσεις λειτουργίας και με δικαίωμα διάθεσης της παραγωγής τους σε όλη την ελληνική επικράτεια. Τα περισσότερα από τα παραπάνω σφαγεία είναι εγκατεστημένα σε ορεινές και νησιωτικές περιοχές της χώρας μας.

Έχουμε κάνει μια πολύ μεγάλη προσπάθεια, ενημερώνοντας τους εκπροσώπους της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, τους εκπροσώπους της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης, τους εκπροσώπους των αγροτών και των κτηνοτρόφων, έτσι ώστε να ενταχθούν σε προγράμματα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, για να μπορέσουν είτε να δημιουργηθούν είτε να εκσυγχρονιστούν τα σφαγεία.

Θεωρώ ότι είχαμε ικανοποιητικά αποτελέσματα, αφού στα πλαίσια του μέτρου 2.1, που αφορά μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων του επιχειρησιακού προγράμματος «Αγροτική Ανάπτυξη - Ανασυγκρότηση της Υπαίθρου» έχουν ενταχθεί και υλοποιηθούν ή υλοποιούνται εκατόν εννέα επενδυτικά σχέδια, προϋπολογισμού 146.000.000 ευρώ, που αναφέ-

ρονται είτε σε ίδρυση νέων σύγχρονων σφαγείων είτε σε εκσυγχρονισμό υφιστάμενων σφαγείων.

Θέλω, επίσης, να σας πω ότι όλα τα επενδυτικά σχέδια που έχουν υποβληθεί από ενδιαφερόμενους φορείς, που στην πλειονότητά τους είναι Ο.Τ.Α., έχουν εγκριθεί από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Παράλληλα, πρέπει να γνωρίζετε ότι στα πλαίσια της τετάρτης προγραμματικής περιόδου που αφορά την αγροτική ανάπτυξη 2007-2013 θα εντάξουμε όλα τα σχέδια, τα οποία θα έρθουν κυρίως από ορεινές και νησιωτικές περιοχές, προκειμένου να δημιουργηθούν σφαγεία σε όλες τις περιοχές, για να μπορέσουν, και να ικανοποιηθούν οι κτηνοτρόφοι, αλλά και να είμαστε εντάξει από πλευράς υγιεινής και ασφάλειας.

Υπάρχει όντως θέμα με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρόσφατα, όπως αναφέρεται στην επίκαιρη ερώτησή σας, επισκεφθηκε τη χώρα μας ο κ. Κυπριανού. Με τον Επίτροπο έχω πραγματοποιήσει συνάντηση και εγώ στις Βρυξέλλες. Του εξηγήσαμε, λοιπόν, την πρόοδο που έχουμε κάνει στον τομέα αυτό.

Του εξηγήσαμε ότι γίνεται μια πολύ μεγάλη προσπάθεια στη χώρα μας για τον εκσυγχρονισμό της σφαγιοτεχνικής υποδομής. Ο κ. Κυπριανού δείχνει κατανόηση.

Παρ' όλα αυτά, θέλω να σας πω ότι η χώρα επειδή για πολλά χρόνια δεν εκσυγχρόνισε τη σφαγιοτεχνική της υποδομή, οδηγεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Αυτή είναι η αλήθεια. Θεωρώντας, όμως, ότι η προσπάθεια που γίνεται αποδίδει και θα αποδώσει καρπούς πολύ περισσότερο στο μέλλον, πιστεύουμε ότι ανταποκρινόμαστε και σ' αυτά που ζητάει η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και στους κανόνες υγιεινής και ασφάλειας, που πρέπει να έχουν τα σφαγεία της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Παπαγιαννάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ εγώ, κύριε Υπουργέ και να χαρώ πολύ να διαπιστώσω και ιδίως όμμασι τις προόδους.

Ωστόσο, εσείς ο ίδιος λέτε ότι θα πάμε στο δικαστήριο, πράγμα που είναι πρόβλημα. Φαντάζομαι ότι δεν πηγαίνουμε για δικαστικούς λόγους. Επίσης, ο ίδιος λέτε ότι έχουμε εκατόν εννέα σχέδια, τα οποία εκκρεμούν για εκσυγχρονισμό. Σαν πολλά φαίνονται μετά από τόσα χρόνια. Και λέτε ότι στην τέταρτη προγραμματική περίοδο θα βάλετε κι άλλα. Δηλαδή υπάρχει πρόβλημα, πραγματικά.

Εγώ, πάντως, δεν θέλω να μείνω στο γενικό. Ξέρετε πολύ καλά ότι όποτε πλησιάζουν και μεγάλες γιορτές –το Πάσχα κ.λπ.- γίνονται καταγγελίες για τις σφαγές εκτός σφαγείων, κάτω από δένδρα, κοντά στην Αθήνα και ότι υπάρχουν προβλήματα υγιεινής. Βλέπουμε εικόνες καμιά φορά στην τηλεόραση, ίσως υπερβολικές, αθλιότητες. Δεν θα μπω σ' αυτό το γενικό πλαίσιο. Ίσως κάποτε να το βελτιώσουμε.

Εγώ ήθελα να σας κάνω τέσσερις πολύ συγκεκριμένες επιμέρους ερωτήσεις. Υπάρχει το σύστημα *ratering*, κύριε Υπουργέ, το οποίο, όπως ξέρετε, προβλέπει, τα ζωικά απόβλητα, ιδίως τα επικίνδυνα –αυτά που προβλέπονται από τη νομοθεσία για τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια κ.λπ.- να καίγονται. Και προβλέπει το σύστημα *ratering* να μετατρέπονται, με μια επεξεργασία, σε κτηνοτροφές. Μερικά σφαγεία το έχουν κάνει, έχουν υποβάλλει αίτηση. Άλλα δεν το έχουν κάνει. Γιατί δεν το έχουν κάνει, ενώ προβλέπεται και οικονομική ενίσχυση;

Επανέρχομαι στο κατακερματισμένο σύστημα ελέγχου. Είναι φανταστικό αυτό που γίνεται. Λέτε εσείς, βεβαίως, πολλά πράγματα, λένε και πολλοί άλλοι διάφορα άλλα πράγματα. Ωστόσο, ο νομάρχης έχει δικαίωμα και δίνει κατ' παρέκκλιση τοπικά και όχι πάντοτε με τα πιο αντικειμενικά κριτήρια, στον οποιονδήποτε να λειτουργήσει ξανά ένα σφαγείο, το οποίο παρά αυτά που λένε οι κτηνίατροι, δεν θα έπρεπε να λειτουργεί. Το ξέρω, είχαμε πρόσφατα και συγκεκριμένα κρούσματα, αν δεν κάνω λάθος στην Αιτωλοακαρνανία.

Τι θα γίνει με αυτό; Ποιος ελέγχει τους ελέγχοντες; Τους μη ελέγχοντες στην πραγματικότητα.

Το τρίτο αφορά τους κτηνιάτρους. Φαίνεται ότι υπήρχαν κάποιες αποζημιώσεις. Προβλέπονταν κάποιες υπερωρίες για

να κάνουν τη δουλειά τους και σε στιγμές που είχαν ένταση εργασίας τα σφαγεία και καταργήθηκαν. Αυτό οδηγεί στο να μη γίνονται οι δουλειές όπως πρέπει και μάλιστα, να υπάρχει η υποψία ότι καμιά φορά γίνεται και συναλλαγή «βάλε τώρα μια υπογραφή να τελειώνουμε». Πρόβλημα κι αυτό.

Και τέταρτον, υπάρχει ένα σημαντικό πρόβλημα συνεχούς ενημέρωσης, διότι όλο και καινούργιες αρρώστιες εμφανίζονται, όλο και καινούργιες επιδημίες απειλούν, όλο και καινούργιες ρυθμίσεις γίνονται. Χρειάζεται μια συνεχής εξειδικευμένη ενημέρωση κτηνιάτρων βοηθών κ.λπ. –το ξέρετε αυτό το πράγμα- και του προσωπικού των σφαγείων και των υπηρεσιών. Προβλέπεται, μάλιστα και αποζημίωση για να γίνει αυτό. Μάλιστα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν δεν κάνω λάθος, προβλέπονται και εξετάσεις γι' αυτή την ενημέρωση. Το κάνουμε;

Αυτά τα τέσσερα επιπλέον ερωτήματα σας τα καταθέτω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για να δευτερολογήσετε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Πρώτον, όσον αφορά τα *ratering* που είναι, αν θέλετε, η αδρανοποίηση των υποπροϊόντων ζωικής προέλευσης –αυτό είναι το *ratering*- πρέπει να σας πω ότι στα πλαίσια του μέτρου «2-1», πάνω από τριάντα εγκρίσεις έχουν δοθεί, έτσι ώστε να δημιουργηθούν μονάδες *ratering*. Ήδη εμείς ενημερώνουμε τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις σε όλη τη χώρα. Καλούμε, τους ιδιοκτήτες των σφαγείων, πιέζοντάς τους μάλιστα και με την απειλή ότι θα τους αφαιρέσουμε την άδεια λειτουργίας, να δημιουργηθούν –έστω και σε μια συνεταιρική δράση, δηλαδή σε κάθε νομό να δημιουργηθεί μία μονάδα- μονάδες αδρανοποίησης υποπροϊόντων ζωικής προέλευσης, κατακερματισμός ελέγχου.

Θέλω να σας πω, κύριε Παπαγιαννάκη, ότι τους ελέγχους στα σφαγεία, τους πραγματοποιούν οι κτηνίατροι των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων. Σε όποια περίπτωση υπάρχει καταγγελία, όμως, το Υπουργείο στέλνει κτηνιάτρους και ελέγχει την καταλληλότητα από πλευράς υγιεινής και ασφάλειας των σφαγείων. Και είχαμε πάρα πολλές περιπτώσεις όπου κτηνίατροι του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων είχαν αρνητική τοποθέτηση όσον αφορά τη λειτουργία σφαγείων.

Με απόφασή μας πρέπει να ξέρετε ότι προσπαθούμε να καταργήσουμε αυτό που εσείς σωστά αναφέρετε ως «συναλλαγή». Γιατί; Δημιουργήθηκε πριν από δύο χρόνια το γεωτεχνικό επίδομα, όλοι οι κτηνίατροι και οι γεωπόνοι να εισπράττουν τα ίδια επιπλέον χρήματα, ώστε να μην υπάρχει συναλλαγή μεταξύ των κτηνιάτρων και των σφαγείων.

Όσο για την ενημέρωση και τον αριθμό των κτηνιάτρων, θέλω να σας πω ότι όταν αναλάβαμε, βρήκαμε τριακόσιες πενήντα κενές οργανικές θέσεις κτηνιάτρων. Έχουμε προσλάβει ήδη διακόσιους πενήντα κτηνιάτρους. Εκκρεμούν διαγωνισμοί μέσω Α.Σ.Ε.Π. για πρόσληψη και άλλων κτηνιάτρων. Προσπαθούμε να στελεχώσουμε τις κτηνιατρικές υπηρεσίες της χώρας, τόσο σε περιφερειακό επίπεδο, όσο και σε επίπεδο κεντρικής υπηρεσίας. Διότι χωρίς κτηνιάτρους ούτε έλεγχοι γίνεται ούτε σωστή ενημέρωση των κτηνοτρόφων γίνεται.

Πρέπει δε να σας πω ότι εξαιρετική δουλειά κάνει και Ελληνικός Οργανισμός Γάλακτος. Έχει πολλά στελέχη, έχει περίπου εξήντα κτηνιάτρους. Στην κυριολεξία, οργώνει όλη τη χώρα και ενημερώνει τους κτηνοτρόφους σε θέματα υγιεινής και ασφάλειας στην παραγωγή του γάλακτος. Γίνεται κατά συνέπεια μια συστηματική προσπάθεια ώστε και οι κτηνοτρόφοι να ενημερώνονται. Παράλληλα, προσπαθούμε μέσα από ημερίδες και σεμινάρια να ενημερώνουμε και τους κτηνιάτρους μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 19 Φεβρουαρίου 2008, το οποίο έχει ως εξής:

Α. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παραγράφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1512/5.11.2007 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Σκουλά προς

τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επίλυση των χρονιζόντων προβλημάτων στα Νοσοκομεία του Ηρακλείου Κρήτης.

2. Η με αριθμό 373/8.10.2007 ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παναγιώτας Εύας Μελά προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη μεταφορά της έδρας του Υπουργείου στο Δήμο Χαλανδρίου.

3. Η με αριθμό 518/46/10.10.2007 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης, σχετικά με την παραχώρηση της παραλίας Λαγονησίου από την επιχείρηση Τουριστικών Ακινήτων (Ε.Τ.Α. Α.Ε.) στην εταιρεία Αττικός Ήλιος Α.Ε.

4. Η με αριθμό 3935/8.1.2008 ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με επιστημονικές μελέτες για τους σεισμούς.

Β. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 3093/10.12.2007 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Ρόβλια προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την υλοποίηση συστημάτων και μηχανισμών για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών.

Η με αριθμό 598/11.02.2008 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την περικοπή των επιδοτήσεων στην ποιοτική γεωργία, δεν συζητείται λόγω καλύμματος του κυρίου Βουλευτή εξαιτίας των καιρικών συνθηκών.

Θα συζητηθεί η με αριθμό 607/12.2.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων επίλυσης των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι μικρομεσαίοι παραγωγοί καπνού.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Τσιόγκα έχει ως εξής:

«Η εφαρμογή της νέας ΚΑΠ, μεταξύ των άλλων, είχε σαν αποτέλεσμα τον αποδεκατισμό της άγονης καπνοκαλλιέργειας, με οδυνηρές γενικότερες συνέπειες σε άγονες και φτωχές περιοχές της χώρας.

Οι προσπάθειες των μικρομεσαίων καπνοπαραγωγών να διατηρήσουν ένα μέρος της καλλιέργειάς τους, θα είχαν ως αποτέλεσμα να μειωνόταν ο φόρος κατανάλωσης καπνού από 59% σε 20% στους μικρούς οικογενειακούς οικοτεχνικούς συνεταιρισμούς, με χαμηλή ποσόστωση πώλησης καπνού μέχρι επτά χιλιάδες κιλά ανά έτος, αν η εγγύηση για τη λειτουργία των καπνοπαραγωγικών συνεταιρισμών μειωνόταν από το εξοντωτικό ποσοστό των 300.000 ευρώ στα 7.000 ευρώ και αν η αδειοδότηση ήταν πιο εύκολη, απαλλαγμένη από γραφειοκρατικές και χρονοβόρες διαδικασίες.

Μέχρι σήμερα, με διάφορες δικαιολογίες, η Κυβέρνηση δεν έχει ανταποκριθεί στα παραπάνω μαζικά αιτήματα των καπνοπαραγωγών, με αποτέλεσμα ο κίνδυνος να εγκαταλειφθούν και αυτές οι φιλότιμες προσπάθειές τους, να είναι ορατός.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός αν η Κυβέρνηση θα ανταποκριθεί στα αιτήματα των μικρομεσαίων καπνοπαραγωγών, που ανοίγουν το δρόμο να διατηρήσουν ένα μέρος της καπνοκαλλιέργειας και να παραμείνουν στα χωριά τους.»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Τσιόγκα θα απαντήσει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Μπέζας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Υπάρχει ένα τυπογραφικό λάθος. Δεν είναι ποσοστό, είναι ποσό οι τριακόσιες χιλιάδες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχετε δίκιο. «Το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων».

Ορίστε, κύριε Μπέζα, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, γνωρίζετε πολύ καλά ότι το φορολογικό καθεστώς των βιομηχανοποιημένων καπνών είναι καθεστώς προσαρμοσμένο σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και διέπεται από κοινοτικές οδηγίες, οι οποίες ενσωματώθηκαν στην

ελληνική νομοθεσία με τον Εθνικό Τελωνειακό Κώδικα που ψηφίστηκε το 2001 και αναμορφώθηκε πρόσφατα, το 2007.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τις διατάξεις των σχετικών άρθρων του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα, τα καπνά που προορίζονται για κάπνισμα και ειδικότερα ο λεπτοκομμένος καπνός που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων τσιγάρων και τα άλλα καπνά για κάπνισμα, καθώς και όλα τα προϊόντα που εξομοιώνονται με τα καπνά, ανεξάρτητα από την επεξεργασία τους είτε είναι βιομηχανοποιημένα είτε είναι χειροποίητα, φορολογούνται με ενιαίο συντελεστή, με συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης 59% επί της τιμής λιανικής πώλησης ανά χιλιόγραμμο. Η φορολόγηση δηλαδή γίνεται χωρίς καμία διάκριση.

Δεν μπορούμε να έχουμε διάκριση ούτε ως προς την ποιότητα ούτε ως προς την εμφάνιση ούτε ως προς την προέλευση των καπνών, αν είναι εγχώρια ή αλλοδαπή προέλευσης. Δεν μπορούμε να έχουμε διάκριση ως προς τα χρησιμοποιούμενα υλικά. Δεν μπορούμε να έχουμε διάκριση ως προς τα χαρακτηριστικά των επιχειρήσεων, αν είναι μικρομεσαίες επιχειρήσεις καπνοπαραγωγών ή μεγάλες επιχειρήσεις. Δεν μπορούμε να έχουμε διάκριση ως προς οποιοδήποτε κριτήριο.

Σύμφωνα πάλι με την υφιστάμενη νομοθεσία, για να είναι δυνατή η σύνδεση της καλλιέργειας του καπνού με επιχείρηση μεταποίησης της πρώτης ύλης καπνού σε βιομηχανοποιημένα καπνά, το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο που επιθυμεί να δραστηριοποιηθεί στο συγκεκριμένο κλάδο, θα πρέπει να έχει στην κατοχή του εγκαταστάσεις ετήσιας παραγωγής τουλάχιστον είκοσι χιλιάδων χιλιόγραμμων ακατέργαστου καπνού και να καταθέτει, όπως λέτε στην επίκαιρη ερώτησή σας διορθώνοντας το τυπογραφικό λάθος, μία εγγύηση της τάξης των τριακοσίων χιλιάδων ευρώ περίπου. Είναι 293.470 ευρώ.

Απ' όσα, λοιπόν, ανέφερα προηγουμένως, όπως εξάλλου έχω απαντήσει επανειλημμένα και σε δικές σας ερωτήσεις γι' αυτό το θέμα, αλλά και σε ερωτήσεις άλλων συναδέλφων, δεν είναι δυνατόν να γίνει διάκριση των συγκεκριμένων καπνών που επιθυμούν να παράγουν μικρομεσαίοι καπνοπαραγωγοί από τα υπόλοιπα καπνά, τα οποία διατίθενται στην εγχώρια αγορά. Δεν μπορούμε να πάρουμε σε ανάλογη τροποποίηση του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα, διότι αυτό αντίκειται στην κοινοτική νομοθεσία.

Επομένως, παρά τη μέριμνα και το ιδιαίτερο ενδιαφέρον, θα έλεγα, που δείχνει αυτή η Κυβέρνηση για τον αγροτικό κόσμο της χώρας, το αίτημα που θέτετε δεν μπορεί να ικανοποιηθεί. Κανένα από τα προϊόντα καπνού δεν μπορεί να υπόκειται σε συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης κατώτερο του συντελεστή 59% που επιβάλλεται σήμερα σε όλα τα καπνά που γίνεται η επεξεργασία τους στη χώρα και που προορίζονται για κάπνισμα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο κ. Τσιόγκα έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι γεγονός ότι η εφαρμογή της νέας Κ.Α.Π. οδήγησε στη μείωση της καπνοκαλλιέργειας σε ποσοστό πάνω από 85%. Όσοι παρέμειναν καπνοκαλλιεργητές βρέθηκαν μπροστά σ' ένα μεγάλο οικονομικό αδιέξοδο, γιατί το κόστος παραγωγής αυξήθηκε κατακόρυφα, ενώ οι τιμές βρίσκονται σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα και είναι καθηλωμένες, με αποτέλεσμα οι καπνοπαραγωγοί να μην μπορούν να τα βγάλουν πέρα.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, αυτά που είπατε για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις οδηγίες και τους κανονισμούς, δεν τα σεβόμαστε. Δεν σεβόμαστε δηλαδή την ευρωπαϊκή νομιμότητα που εσείς την έχετε «ευαγγέλιο» γιατί αυτή η ευρωπαϊκή νομιμότητα χτυπάει τους αγρότες, τους έχει ξεκληρίσει, τους έχει αφανίσει, τους έχει δημιουργήσει τεράστια οικονομικά προβλήματα, τους οδηγεί σε αδιέξοδο.

Δείτε όμως τι γίνεται και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Η Γαλλία, για παράδειγμα, έχει πάρει εξαίρεση και βάζει λιγότερο φόρο στους καπνοπαραγωγούς της Κορσικής. Η Πορτογαλία επίσης πήρε εξαίρεση και βάζει λιγότερο φόρο στους καπνοπαραγωγούς στις Αζόρες. Γιατί δηλαδή να μην γίνει και στη χώρα μας, μιας και οι περιοχές όπου καλλιεργούν τα καπνά οι καπνοπαραγωγοί είναι περιοχές φτωχές, με δύσκολες συνθή-

κες διαβίωσης, με πολύ χαμηλό εισόδημα όπου από τον καπνό ζουν οικογένειες;

Επαναλαμβάνω: Εμείς ζητάμε από την Κυβέρνηση να ζητήσει εξαιρέση, να πληρώνουν λιγότερο φόρο οι καπνοπαραγωγοί μιας και, όπως είπα πριν, η καπνοκαλλιέργεια γίνεται σε φτωχές περιοχές, να καθιερωθεί μικρότερη εγγύηση για κάθε συνεταιρισμό και όχι τριακόσιες χιλιάδες ευρώ που έχετε καθιερώσει. Ποιος έχει αυτό το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων ευρώ; Ποιοι το έχουν, τέλος πάντων, για να φτιάξουν αυτό το συνεταιρισμό και να πληρώσουν αυτήν την εγγύηση;

Επίσης πρέπει να γίνει πιο απλή η διαδικασία, να σταματήσει αυτή η γραφειοκρατία του κράτους, που απαιτεί φακέλους εγγράφων με τα απαραίτητα «φακελάκια» να συνοδεύουν τους φακέλους, να γίνουν δηλαδή πιο απλές οι διαδικασίες. Ζητάμε να στηριχθούν οι συνεταιρισμοί, γιατί ενώ η καπνοκαλλιέργεια, όπως είπα στην αρχή, μειώθηκε κατά 85%, το κάπνισμα δεν έχει μειωθεί, άρα εισάγουμε τεράστιες ποσότητες καπνών για τους καπνιστές.

Μπορείτε να βοηθήσετε και έχουμε τέτοια παραδείγματα. Για παράδειγμα στην επαρχία Ελασσόνας υπάρχει ο συνεταιρισμός που φτιάχνει τα περίφημα πούρα Δομένικο που δίνει ένα εισόδημα στους καπνοπαραγωγούς και ζουν οικογένειες. Νομίζουμε ότι αυτό πρέπει να το κάνετε, κύριε Υπουργέ, για να μπορέσουν οι καπνοπαραγωγοί να κρατηθούν στα χωριά τους, στα χωράφια τους για να ζήσουν τις οικογένειές τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για να δευτερολογήσετε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, νομίζω ότι ήμουν ξεκάθαρος στην πρωτολογία μου. Η κοινοτική νομοθεσία είναι περιοριστική. Δεν μπορούμε σ' αυτήν τη φάση να ζητήσουμε παρεκκλίσεις και εξαιρέσεις. Με βάση την κοινοτική νομοθεσία δεν υπάρχει δυνατότητα υιοθέτησης διαφορετικών φορολογικών συντελεστών για τα επεξεργασμένα καπνά και δεν μπορούμε να κάνουμε διάκριση αν αυτά είναι καπνά κάποιων συνεταιρισμών ή μικρομεσαίων καπνοπαραγωγών. Τώρα, εάν εσείς θέλετε να μην υπακούμε στην κοινοτική νομοθεσία, να απειθαρχήσουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην κοινοτική νομοθεσία, αυτό είναι άλλο θέμα, αλλά είστε οι μόνοι στην Ελλάδα που ισχυρίζεστε και επικαλείσθε κάτι τέτοιο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Μα, το κάνουν και σε άλλες χώρες.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Όσον αφορά τώρα τη διαδικασία αδειοδότησης στην οποία αναφερθήκατε, θέλω να σας διευκρινίσω ότι αυτή η διαδικασία της έκδοσης της σχετικής άδειας είναι πάρα πολύ απλή, δεν είναι γραφειοκρατική και δεν νομίζω ότι μπορούμε να την απλουστεύσουμε περαιτέρω, διότι πρέπει να κρατήσουμε κάποιες δικλίδες ασφαλείας για τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος. Η διαδικασία, πάντως, είναι πολύ απλή.

Σχετικά με το θέμα της εγγύησης, ανέφερα και στην πρωτολογία μου ότι κι εδώ υπάρχουν συγκεκριμένες διατάξεις. Θέλω όμως να σας υπενθυμίσω ότι γι' αυτόν το συνεταιρισμό του δήμου Ποταμιάς στο νομό Λάρισας στον οποίο αναφερθήκατε...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Και σε άλλες περιοχές, και στη Λαμία...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Για το συγκεκριμένο συνεταιρισμό έχει δοθεί άδεια λειτουργίας εργαστηρίου παραγωγής χειροποίητων πούρων και σιγαρίλος. Η άδεια αυτή δόθηκε αρχικά το 2004 και ανανεώθηκε. Η ανανέωσή της λήγει τον Απρίλιο του 2008. Αφορά στην επεξεργασία δύο χιλιάδων χιλιόγραμμων ακατέργαστου καπνού ετησίως. Το ποσό της εγγύησης που έχει τεθεί είναι πάρα πολύ μικρότερο σε σχέση με τις τριακόσιες χιλιάδες ευρώ, είναι μόλις είκοσι χιλιάδες ευρώ. Αν υπάρχουν αιτήσεις και από άλλους συνεταιρισμούς, έχουμε τη διάθεση στο Υπουργείο κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων για λόγους δημόσιου συμφέροντος να δώσουμε ανάλογη άδεια λειτουργίας με μικρό ποσό εγγύησης.

Πρέπει όμως να τονίσω ότι και σ' αυτήν την περίπτωση, τα προϊόντα που παράγει ο συγκεκριμένος συνεταιρισμός υπόκει-

νται στον ενιαίο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης. Συγκεκριμένα είναι 26% για τα πούρα και τα σιγαρίλλος, διότι επαναλαμβάνω ότι δεν μπορεί να υπάρχει παρέκκλιση ως προς τη φορολόγηση από την κοινοτική νομοθεσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Μπέζα.

Θα συζητηθεί η με αριθμό 605/12-2-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βαϊτή Αποστολάτου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη συγκέντρωση και λειτουργία εγκαταστάσεων αποθήκευσης καυσίμων στο Πέραμα, τον κίνδυνο ατυχήματος κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Σύμφωνα με συγκεκριμένες μελέτες, σε περίπτωση ατυχήματος ή πυρκαγιάς σε μία από τις εγκαταστάσεις αποθήκευσης καυσίμων και χημικών στο Πέραμα, δεν υπάρχει καμμία δίοδος διαφυγής, τόσο για τους εργαζόμενους των εγκαταστάσεων, όσο και για τους κατοίκους της περιοχής, με αποτέλεσμα να διατρέχουν τον κίνδυνο εγκλωβισμού σε «θάλαμο αερίων». Σύμφωνα με τα στοιχεία της Νομαρχίας Πειραιά, σήμερα στο Πέραμα λειτουργούν πέντε εταιρείες πετρελαιοειδών που διαθέτουν εκατόν δεκατέσσερις δεξαμενές χημικών καυσίμων. Ήδη από το 2001 υπήρχε εντολή για απομάκρυνση τω δεξαμενών εντός μίας πενταετίας, αλλά μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα.

Συνεπώς ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Για ποιο λόγο επετράπη η συγκέντρωση και λειτουργία πέντε εταιρειών πετρελαιοειδών στην ίδια περιοχή, χωρίς την ύπαρξη των ανάλογων υποδομών και γιατί δεν έχει εκτελεστεί ακόμη η εντολή απομάκρυνσης των δεξαμενών από την περιοχή, με σκοπό την αποφυγή των τραγικών συνεπειών που θα μπορούσε να επιφέρει ένα ατύχημα ή μια πυρκαγιά στην περιοχή, δεδομένου πάντα του γεγονότος ότι το ενδεχόμενο μιας τέτοιας πυρκαγιάς δεν είναι απίθανο, αν αναλογιστεί κανείς όλους τους παράγοντες που μπορούν να συντελέσουν στο να συμβεί κάτι τέτοιο και την ευκολία με την οποία μπορούν να συντρίξουν;

2. Πότε σκοπεύει το αρμόδιο Υπουργείο να λάβει τα απαραίτητα μέτρα πρόληψης κατά ενός τέτοιου ενδεχόμενου και ποια θα είναι αυτά;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου θα απαντήσει ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Καλογιάννης.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Σχετικά με τις πέντε εταιρείες πετρελαιοειδών που λειτουργούν στο Πέραμα, θα ήθελα να αναφέρω τα εξής: Σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, η λειτουργία των εγκαταστάσεων «ΕΤΕΚΑ», «CYCLON» και «EL PETROL» εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Νομαρχίας Πειραιά, δεδομένου ότι κάθε μία εκ των τριών αυτών εταιρειών έχει αποθηκευτικούς χώρους μικρότερους των πενήντα χιλιάδων κυβικών μέτρων. Η εγκατάσταση της εταιρείας «SHELL HELLAS» αδειοδοτείται από το Υπουργείο Ανάπτυξης και έχει άδεια αορίστου χρόνου. Η εγκατάσταση της εταιρείας «BP HELLAS» λειτουργούσε επίσης με άδεια λειτουργίας που είχε δοθεί από το Υπουργείο Ανάπτυξης από το 1997. Ήταν διάρκειας τριών ετών και δεν έχει ανανεωθεί μετά τη λήξη της.

Σε ό,τι αφορά τον καθορισμό μέτρων και όρων για την αντιμετώπιση κινδύνων από ατυχήματα μεγάλης κλίμακας λόγω ύπαρξης επικίνδυνων ουσιών, αυτά προσδιορίζονται στην Κοινή Υπουργική Απόφαση 120.44/2007. Στο πλαίσιο αυτό η οικεία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση καταρτίζει σχέδια αντιμετώπισης τεχνολογικών ατυχημάτων μεγάλης έκτασης, τα λεγόμενα Σ.Α.Τ.Α.Μ.Ε., σε συνεργασία βεβαίως με τους συναρμόδιους φορείς.

Στην περίπτωση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Πειραιά, η οποία δεν είχε τη δυνατότητα να εκπονήσει αυτά τα σχέδια: το Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. προώθησε τη σύνταξη των σχεδίων, όχι μόνο για

τις συγκεκριμένες πέντε εταιρείες, αλλά και για όλες τις εγκαταστάσεις της χώρας. Για την κατάρτιση των σχεδίων λαμβάνονται υπόψη οι μελέτες ασφαλείας κάθε εταιρείας. Θα πρέπει εδώ να τονίσω ότι όλες οι εγκαταστάσεις έχουν υποβάλει μελέτη ασφαλείας και οι μελέτες αυτές έχουν αξιολογηθεί θετικά από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε..

Η κατάρτιση των γενικών σχεδίων γίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο σχέδιο της Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας με την ονομασία «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ». Σύμφωνα με τον προγραμματισμό που γίνεται από την Πολιτική Προστασία, η κατάρτιση των Σ.Α.Τ.Α.Μ.Ε., αυτών των σχεδίων που προανέφερα, των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων γίνεται μετά την κατάρτιση ενός γενικού Σ.Α.Τ.Α.Μ.Ε. από τα συναρμόδια Υπουργεία.

Το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. είχε συστήσει διυπουργική ομάδα. Έχει ετοιμάσει το γενικό Σ.Α.Τ.Α.Μ.Ε. -αυτό έγινε υπό το συντονισμό της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας- και έχει αποσταλεί σε όλα τα συναρμόδια Υπουργεία, προκειμένου να γίνει έλεγχος πληρότητας.

Εγκρίνεται με απόφαση της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας το γενικό αυτό σχέδιο και στη συνέχεια πηγαίνει στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις της χώρας και στις περιφέρειες, προκειμένου να καταρτιστούν τα επιμέρους σχέδια. Μέχρι την ολοκλήρωση αυτής της διαδικασίας, ισχύουν τα προβλεπόμενα από το ν.3013/2002, λαμβάνονται δηλαδή -θέλω να το τονίσω κατηγορηματικά- όλα τα απαραίτητα μέτρα αντιμετώπισης ενός τυχόντος ατυχήματος μεγάλης κλίμακας.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Ο ερωτών Βουλευτής κ. Αποστολάτος έχει το λόγο.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κύριε Υπουργέ, χαίρομαι πολύ για την καθησυχαστική σας ομιλία. Πιστεύω απόλυτα ότι τα πράγματα έχουν έτσι, αλλά θα ήθελα πραγματικά να μου πείτε στη δευτερολογία σας αν ήσασταν ένας από τους αρκετούς κατοίκους που με πλησίασαν -ο ένας μάλιστα μου είπε «Ημουνα νιός και γέρασα»- οι οποίοι ακούνε τόσα χρόνια ότι δεν τηρούνται οι νομοθεσίες για την απόσταση που χρειάζεται των εκατόν δεκαεσάρων βομβών, όπως λένε, από τα σπίτια τους, τι θα κάνετε. Τι θα κάνετε, εάν ζούσατε στην περιοχή αυτή;

Δεν μου αρέσει καθόλου να κινδυνολογώ. Είμαι σίγουρος ότι πολλά μέτρα έχουν ληφθεί, πολλά θα ληφθούν, αλλά αυτοί οι άνθρωποι, οι κάτοικοι της περιοχής, ακούν αυτό που ειθίστα να λέγεται «ξύλινη πολιτική γλώσσα», δηλαδή «είναι αρμόδια η Νομαρχία», «είναι αρμόδιος ο τάδε φορέας», «έχουν εκπονηθεί μελέτες» κ.λπ..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Φιλολογικά θα σας πω ότι στα εβραϊκά, Πάσχα σημαίνει πέρασμα. Πέραμα είναι το ίδιο πράγμα. Εκεί, πραγματικά, πρόκειται για μία ποντικοπαγίδα. Επειδή εκλέχθηκα στην Α' Πειραιά και επειδή όλη η παραλία εκεί στο Πέραμα είναι ναυπηγεία, ανήκει στον Ο.Λ.Π., έχει απίστευτα προϊόντα που διακινούνται φυσιολογικά, αλλά δεν υπάρχει η κατάλληλη μέριμνα και εκπαίδευση ακόμη των κατοίκων για να λάβουν τα μέτρα τους για οτιδήποτε μπορεί να συμβεί, από διαρροή μέχρι κεραυνό. Είναι πάρα πολλά τα προβλήματα των κατοίκων αυτών που αφορούν το Υπουργείο σας.

Δράττομαι της ευκαιρίας να σας πω ότι χάριτας πολλές θα κερδίζατε, εάν φροντίζατε να υλοποιηθούν αυτά που μου είπατε, γιατί υπάρχει το Σχιστό δίπλα με τα σκουπίδια, έχουμε το γεγονός ότι δεν γίνεται ακόμα χώρος πρασίνου, η Ψυτάλλεια πιο δίπλα, οι είκοσι τόνοι υδροχλωρικό οξύ που χύθηκαν και δεν είχαν αέρα να αναπνεύσουν οι κάτοικοι -φύσαγε, θα μου πείτε νοτιάς. Είναι σαν την «άσπρη μέρα» που είδαμε σήμερα- και φυσιολογικά κανείς δεν μπορεί να κάνει μπροστά στη φύση πολύ σπουδαία πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Στο ανθρώπινο, στο εφικτό, σ' αυτό που ένα Υπουργείο μπορεί να κάνει, η κλασική μεγάλη πολιτική βούληση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να σας παρακαλέσω να κάνετε ό,τι είναι δυνατόν για να μην παίζεται αυτό το πινγκ πονγκ, με αυτό το μπαλάκι μεταξύ φορέων και κατοίκων, οι οποίοι πραγματικά ζουν τριτοκοσμικά και δεν υπάρχει διέξοδος. Κάτι πρέπει να γίνει σε αυτή τη Λεωφόρο Δημοκρατίας, τη Λεωφόρο Ειρήνης, που οξύμωρα λέγεται έτσι!

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, κύριε συνάδελφε, επιτρέψτε μου να πω ότι δεν ήταν «ξύλινος» ο λόγος. Ανέφερα ακριβώς τα βήματα τα οποία έχουν γίνει. Επιτρέψτε μου, επίσης, να πω ότι το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. έχει κάνει πολύ σημαντικά βήματα στην κατεύθυνση αντιμετώπισης ενδεχόμενων τέτοιων απειλών.

Κατ' αρχάς, έχει υλοποιήσει το γενικό Σ.Α.Τ.Α.Μ.Ε.. Και επειδή η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Πειραιά δεν είχε τη δυνατότητα από μόνη της να εκπονήσει το ειδικότερο Σ.Α.Τ.Α.Μ.Ε., προσέτρεξε το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και βοήθησε προς αυτή την κατεύθυνση.

Από εκεί και πέρα, αρμόδιο αποκλειστικά για την μετεγκατάσταση αυτών των δεξαμενών είναι το Υπουργείο Ανάπτυξης. Το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. επιπλέον μέσω του Οργανισμού της Αθήνας έχει εκπονήσει στρατηγικό σχέδιο στη συγκεκριμένη χωροταξική υποεπικύρωση, η οποία βρίσκεται υπό θεσμοθέτηση.

Να συμπληρώσω, επίσης, πως το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο του Δήμου Περάματος, το οποίο είναι εγκεκριμένο και ισχύει, προβλέπει ότι όλοι οι χώροι που απελευθερώνονται με απομάκρυνση διαφόρων μονάδων γενικών και ειδικότερα σε ό,τι αφορά τις εγκαταστάσεις των πετρελαιοδεξαμενών, προορίζονται για χώρο πρασίνου και για κοινωνικές εκδηλώσεις, έτσι ακριβώς ώστε και η ποιότητα της ζωής των πολιτών στη συγκεκριμένη περίπτωση να αναβαθμιστεί, αλλά και να δημιουργηθούν οι αναγκαίες προσβάσεις των κατοίκων προς τη θάλασσα.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Επίκαιρες ερωτήσεις δεύτερου κύκλου:

Θα συζητηθεί η με αριθμό 597/11-2-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Έκτορα Νασιώκα προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις εφημερίες στα νοσοκομεία κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Το θέμα των εφημεριών είναι σημαντικό για την καλή λειτουργία των νοσοκομείων σε εικοσιτετράωρη βάση για την αντιμετώπιση των επειγόντων περιστατικών. Δυστυχώς, η μείωση των πιστώσεων για την υγεία στον προϋπολογισμό του 2008, επηρεάζει και τις πιστώσεις για τις εφημερίες (η μείωση προσγγίζει το 0.4% του Α.Ε.Π. σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2003, δηλαδή περίπου 800.000.000 ευρώ).

Έτσι, σε δεκάδες νοσοκομεία το πρόγραμμα των εφημεριών βγαίνει με περικοπές προσωπικού και παράλληλα καθυστερούν οι πληρωμές των εφημεριών των εργαζομένων. Ακόμα, υπάρχει αβεβαιότητα για το αν και πότε θα πληρωθούν.

Το πρόβλημα είναι γνωστό. Η Κυβέρνηση αδυνατεί να προχωρήσει στην υλοποίηση της υποχρέωσής της να προσαρμόσει τον τρόπο των εφημεριών και το χρόνο εργασίας των ιατρών στις κοινοτικές οδηγίες, όπως αυτές εντάχθηκαν στο Εθνικό Δίκαιο. Η παράταση που ψήφισε πριν ένα χρόνο έληξε και το πρόβλημα σήμερα είναι περισσότερο οξύμωρο.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Πρώτον, πότε θα πληρωθούν οι εργαζόμενοι των Νοσοκομείων τις δεδουλευμένες εφημερίες;

Δεύτερον, θα εφαρμόσει η Κυβέρνηση τις κοινοτικές οδηγίες για το χρόνο εργασίας των ιατρών και πότε;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Νασιώκα, θα απαντήσει ο

Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Αβραμόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Το ζήτημα των εφημεριών δεν προέκυψε ξαφνικά. Από το 1993, σας θυμίζω, υπήρχε σχετική Κοινοτική Οδηγία και ήταν ακριβώς η δική μας Κυβέρνηση που ήρθε να καλύψει αυτό το κενό, για να μην πω την αδράνεια που είχε επιδειχθεί τότε, αλλά και το χαμένο χρόνο. Όλες οι εφημερίες, στους εργαζόμενους στα νοσοκομεία, στο ιατρικό και το λοιπό προσωπικό πληρώθηκαν κανονικότητα το 2007, καθώς και θεσπίσαμε νομοθετική διάταξη για το λόγο αυτό, όπως και το Ελεγκτικό Συνέδριο πείσαμε για τη σοβαρότητα του διαλόγου, που τον τελευταίο χρόνο αναπτύξαμε με τους νοσοκομειακούς γιατρούς. Ο διάλογος αυτός -είμαι βέβαιος ότι το γνωρίζετε- έχει φθάσει, θα έλεγα, ένα βήμα πριν, από τη υπογραφή της τελικής σύμβασης, καθώς η ομοσπονδία των νοσοκομειακών γιατρών υιοθετεί τα συμπεράσματα στα οποία μετά από διάλογο από κοινού καταλήξαμε.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν μπορούμε να δώσουμε νέο μισθολόγιο με 1.600 ευρώ, ως αρχικό μισθό στον ειδικευόμενο. Εάν είτε υποσχόμασταν είτε υποστηρίζαμε κάτι διαφορετικό, θα ήμασταν ανειλικρινείς και θα ακυρώναμε τη δικαίωση πάγιων αιτημάτων των νοσοκομειακών γιατρών που σήμερα, όπως σας είπα πρωτότερα, πετυχαίνουμε. Έτσι και το επτάωρο τακτικό ωράριο θεσπίζουμε και ημερανάπαυση, το ρεπό δηλαδή χορηγούμε, μετά από εφημερία εικοσιτετράωρης αργίας και στην πρόσληψη τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων γιατρών ειδικευμένων και ειδικευόμενων προχωράμε, μέχρι το 2009.

Παράλληλα, νομοθετούμε το αφορολόγητο του επιδόματος βιβλιοθήκης των νοσοκομειακών γιατρών και πραγματοποιούμε μια σειρά από ρυθμίσεις για τη φορολόγηση των εφημεριών τους. Θεσπίζουμε την αναμόρφωση της ιατρικής υπηρεσίας, με την υιοθέτηση του πολυδιευθυντικού συστήματος και το σημαντικότερο, προβλέπουμε ότι από την 1.1.2009 το σύνολο των εφημεριακών αποδοχών των γιατρών, που αντιστοιχούν σε τέσσερις και έξι εφημερίες αντίστοιχα με τους ειδικευμένους και τους ειδικευόμενους, ενσωματώνονται στις τακτικές τους αποδοχές. Ένα κομμάτι αυτών των αποδοχών θα αποτελέσει μέρος των συντάξιμων αποδοχών. Προκειμένου να εξασφαλίσουμε ικανό χρόνο για τη λεπτομερή καταγραφή και επεξεργασία των όρων της συλλογικής σύμβασης, αναστέλλουμε άμεσα, με διάταξη μας που έχουμε καταρτίσει και η οποία θα έχει αναδρομική ισχύ από την 1η Ιανουαρίου του 2008, την ισχύ των προεδρικών διαταγμάτων με το χρόνο εργασίας. Σ' αυτό συμφωνούν και τα δύο συνδικαλιστικά όργανα και η Ο.Ε.Ν.Γ.Ε. και η Ε.Ι.Ν.Α.Π.. Οι ρυθμίσεις αυτές που προωθούμε είναι αποδεκτές από τους νοσοκομειακούς γιατρούς και αποτελούν επιβεβαίωση της μεταξύ μας εμπιστοσύνης, που εμπνεύστηκε με την εκπλήρωση της δέσμευσής μας ότι το σύνολο των εφημεριακών αποδοχών για το 2007, θα πληρώνονταν και όπως γνωρίζετε, πληρώθηκαν. Το ίδιο θα γίνει και για το 2008, κατά τρόπο που και σύμφωνα με το Κοινοτικό και Εθνικό Δίκαιο, θα είναι εναρμονισμένο και θα εξασφαλίζει την απρόσκοπτη εκπλήρωση του προγράμματος των εφημεριών, που εκπονείται και θα συνεχίσει να εκπονείται από την ιατρική υπηρεσία των νοσοκομείων. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Αν μου επιτρέπετε, κυρία Πρόεδρε, μισό λεπτό.

Κατά συνέπεια, η επίκαιρη ερώτησή σας, κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει, κατά τη γνώμη μου, αντικείμενο και δίνει τη δυνατότητα να σας ασκηθεί, αν μου επιτρέπετε και κριτική -αναφέρομαι στη δική σας περίοδο- διότι εμείς έχουμε το θάρρος να διαπραγματευθούμε, να ανοίξουμε κατ' αρχήν το θέμα, να ανοίξουμε το διάλογο για τα χρόνια προβλήματα των γιατρών και βρίσκουμε λύσεις αποδεκτές και από τους δικούς σας συνδικαλιστές και δρομολογήσαμε άλλα θέματα και ζητήματα, που σε τελευταία ανάλυση με την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης, θα λυθούν. Εμάς μας ενδιαφέρει και δίκαια να αντιμετωπίζονται οι γιατροί και τον κύρος και την αξιοσύνη τους να διασφαλίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Νασιώκας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς, δεν έχουν πληρωθεί όλες οι εφημερίες και υπάρχουν μήνες του 2007, που είναι απλήρωτες. Δεν υπάρχει φυσικά νομικό πρόβλημα, υπάρχει οικονομικό πρόβλημα, για να πληρωθούν. Έχω στοιχεία, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα.

Έφερα αυτό το θέμα στη Βουλή, όχι μόνο γιατί είναι επείγον, αλλά γιατί δεν είμαστε ούτε καν «στο παρά πέντε», είμαστε «στο και πέντε». Γνωρίζετε πολύ καλά τι σημαίνει καλή εφημερία νοσοκομείου. Σημαίνει παρακολούθηση όλο το εικοσιτετράωρο του ασθενούς, γιατί η ασθένεια δεν έχει εξέλιξη μόνο το πρωινό ωράριο που είναι οι γιατροί, αλλά όλες τις ώρες και τις δύσκολες νυχτερινές ώρες και παράλληλα, σημαίνει καλύτερη αντιμετώπιση των επειγόντων περιστατικών.

Και αφού, κύριε Υπουργέ, δεν θεσμοθετεί την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας -την εξαγγέλλετε, βεβαίως- τον οικογενειακό γιατρό, τα αστικού τύπου κέντρα υγείας, φυσικά χρειάζεται περισσότερο το νοσοκομείο και η εφημερία του. Και μέρες σαν την σημερινή, με τέτοιο καιρό και παγετό, με το Ε.Κ.Α.Β. σε πλήρη εγρήγορση και όλα τα νοσοκομεία, καταλαβαίνουμε πόσο μεγάλο πρόβλημα είναι η εφημερία. Το νιώθουμε όλοι και νιώθουμε ασφάλεια. Δυστυχώς, δεν το αντιμετωπίζετε με την ίδια σοβαρότητα και θα σας εξηγήσω γιατί.

Πριν από ένα χρόνο φέρατε μία τροπολογία για να παρατείνετε το παλιό καθεστώς των εφημεριών για έξι μήνες. Βεβαίως, πέρασαν οι έξι μήνες, εκμεταλλεύτηκε και τη δυνατότητα με υπουργική απόφαση να το επεκτείνετε άλλους έξι μήνες και 31 Δεκεμβρίου έληξε. Γενάρη και Φλεβάρη είναι απολύτως ακάλυπτο και νομικά. Σας είχαμε πει τότε, «φέρετε μια δέσμη μέτρων». Σήμερα λέτε ότι αυτά τα συζητάτε με τους γιατρούς και θεωρείτε ότι είναι και συμφωνημένα. Είναι και δική μας πρόταση, αλλά δεν το κάνατε. Σας είπαμε ότι θα είμαστε σε αδιέξοδο ένα χρόνο μετά. Κατά την άποψή μας είμαστε και υπάρχει μία επιλογή, πραγματικά να αλλάξετε πολιτική, να στηρίξετε το δημόσιο σύστημα υγείας, να το χρηματοδοτήσετε, να συμφωνήσετε με τους γιατρούς.

Αναφέρατε δύο πράγματα. Το πρώτο είναι οι τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες προσλήψεις. Επειδή ακούμε πολλές προσλήψεις και δεν γίνονται, κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μας να το αμφισβητούμε. Σήμερα οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία μας είναι λιγότεροι από όσο ήταν πριν από τέσσερα χρόνια στο σύνολό τους. Μακάρι, λοιπόν, οι τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες προσλήψεις των γιατρών, να γίνουν το 2008 και το 2009.

Το δεύτερο. Λέτε, δεν συζητάτε καθόλου το νέο ειδικό μισθολόγιο των γιατρών. Αυτοί ζητούν 1.600 ευρώ. Εσείς δεν συζητάτε καθόλου. Θεωρείτε, δηλαδή, ότι το μισθολόγιο των γιατρών, το μισθολόγιο των νοσηλευτών, των νοσοκομειών είναι καλό; Η δική μας άποψη είναι να συζητήσετε και να συμφωνήσετε. Είναι η μόνη διέξοδος. Το θέμα δεν είναι μόνο οικονομικό -που είναι, θα το πούμε και μετά, όταν θα μιλήσουμε σε λίγο στα ναρκωτικά- δεν είναι μόνο νομικό -που είναι, γιατί είστε σε αδιέξοδο, δεν έχετε άλλη δυνατότητα- είναι κυρίως πολιτικό, γιατί πρέπει να πάρετε πολιτική απόφαση, να στηρίξετε το σύστημα υγείας που δίνει σε εκατομμύρια πολιτών σε όλη την Ελλάδα, κυρίως σ' αυτούς που δεν έχουν υψηλά εισοδήματα, ασφάλεια και σιγουριά. Αυτό είναι το Εθνικό Σύστημα Υγείας, κύριε Υπουργέ και μακάρι αυτό που λέτε ότι συμφωνήσατε με τους γιατρούς να προχωρήσει και να το υλοποιήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε.

Βλέπω, όμως, διαφορετικά πράγματα. Βλέπω ότι αντιδρούν πάρα πολύ και αντιδρούν, γιατί στην ουσία λέτε πολλά, τάζετε, αλλά δεν τα κάνετε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Πρώτα από όλα, θα ήθελα να πω, ότι ο πολύ συμπαθής σε εμένα συνάδελφος κ. Νασιώκας, με τα όσα είπε, αδικεί πρώτα από όλα την εμπειρία του και την ευαισθησία που έμπρακτα έχει αποδείξει όλο αυτό τον καιρό εδώ μέσα για θέματα που αφορούν στην εύρυθμη λειτουργία των νοσοκομείων.

Αναφερθήκατε και στην επικαιρότητα, αγαπητέ συνάδελφε. Δεν έχετε, παρά να ρίξετε μια ματιά στις εφημερίδες ή να παρακολουθήσετε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, για να διαπιστώσετε ότι σ' αυτήν τη δύσκολη στιγμή που βρισκόμαστε, το νοσοκομειακό δίκτυο της χώρας, χάρη στην αυταπάτηση και την ευσυνειδησία των γιατρών, του νοσηλευτικού προσωπικού και των διοικητικών υπαλλήλων, λειτουργήσει και λειτουργεί εύρυθμα.

Σε ό,τι αφορά τα όσα επισημάνετε, δεν εξαγγέλλουμε την πρωτοβάθμια φροντίδα. Είμαι βέβαιος ότι έχετε ρίξει μια ματιά στο internet, όπου αναρτήθηκε πριν από λίγες μέρες το νομοσχέδιο και έχει τεθεί σε δημόσια συζήτηση και διαβούλευση.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Το νομοσχέδιο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εδώ είμαστε, λοιπόν. Σ' αυτήν την Αίθουσα σύντομα θα έχουμε την ευκαιρία να το συζητήσουμε, έτσι ώστε επιτέλους να γίνει πραγματικότητα. Είμαι βέβαιος ότι συμφωνείτε μαζί μου, πως θα είναι ιστορικής σημασίας συμφωνία, ανάμεσα σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις, να προχωρήσουμε στο νέο Ε.Σ.Υ., με την υιοθέτηση της πρωτοβάθμιας φροντίδας.

Σε ό,τι αφορά τις εφημερίες, είπατε ότι δεν υπάρχουν χρήματα. Με το βάρος του λόγου και κυρίως της πολιτικής που ακολουθούμε, θα ήθελα για μία ακόμη φορά να σας διαβεβαιώσω -κάτι το οποίο έχουμε κάνει με τους νοσοκομειακούς γιατρούς- ότι δεν θα υπάρξει κανένα πρόβλημα και γι' αυτή τη χρονιά.

Όμως, το σημαντικότερο που προκύπτει από αυτήν την ερώτηση που υποβάλατε, είναι αυτό το οποίο δεν είχε γίνει όλα αυτά τα χρόνια. Ανοίγει, δηλαδή, ένα ενδιαφέρον κεφάλαιο για τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία. Και αναφέρομαι στην υπογραφή της συλλογικής σύμβασης εργασίας, κάτι που, κατά τη γνώμη μου, θα έπρεπε να έχει γίνει, κύριε Νασιώκα, πολλές δεκαετίες πριν, έτσι ώστε να μην είχατε ζήσει κι εσείς αυτές τις δύσκολες στιγμές, με τις απεργιακές κινητοποιήσεις και κυρίως με το ακατάστατο και άναρχο που κυριαρχούσε σ' αυτούς τους χώρους, όπου δόθηκε η ευκαιρία να εκδηλωθούν, δυστυχώς, και οι υποκριτικές αυτές πολιτικές με τις εφημερίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τα πράγματα ξεκαθαρίζουν. Εμείς αντιμετωπίζουμε αυτήν την υπόθεση με σεβασμό στους εργαζόμενους στα ελληνικά νοσοκομεία, δίνουμε λύσεις στα προβλήματά τους και κυρίως ανοίγουμε ένα κεφάλαιο μέσα από το οποίο οι νοσοκομειακοί γιατροί θα βγουν κερδισμένοι σε βάθος χρόνου και για τα άλλα θέματά τους, που είναι ανοιχτά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Η δεύτερη με αριθμό 606/12-2-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων μείωσης κόστους της αγροτι-

κής παραγωγής και προστασίας του αγροτικού εισοδήματος κ.λπ. δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του ερωτωμένου Υπουργού και κατόπιν συνεννοήσεως με το Βουλευτή.

Η τρίτη με αριθμό 610/12-2-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την καθυστέρηση αναδάσωσης του Εθνικού Δρυμού της Πάρνηθας κ.λπ., επίσης, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του ερωτωμένου Υπουργού και κατόπιν συνεννοήσεως με το Βουλευτή.

Τέλος, η με αριθμό 604/12-2-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδή Βορίδη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την απαγόρευση αυτοψίας της Νομαρχίας Δυτικής Αττικής στο Χ.Υ.Τ.Α. Φυλής κ.λπ., επίσης δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του ερωτώντος Βουλευτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν έχετε ενημερωθεί, κύριε συνάδελφε;

Ορίστε έχετε το λόγο για να δούμε ποιο είναι το διαδικαστικό θέμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, επειδή είπατε «κατόπιν συμφωνίας με το Βουλευτή»....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είπα «κατόπιν συνεννόησης» και όχι συμφωνίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: ...θα ήθελα να σας πω ότι ο Βουλευτής τίθεται προ τετελεσμένων γεγονότων κάθε φορά. Και είναι η τρίτη φορά που αναβάλλεται η ερώτηση. Αύριο υπάρχει πάλι μία επίκαιρη ερώτηση εξ επαναφοράς προς τον Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης και μας κοινοποιείτε επίσης για τρίτη και τέταρτη φορά ότι δεν μπορεί ο κύριος Υπουργός. Ως πού θα πάει αυτό;

Εγώ, λοιπόν, ήθελα να θέσω το θέμα αυτό στο Προεδρείο. Να αναβληθεί μια φορά και όχι δεύτερη και τρίτη.

Εγώ, λοιπόν, θέτω το εξής ερώτημα στον κύριο Υπουργό: Θα είναι την άλλη εβδομάδα στη Βουλή για να επαναφέρουμε την ερώτηση; Διότι επαναφέρουμε την ερώτηση, κρατιέται ο χρόνος, υπάρχουν τόσες άλλες ερωτήσεις που εκκρεμούν και, δυστυχώς, δεν έχουμε αυτήν τη δυνατότητα να πληροφορούμαστε. Έτσι καταθέτουμε ξανά την ερώτηση και αναβάλλεται ξανά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχετε δίκιο, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Και είμαι σίγουρος ότι δεν είμαι ο μόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Η ενημέρωση που έχει το Προεδρείο είναι ότι ο μ.ν. κ. Κοντός είχε μία επείγουσα υποχρέωση και ο δε Υπουργός Τουριστικής Ανάπτυξης βρίσκεται στο Μιλάνο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Να ξέρουμε, κυρία Πρόεδρε, αν θα είναι εδώ την άλλη εβδομάδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν μπορώ να σας απαντήσω αυτήν τη στιγμή. Θα σας ενημερώσουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Επομένως, κυρία Πρόεδρε, δεν γίνεται συνεννόηση. Απλώς κοινοποίηση γίνεται στο Βουλευτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη των

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η υπ' αριθμόν 41/15/4-2-2008 επερώτηση των Βουλευτών του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ.κ. Εμμανουήλ Σκουλάκη, Αικατερίνης Περλεπέ-Σηφουνάκη, Μαρίας-Ελίζας Ξενογιαννοπούλου, Μιλτιάδη Βέρρα, Κωνσταντίνου Γείτονα, Λεωνίδα Γρηγοράκου, Ιωάννη Δριβελέγκα, Πέτρου Ευθυμίου, Ηλία Καρανίκα, Μιχαήλ Καρχιμάκη, Μιχαήλ Κατρίνη, Ιωάννη Κουτσούκου, Ηλία Λαμπίρη, Δημητρίου Λιντζέρη, Τσετίν Μαντατζή, Αθανασίας (Σούλας) Μερεντίτη, Έκτορα Νασιώκα, Αναστασίας-Συλβάνας Ράπτη, Σοφίας Σακοράφα, Φίλιππου Σαχινίδη, Ιωάννη Σκουλά, Μιχαήλ Τιμοσίδη, Θεοχάρη Τσιόκα, Χρήστου Χάιδου, Παρασκευής (Εύης) Χριστοφιλοπούλου και Χρήστου Παπουτσή προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την καταπολέμηση των ναρκωτικών.

Κατά τη συζήτηση της επερώτησης, έχουν ορισθεί ως Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι οι εξής: Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας η υποφαινόμενη, κ. Νικολαΐδου Βέρα, από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Λεβέντης και από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό ο Βουλευτής κ. Βαΐτης Αποστολάτος.

Το λόγο έχει ο πρώτος επερωτών κ. Εμμανουήλ Σκουλάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, σήμερα συζητάμε ένα πάρα πολύ σημαντικό κοινωνικό θέμα, ίσως το υπ' αριθμόν ένα κοινωνικό πρόβλημα της πατρίδας μας, της Ευρώπης, της ανθρωπότητας. Δεν ξέρω γιατί τελευταία δεν ασχολούμαστε και πολύ μ' αυτό. Υποπτεύομαι ότι επειδή δεν ασχολείται πολύ η Κυβέρνηση, μας έχει πείσει ότι μάλλον το πρόβλημα έχει μετριαστεί και γι' αυτό δεν βλέπω και στις δημοσκοπήσεις της κοινής γνώμης να υπάρχει ανησυχία.

Σας εγκαλούμε, κύριοι Υπουργοί, σήμερα για την πολιτική που ακολουθείτε -και παρά τις μεγαλοστομίες σας- στην καταπολέμηση των ναρκωτικών, γιατί κλείνετε τέσσερα χρόνια περίπου από τότε που αναλάβατε τη διακυβέρνηση της χώρας.

Σας παραδώσαμε ένα Πρόγραμμα το 2004, ένα Εθνικό Σχέδιο Δράσης, ένα δίκτυο υπηρεσιών αναπτυσσόμενο και εξελισσόμενο, για το οποίο ακούγαμε καλά λόγια από την Ευρώπη. Το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο επαίνεσε την Ελλάδα το 2003 για τα Κέντρα Πρόληψης και ο Ο.Η.Ε. στην έκθεσή του το 2001 επαινούσε την Ελλάδα για την ποιότητα των θεραπευτικών προγραμμάτων, ενώ εσείς δεν θέλατε να παραδεχθείτε ότι είχε γίνει κάτι σοβαρό στην πατρίδα μας στον τομέα αυτό. Όχι, βέβαια, ότι λύσαμε το πρόβλημα, αλλά είχαμε βάλει σ' ένα δρόμο και την πρόληψη και την θεραπεία και την κοινωνική επανένταξη και την καταστολή.

Είπατε ότι θα φέρετε δικό σας Εθνικό Σχέδιο Δράσης. Είχαμε ένα δικό μας Εθνικό Σχέδιο Δράσης που προέβλεπε ένα Κέντρο Πρόληψης σε κάθε νομό, ένα «στεγνό» πρόγραμμα σε κάθε νομό, ένα πρόγραμμα υποκαταστάτων, τουλάχιστον στην αρχική φάση σε κάθε υγειονομική περιφέρεια, και εσείς μας λέγατε ότι θα φέρετε δικό σας Εθνικό Σχέδιο Δράσης, το οποίο, κύριε Υπουργέ, δεν ήρθε ακόμα.

Δεν νομίζετε ότι θα έπρεπε να ζητήσετε συγγνώμη από το Κοινοβούλιο; Έχω εδώ τα Πρακτικά των προηγούμενων συζητήσεων, για να δούμε τι έλεγαν οι Υφυπουργοί σας και εσείς για το Εθνικό Σχέδιο Δράσης και τι έλεγε ο κ. Γιαννόπουλος το 2006. Έλεγε ότι είναι δεκτές οι προτάσεις μας, ενώ μαθαίνω ότι ακόμα είναι υπό διαβούλευση.

Τι επαναστατικό ετοιμάζετε, τέλος πάντων, τέσσερα χρόνια τώρα και δεν το φέρνετε; Για όνομα του Θεού! Πείτε μας τι θα κάνετε ή τουλάχιστον πείτε μας, γιατί δεν εφαρμόζετε όλα αυτά τα χρόνια το δικό μας Εθνικό Σχέδιο Δράσης;

Μου λέτε «μα, το εφαρμόζουμε, κύριε Σκουλάκη». Δεν το εφαρμόζετε. Σας παραδώσαμε εξήντα τρία κέντρα πρόληψης και στα τέσσερα χρόνια τα φτάσατε εβδομήντα ένα, μετά

κόπου. Υπολείπονται άλλα δεκαπέντε που προβλέπονταν στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης, τα οποία δεν προχωρούν. Ποια είναι η κατάσταση των Κέντρων Πρόληψης σήμερα, κύριοι Υπουργοί; Είναι αποδιοργανωμένα πλήρως. Είναι υπό κατάρρευση.

Προχθές, συναντηθήκαμε με το Σωματείο των Εργαζομένων και μας είπαν ότι από τα στοιχεία που έχουν -δεν ξέρω, γιατί δεν τα δίνετε εσείς και σήμερα είναι μια ευκαιρία να μας τα πείτε- ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. τους οφείλει 6.000.000 ευρώ από μισθούς του 2007. Έτσι λένε οι εργαζόμενοι. Αν δεν είναι έτσι, πείτε μας επιτέλους ποια είναι η πραγματικότητα.

Και μέσα από τη σύγχυση που προσπαθήσατε να δημιουργήσετε όλο αυτό το διάστημα, έχετε αποδιοργανώσει τους εργαζόμενους και τους έχετε αποπροσανατολίσει. Δεν ξέρουν ποιο είναι το μέλλον των Κέντρων Πρόληψης, την ώρα που σας είπα προηγούμενα ότι άρχισαν να υπάρχουν μετρήσιμα αποτελέσματα σε όλες τις περιοχές που λειτούργησαν σωστά αυτά τα Κέντρα Πρόληψης.

Πείτε μας, επιτέλους, τι προτίθεστε να κάνετε. Φέρτε το να το δούμε και εμείς. Βέβαια, δεν υπάρχει περίπτωση να περάσει, αν δεν έρθει στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, αφού η Διακομματική Επιτροπή της Βουλής σταμάτησε να λειτουργεί. Και καθώς σταμάτησε, κύριε Υπουργέ.

Την ημέρα που παρουσιάστηκε το πόρισμα της Διακομματικής, είχα πει ότι τριάντοι χρόνια την αξιοποιήσατε κατά τέτοιο τρόπο που πέρασε στην ελληνική κοινωνία ότι αφού τα θέματα συζητούνται στη Διακομματική Επιτροπή και υπάρχει ομοφωνία, δεν χρειάζεται η Κυβέρνηση να κάνει τίποτα. Συμφωνήσαμε στη Διακομματική, κάναμε δέκα, είκοσι προτάσεις και καμμία δεν έγινε δεκτή.

Και γι' αυτό λειτουργούσε ως διακομματικό άλλοθι της πλήρους απραξίας της Κυβέρνησης. Θυμάστε τι είπα εδώ ο Πρόεδρος της Επιτροπής κ. Κιλτίδης. Θυμάστε τι ελέγχθη εδώ μέσα. Τίποτα από όλα όσα με ομοφωνία προτείναμε στα διάφορα Υπουργεία, τίποτα από όλα αυτά δεν έγινε.

Θα έρθει, λοιπόν, οπωσδήποτε και θα το βάσουμε θέμα την άλλη βδομάδα να μας φέρετε το προσχέδιο του εθνικού σχεδίου δράσης, να το δούμε κι εμείς επιτέλους. Και αν θέλετε, επειδή σας ακούω συνέχεια που λέτε ότι χρειάζεται συναίνεση στο θέμα των ναρκωτικών, να το παλέψουμε όλοι μαζί, να αντιμετωπίσουμε, βεβαίως, αλλά κάνουμε προτάσεις όλοι, εσείς έχετε την ευθύνη της Κυβέρνησης, δεν κάνετε απολύτως τίποτα και στο τέλος θα βγούμε και συνυπεύθυνοι.

Πάμε παρακάτω, στα περιβόητα θεραπευτικά προγράμματα. Θυμάμαι τι είχατε πει: θα φέρουμε προεδρικό διάταγμα να λύσουμε το τεράστιο πρόβλημα των θεραπευτικών προγραμμάτων. Το φέρατε, το πήγατε, το προωθήσατε, κύριε Υπουργέ, στο Συμβούλιο Επικρατείας το Γενάρη του 2006. Και απερρίφθη ως απαράδεκτο από το Συμβούλιο Επικρατείας.

Ακούστε τι λέει το Συμβούλιο Επικρατείας για την πρότασή σας για τα θεραπευτικά προγράμματα: «Υπό τα ανωτέρω δεδομένα -καταλήγει- το παρόν σχέδιο, το οποίο αφενός περιέχει διατάξεις αντίθετες προς τους ορισμούς του νόμου για τη διαδικασία χορηγήσεως και ανακλήσεως των αδειών ιδρύσεως και λειτουργίας των ανωτέρω μονάδων, αφετέρου δεν παρουσιάζει την απαιτούμενη για κανονιστικό κείμενο σαφήνεια και πληρότητα, δεν προτείνεται νομίμως στο σύνολό του και κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος δεν μπορεί να τύχει περαιτέρω επεξεργασίας».

Επισημαίνεται πάντως ότι εν όψει του σκοπού στον οποίον αποβλέπει το προτεινόμενο σχέδιο -ακούστε, κύριε Υπουργέ- που συνιστά σκοπό εντόνου δημοσίου ενδιαφέροντος, τα σχετικά με τη χορήγηση άδειας ιδρύσεως και λειτουργίας συμβουλευτικών και θεραπευτικών μονάδων για τις εξαρτησιογόνες ουσίες και με τον έλεγχο των ανωτέρων μονάδων θέματα είναι σκόπιμο να ρυθμιστούν το ταχύτερο δυνατόν».

Στις 31 Ιανουαρίου του 2006 αυτή είναι η απάντηση του Συμβουλίου Επικρατείας. Τι κάνατε έκτοτε; Επαναπροωθήσατε το σχέδιο προεδρικού διατάγματος για τα θεραπευτικά; Θυμάμαι τότε τις βαρυγδούπες ανακοινώσεις: θα πληρώνουν τα ταμεία, θα τα ρυθμίσουμε, θα κάνουμε, θα δείξουμε.

Και ποιο είναι το αποτέλεσμα, κύριε Υπουργέ; Οι λίστες των

ταλαίπωρων των τοξικομανών από δύο χιλιάδες τετρακόσιες πενήντα έως δύο χιλιάδες πεντακόσιους, που ήταν στα θεραπευτικά προγράμματα το 2004, σήμερα έχουν ξεπεράσει τους τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιους. Αυτά είναι παιδάκια που περιμένουν, κύριε Υπουργέ.

Και όταν αποφασίσετε να φέρετε το προεδρικό διάταγμα, όταν θα αποφασίσετε να στελεχώσετε τις μονάδες με τις απογευματινές βάρδιες –σας το πρότεινε η Διακομματική Επιτροπή, σας είπε ότι δεν μπορείτε να στήσετε άλλες μονάδες, να πάρετε προσωπικό και να λειτουργήσετε απογευματινές βάρδιες να μειωθεί η λίστα στο ήμισυ- όταν οι θεραπευτές θα αναζητήσουν αυτά τα άτομα, για να εμφανιστούν τα προγράμματα, να έχετε υπόψη σας ότι δυστυχώς οι μισοί από αυτούς θα έχουν λείψει, θα έχουν φύγει απ' τη ζωή. Αυτή είναι η αλήθεια, κύριε Υπουργέ. Αυτή είναι η απάντηση.

Μας είχατε πει την άλλη φορά στην επίκαιρη ερώτηση που σας είχαμε υποβάλει και σε επερώτηση, ότι θα διορθώσετε, θα χρηματοδοτήσετε. Και έρχεστε φέτος, κύριε Υπουργέ, και γράφετε στον προϋπολογισμό του 2008 29.000.000 ευρώ, αν δεν κάνω λάθος –αν δεν είναι έτσι, διορθώστε με- από 30,7 που ήταν το 2007, δηλαδή 1,7 εκατομμύρια κάτω από τον περσινό προϋπολογισμό.

Πώς θα λειτουργήσετε τις μονάδες; Πώς θα πληρώσετε τους απλήρωτους εργαζόμενους στα κέντρα πρόληψης; Πώς θα στήσετε τις νέες μονάδες, που είναι άκρως αναγκαίο να τις στήσετε σε όλη την Ελλάδα, τουλάχιστον μία σε κάθε υγειονομική περιφέρεια; Και να σας ρωτήσω και κάτι άλλο: πώς θα χρηματοδοτήσετε το Ε.Κ.ΤΕ.Π.Ν.;

Κύριε Υπουργέ, η χώρα έχει προσβληθεί διεθνώς. Σταμάτησε να λειτουργεί το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης, που λειτουργούσε το Εθνικό Παρατηρητήριο για λογαριασμό της χώρας μας. Και δεν υπάρχει διασύνδεση της χώρας μας με το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο, γιατί σταματήσατε τη χρηματοδότηση του Ε.Π.Ι.Ψ.Υ.. Δεν θα υπάρχει συμμετοχή της χώρας μας στην αξιολόγηση του ευρωπαϊκού σχεδίου δράσης.

Αυτά είναι απίστευτα πράγματα! Είναι δυνατόν; Μα, είναι δυνατόν να δέχεστε να εκτεθεί η χώρα μας για το σοβαρό πρόβλημα των ναρκωτικών και δεν συμμετέχει στο Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο, γιατί απελύθησαν είκοσι εργαζόμενοι, λόγω έλλειψης χρηματοδότησης από τις 31/12/2007 στο Ε.Κ.ΤΕ.Π.Ν.; Για όνομα του Θεού, κύριε Υπουργέ!

Και πάμε παρακάτω: έχει σταματήσει η λειτουργία του Κέντρου Εκπαίδευσης Στελεχών Πρόληψης από το 2006, λόγω παύσης της χρηματοδότησης. Σταμάτησαν να χρηματοδοτούν το Κέντρο Εκπαίδευσης Στελεχών Πρόληψης, που τόσα προσέφερε στην υπόθεση των κέντρων πρόληψης.

Είναι δυνατόν να συμβαίνουν αυτά τα πράγματα; Μήπως υπάρχει, κύριε Υπουργέ, κανένας ειδικός λόγος; Έτσι ανταμείβετε τον άνθρωπο που έχει θεμελιώσει τον αγώνα κατά των ναρκωτικών στην πατρίδα μας, τον κ. Κώστα Στεφανή; Δεν υπάρχει άλλη εξήγηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Τα είπαμε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Σας παρακαλώ, σας παρακαλώ!

Μα, έχει σταματήσει το Κέντρο Εκπαίδευσης εδώ και δύο χρόνια. Σταμάτησε να λειτουργεί το Εθνικό Παρατηρητήριο εδώ και δύο μήνες. Δεν έπρεπε να έχετε αντιδράσει κατεπειγόντως; Επειδή έτυχε να είναι ο άνθρωπος που εμπνεύστηκε το ΕΠΙΨΥ ο Κώστας Στεφανής;

Σας πληροφορώ, επειδή έτυχε μετά πολλών εμποδίων τότε, πολλοί άνθρωποι να ασχοληθούμε και να αγωνιστούμε γι' αυτή την ιστορία, να θεμελιώσουμε ό,τι βρήκατε εσείς σήμερα, ότι ήταν ο άνθρωπος που μας βοήθησε με τις μελέτες του ως πανεπιστημιακός, με τις έρευνές του, με τις προσπάθειές του να στήσουμε τα Κέντρα Πρόληψης και να λειτουργήσουμε τις μονάδες υποκατάστατων, με τεράστιες δυσκολίες, με πόλεμο που είχαμε από παντού και από σας, κύριε Υπουργέ, από το κόμμα σας.

Μήπως θυμάστε τι είχε πει ο κ. Ψωμιάδης, το επίλεκτο στέλεχος σας όταν αποφασίστηκε να στηθεί μια μονάδα στη Θεο-

σαλονίκη; «Όποιος θέλει μονάδα μεθαδόνης, να πάει να τη στήνει σπίτι του». Και αυτή η δήλωση παρέμεινε. Έπρεπε να την έχει πάρει πίσω. Έπρεπε ο Πρόεδρός σας να τον έχει υποχρεώσει να την πάρει πίσω. Διότι αυτή η δήλωση που πέρασε έτσι, ήταν καταστροφή για την προσπάθεια που κάναμε τότε.

Ναι, κύριε Υπουργέ, εμείς κάμψαμε τις αντιστάσεις, δώσαμε μάχη, κάναμε προσπάθειες. Και συνεργαστήκαμε με όλους τους φορείς, πραγματικά με όλους τους φορείς και όλα τα κόμματα. Και φτάσαμε εκεί που φτάσαμε. Όμως αυτό το δίκτυο των υπηρεσιών, αυτές οι προσπάθειές μας βλέπουμε τούτη την ώρα να βρίσκονται εν κινδύνω. Έχουν σταματήσει, κινδυνεύουν να καταρρεύσουν όλα τα προγράμματα.

Τι θα γίνει, κύριε Υπουργέ, στον Ελαιώνα των Θηβών; Είχαμε ξεκινήσει ένα πρόγραμμα για φυλακισμένους χρήστες, τριακόσιων θέσεων. Σας το παραδώσαμε με σαράντα φυλακισμένους σε πρόγραμμα. Ακόμα θαρρώ πως είναι πενήντα. Και άκουσα προχθές τον Υπουργό Δικαιοσύνης να λέει ότι σκέπτεται να μεταφέρει φυλακισμένους και να μην αξιοποιήσει αυτή την εμπειρία, αυτή τη δράση, για να αποσυμφορίσει τις φυλακές του Κορυδαλλού.

Τι θα γίνει, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, με το πρόγραμμα του Πανεπιστημίου, το Τοξικολογικό Εργαστήριο της Θεσσαλονίκης, που έμαθα προχθές ότι απάντησε ο Υπουργός Δικαιοσύνης σε κάποιον συνάδελφο Βουλευτή και του είπε: τι να κάνουν, δεν έχουμε χρήματα να λειτουργήσουμε. Πόσα είναι αυτά τα χρήματα τα έρμα; 150.000 ευρώ το χρόνο; Και έρχεται η Κυβέρνηση και ομολογεί δυόμισι χρόνια ότι δεν λειτουργεί το Τοξικολογικό Εργαστήριο της Θεσσαλονίκης για 150.000;

Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, τι σημαίνει αυτό; Ότι μπορεί κάποιος έμποροι να ξεφεύγουν από τη δικαιοσύνη, γιατί έχουν τη δυνατότητα, λόγω ελλείψεως αυτής της λειτουργίας, να βαφτίζονται χρήστες ναρκωτικών. Ναι, κύριε Υπουργέ. Εν πάση περιπτώσει, είναι πολλά ακόμα. Θα τα αναπτύξουν οι συνάδελφοι.

Εγώ σας κάνω έκκληση. Σκύψτε πάνω στο πρόβλημα. Διάβασα τις απαντήσεις σας σε προηγούμενες ερωτήσεις και επερωτήσεις. Ωραία τα είχατε πει, μόνο που δεν κάνατε απολύτως τίποτα. Εντάξατε και τα ναρκωτικά στο επικοινωνιακό παιχνίδι της Κυβέρνησης, που έχει εντάξει δυστυχώς και την υγεία στο επικοινωνιακό της παιχνίδι. Μην κάνετε δημόσιες σχέσεις, κύριε Υπουργέ, με τα ναρκωτικά. Μην παίζετε με τα ναρκωτικά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κάντε πράξεις. Κάντε κάτι, να το δούμε. Δεν έχετε κάνει απολύτως τίποτα. Πείτε ό,τι πείτε, φτάνει να είναι εφικτά και υλοποιήσιμα. Γιατί διάβασα –και κλείνω με αυτό- αυτά που είπατε εσείς και ο κ. Γιαννόπουλος και ο κ. Κακλαμάνης στο παρελθόν και ήταν ωραία λόγια. Μόνο που στην πράξη είναι ένα απόλυτο τίποτα, ένα απόλυτο μηδέν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο κ. Γρηγοράκος έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, κυρία Πρόεδρε, το πρόβλημα των ναρκωτικών δεν είναι δικό μας ούτε δικό σας ούτε κανενός. Είναι ένα πρόβλημα εθνικό, ένα πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας. Είναι ένα πρόβλημα, όπου έχουμε εγκύψει όλοι τα τελευταία χρόνια και προσπαθούμε να βρούμε λύσεις. Δυστυχώς, όμως, τα πράγματα δεν είναι εύκολα. Είναι πολύ δύσκολη σε παγκόσμιο επίπεδο η επίλυση του προβλήματος των ναρκωτικών, γιατί το ζήτημα των ναρκωτικών, κύριε Υπουργέ, έχει εισέλθει τα τελευταία χρόνια σε μια νέα εποχή.

Κακά τα ψέματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δυσκολίες αντιμετώπισης πολλαπλασιάζονται ακόμη και αυτήν τη στιγμή, που μιλάμε εμείς εδώ. Γιατί οι δυσκολίες στην αντιμετώπιση των ναρκωτικών φαίνεται ότι είναι ανυπέρβλητες. Ήμουν έξι χρόνια στη Διακομματική Επιτροπή για τη Μελέτη και Αντιμετώπιση του Προβλήματος των Ναρκωτικών, της Βουλής με πάρα πολλούς συναδέλφους. Κάναμε μια πάρα πολύ σημαντική δουλειά. Προπαθήσαμε να πλησιάσουμε το θέμα, ένα θέμα πολυπαρόν, από όλες τις πλευρές. Προπαθήσαμε να δώσουμε όσο το δυνατόν καλύτερες λύσεις. Σίγουρα τις έχετε στο συρ-

τάρι σας, τις έχετε υπόψη σας. Πολλές από αυτές τις προτάσεις που κάναμε μπορείτε να τις υλοποιήσετε.

Βρισκόμαστε σήμερα σε μια παγκοσμιοποιημένη πραγματικότητα των ναρκωτικών ουσιών, όπου πιεζόδα στο επίπεδο της αντιμετώπισης για μας όλους πρέπει να είναι μια γεωπολιτική των παράνομων ναρκωτικών. Έτσι, λοιπόν, στο Αφγανιστάν, σύμφωνα με τα τελευταία δημοσιεύματα, υπάρχει το 82% της παγκόσμιας καλλιέργειας του οπίου και το 92% της παγκόσμιας παραγωγής του οπίου. Τετρακόσια σαράντα οκτώ χιλιάδες νοικοκυριά, περίπου τρία εκατομμύρια άνθρωποι στο Αφγανιστάν, κύριε Υπουργέ, δηλαδή το 12,6% του πληθυσμού ασχολείται με την καλλιέργεια των ναρκωτικών. Μετά από την αμερικανική επίθεση στο Αφγανιστάν το 2001, η καλλιέργεια της παπαρούνης εκσυγχρονίστηκε, και από οκτώ χιλιάδες εκτάρια το 2001 φτάσαμε σε εκατόν εξήντα χιλιάδες ποτιστικά εκτάρια.

Πιστεύω ότι η μείωση της ζήτησης οικοδομείται στο επίπεδο της πληροφόρησης, γιατί η πληροφορία είναι υγεία. Έτσι, θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, που μέχρι σήμερα πολύ λίγα έχουν προσφέρει, σε σχέση με αυτά που έχουν πάρει, προς αυτήν την κατεύθυνση της καταπολέμησης των ναρκωτικών. Διότι τα προγράμματα καταπολέμησης των ναρκωτικών δεν φέρνουν χρήμα. Άλλα φέρνουν χρήματα στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Έτσι, λοιπόν, ό,τι έχουν κάνει τα τελευταία χρόνια στον καταπολέμηση των ναρκωτικών, είναι ένας ατροφικός ρόλος πληροφόρησης μέσα από αυτά.

Κύριοι Υπουργοί, θα πρέπει να ενεργοποιήσουμε όλες μας τις δυνάμεις από πλευράς του κράτους, του Εθνικού Συστήματος Υγείας, του ιδιωτικού τομέα, της Εκκλησίας, των Ενόπλων Δυνάμεων, από το εκπαιδευτικό μας σύστημα, από τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, από τους πολιτιστικούς συλλόγους, από τους αθλητικούς συλλόγους, από ομάδες πολιτών. Να ανατρέξουμε σε όλους αυτούς και να ζητήσουμε βοήθεια. Και από μια άλλη πλευρά, πρέπει να δούμε τι μπορεί να μας προσφέρει το διαδίκτυο στην καταπολέμηση των ναρκωτικών και όχι στην αγορά των ναρκωτικών μέσα από το διαδίκτυο. Θα πρέπει να το δούμε.

Σήμερα οι θάνατοι, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μειώνονται στην Αθήνα και αυξάνονται στην περιφέρεια. Τα ναρκωτικά, δυστυχώς, έχουν γίνει μόδα επαρχιακή. Το δραματικό τέλος της, προφανώς ανυποψίαστης για τον κίνδυνο, νεαρής κοπέλας από την Πτολεμαΐδα πριν από ένα μήνα, όσο και αν αποτελεί σπάνιο φαινόμενο σε αυτές τις ηλικίες, έρχεται να επιβεβαιώσει με τον πιο θλιβερό τρόπο τα ευρήματα ερευνών σχετικά με τη χρήση ουσιών στη χώρα μας.

Σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα ερευνητικά στοιχεία, σε μαθητές δεκατεσσάρων ως δεκαεπτά ετών το 10% έχει κάνει τουλάχιστον μια φορά χρήση ουσιών και το 6,6% τουλάχιστον τρεις φορές. Σε ηλικία δεκαεπτά ως δεκαοκτώ ετών το ποσοστό ανέρχεται σε 16%, με τα αγόρια βέβαια να αντιπροσωπεύουν υπερδιπλάσια ποσοστά έναντι των κοριτσιών. Κυρίαρχη ουσία είναι η κάνναβη. Όμως, πρόσφατη έρευνα του 2007 σε νέους θαμώνες νυχτερινών κέντρων διασκέδασης καταδεικνύει εμφανή αύξηση της χρήσης κοκαΐνης, κατατάσσοντάς την ως δεύτερη στη λίστα των δημοφιλών ουσιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοκαΐνη απέκτησε λαϊκή βάση και αυτό είναι πολύ ανησυχητικό. Η συγκεκριμένη ναρκωτική ουσία έχει πάψει προ πολλού να αποτελεί αποκλειστικό προνόμιο της υψηλής κοινωνίας. Η κοινωνική διείσδυση της αυξάνεται διαρκώς, την ίδια στιγμή που καταγράφεται ως ένα από τα πιο επικίνδυνα ναρκωτικά. Στην εποχή του άγχους η κοκαΐνη έχει μετατραπεί σε σύμβολο των ξέφρενων ρυθμών ζωής και πολύτιμο συστατικό στα πάρτι. Σταδιακά η κοκαΐνη μετατράπηκε σε παράδοξο λιπαντικό των κοινωνικών σχέσεων. Η χρήση της δεν περιορίζεται σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες. Στελέχη επιχειρήσεων κάνουν χρήση για να αποδίδουν περισσότερο, νέοι με σταθερή εργασία θέλουν να ξεφύγουν το Σαββατόβραδο, ιερόδουλες να αντέξουν την ψυχολογική πίεση.

Το λεγόμενο crack ή freebase είναι ένα καινούριο συνδυασμένο ναρκωτικό που κρύβει πολλούς κινδύνους. Το λεγόμενο speedball, ένα άλλο είδος, θερίζει τα τελευταία χρόνια μεταξύ των τοξικομανών. Ο συνδυασμός όλων αυτών των ουσιών, που

ακούσατε προηγουμένως, μαζί με το αλκοόλ αποτελούν ένα εκρηκτικό μείγμα σε κάποιον που θα το πάρει και τον οδηγούν σίγουρα στον θάνατο. Το «extasy», που παράγεται κατά κύριο λόγο στην Ευρώπη, έχει φτάσει μέχρι 8% των νέων να το παίρνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ η χρήση του πολυναρκοτικού, του polydrug, που είναι μια συστηματική και εντατική μίξη των φαρμάκων συχνά με το οινόπνευμα και τα φάρμακα, είναι ένα αυξανόμενο πρόβλημα, που είναι εξαιρετικά δύσκολο να αντιμετωπιστεί.

Θα ήθελα να πω δύο κουβέντες για ένα δημοσίευμα της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» στις 16-02-2008 για την προδιαγεγραμμένη πορεία μιας τριανταεπεννιάχρονης τοξικομανούς, η οποία πήγε στην Γ.Α.Δ.Α., όπου έπρεπε να καθήσει ένα ορισμένο χρονικό διάστημα, για να μπορέσει μετά να πάει εκεί που θα την οδηγούσαν στον Κορυδαλλό. Όλα αυτά τα άτομα τα αντιμετωπίζουμε με φοβερή σκληρότητα τις πρώτες μέρες που θα συλληφθούν για εμπορία ή χρήση ναρκωτικών. Κύριε Υπουργέ, σαν γιατρός σας λέω ότι οι άρρωστοι αυτοί που είναι χρήστες ναρκωτικών, ειδικά ηρωΐνης ή κοκαΐνης, περνούν μια σκληρή δοκιμασία απότομης στέρησης στο υπόγειο της Γ.Α.Δ.Α., χωρίς φροντίδα.

Για άλλη μια φορά σας κάνω έκκληση από αυτό το Βήμα να χαρακτηρίσουμε τους αρρώστους αυτούς, οι οποίοι είναι εξαρτημένοι από τα ναρκωτικά, σαν βαριά πάσχοντες αρρώστους, οι οποίοι τις πρώτες ημέρες της σύλληψής τους να νοσηλεύονται στα νοσοκομεία κάτω από πολύ στενή ιατρική παρακολούθηση. Είναι η μόνη τους ελπίδα να σωθούν, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε συνάδελφε, έχετε εξαντλήσει τον χρόνο σας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, με τον επίλογό μου.

Θα μπορούσε κανείς να πει πάρα πολλά και να κάνει πολλές προτάσεις για τα ναρκωτικά. Όμως, θα πρέπει να δώσουμε και την εύφημο μνεία, να πούμε δύο καλά λόγια για το «18 άνω». Θα πρέπει να πούμε καλά λόγια για το ΚΕ.Θ.Ε.Α.. Θα πρέπει να πούμε καλά λόγια για τις υπηρεσίες του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, που τα τελευταία χρόνια έχει δείξει πραγματικά μία ουσιαστική, πρωτοποριακή δράση. Έχει εντάξει όλο το πρόγραμμα των ναρκωτικών στην κοινωνία.

Δεν νοείται λοιπόν, κύριε Υπουργέ, λιτότητα στο χώρο των ναρκωτικών. Θα πρέπει να βρείτε χρήματα να στηρίξουμε όλες αυτές τις δράσεις, γιατί είναι απαραίτητες για όλους εμάς, για τα παιδιά μας, για την κοινωνία, για το έθνος μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η κ. Ξενογιαννακοπούλου.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς αμφιβολία όταν μιλάμε για το μεγάλο πρόβλημα των ναρκωτικών, σίγουρα μιλάμε για ένα από τα πιο σοβαρά ζητήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η ελληνική κοινωνία. Ένα ζήτημα, ένα πρόβλημα που πλέον δεν είναι κάτι που αφορά περιθωριακές ομάδες του ελληνικού πληθυσμού. Είναι ένα κρίσιμο πρόβλημα που αφορά το μέλλον της κοινωνίας και της νεολαίας και αφορά ή απειλεί την κάθε ελληνική οικογένεια. Και είναι αλήθεια ότι εδώ δεν χωρά ούτε μικροπολιτική ούτε στεία αντιπολίτευση. Εδώ πρέπει να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και να δούμε πώς μπορούμε πιο αποτελεσματικά να αντιμετωπίσουμε όλες τις πτυχές αυτού του μεγάλου θέματος.

Αλλά ταυτόχρονα πρέπει, με ειλικρίνεια, κύριε Υπουργέ, να κάνουμε διαπιστώσεις. Και οι διαπιστώσεις δυστυχώς, είναι απογοητευτικές. Είναι διαπιστώσεις που βασίζονται σε στοιχεία, που ήδη είναι γνωστά, εδώ και τρεις μήνες, όταν κάναμε τη συζήτηση για την Έκθεση της Διακομματικής. Αλλά και από τα ευρωπαϊκά στοιχεία που έχουμε, δυστυχώς, βλέπουμε συνεχώς επιδείνωση σε όλες τις πτυχές του προβλήματος στην πατρίδα μας, είτε αυτό αφορά την αύξηση των θανάτων και ιδιαίτερα στην περιφέρεια, όπως είπε και ο συνάδελφος ο κ. Γρηγοράκος, είτε αυτό αφορά τη συνολική έξαρση του προβλήματος,

είτε αυτό αφορά την αδυναμία μιας αποτελεσματικής αντιμετώπισης. Αδυναμία που ενισχύεται από ένα πέπλο αδιαφορίας, σιωπής, που έρχεται να το σπάσει μόνο όταν έχουμε κάποιο τραγικό περιστατικό, όπως της κοπέλας από την Πτολεμαίδα ή όταν κάτι έρχεται να μας ταρακουνήσει στα δελτία ειδήσεων.

Η πραγματικότητα, λοιπόν, είναι ότι το πρόβλημα μας ξεπερνά και οφείλουμε να ενώσουμε τις δυνάμεις μας. Αλλά ταυτόχρονα, οι επιλογές μας είναι άκρως πολιτικές. Η αδυναμία, η αδιαφορία ή μία στάση διγλωσσίας και σε τελευταία ανάλυση υποκριτική και αυτή είναι μια πολιτική επιλογή.

Και εάν σήμερα ερχόμαστε και καταθέτουμε αυτήν την επερώτηση, είναι μια έκφραση αγωνίας. Είναι μια έκφραση αγωνίας που εισπράττουμε ο καθένας και η κάθε μια μας παντού, όπου σταθούμε, είτε όταν συζητάμε εδώ στις γειτονίες της Αθήνας, είτε όταν πηγαίνουμε στην περιφέρεια, όταν συζητάμε με τους νέους ανθρώπους, όταν συζητάμε με τους γονείς, όταν συζητάμε πάνω απ' όλα με τους ανθρώπους εκείνους, τους επιστήμονες, τους εργαζόμενους που έχουν τάξει τη ζωή τους και έχουν σκοπό να αντιμετωπίσουν αυτήν την τραγωδία των ναρκωτικών, αλλά νιώθουν συνεχώς τα τελευταία χρόνια ότι δεν έχουν τα μέσα και δεν έχουν την υποστήριξη. Και αυτό είναι μια άκρως πολιτική διαπίστωση και υπάρχουν πολιτικές ευθύνες γι αυτό.

Γιατί τι βλέπουμε τα τελευταία χρόνια; Και εδώ η ευθύνη αφορά τα τέσσερα τελευταία χρόνια την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Πρώτα απ' όλα βλέπουμε ότι δεν υπάρχει ο κατάλληλος σχεδιασμός. Δεν τίθενται οι στόχοι, αναφέρθηκε προηγούμενα ο συνάδελφος, ο κ. Μανώλης Σκουλάκης. Δεν υπάρχει ένα εθνικό πρόγραμμα δράσης, όχι στα ωραία λόγια, όχι σε μία έκθεση ιδεών που όλοι μπορούμε να κάνουμε, αλλά με συγκεκριμένους στόχους και πάνω απ' όλα με δεσμεύσεις υλοποίησης και μετρήσιμα αποτελέσματα.

Υπάρχει μια συστηματική απαξίωση των φορέων εκείνων και των εργαζομένων, οι οποίοι ακριβώς έχουν την πρώτη αποστολή, να μπορέσουν να βοηθήσουν στην πρόληψη, να μπορέσουν να βοηθήσουν στην θεραπεία, να μπορέσουν να βοηθήσουν στην επανένταξη. Ταυτόχρονα έχουμε ένα τεράστιο ζήτημα υποχρηματοδότησης και μάλιστα, όχι απλώς υποχρηματοδότησης, αλλά χρόνο με τον χρόνο μειώνονται οι πιστώσεις εκείνες που θα μπορούσαν να στηρίξουν μια τέτοια πολιτική.

Εμείς είχαμε την ευκαιρία, γιατί πήγαμε στη διοίκηση του Ο.ΚΑ.ΝΑ., να μιλήσουμε με τους εργαζόμενους. Μιλήσαμε με τους εργαζόμενους στα κέντρα πρόληψης. Υπάρχει τεράστια αγωνία αυτήν τη στιγμή. Εδώ πέρα τέθηκε και από τους συναδέλφους. Δεν μπορεί αυτήν τη στιγμή να έχει καταργηθεί στην πράξη το Κέντρο Εκπαίδευσης Στελεχών Πρόληψης. Δεν μπορεί και το είπε ο καθηγητής κ. Κώστας Στεφανής, σε μια Συνέντευξη Τύπου που ήταν πραγματικά έκφραση αγωνίας, να έχει ανασταλεί στην πράξη η λειτουργία του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης και Πρόληψης για τα Ναρκωτικά και ταυτόχρονα να είμαστε υπόλογοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί ο ιμάντας της αλληλοπληροφόρησης που μπορεί πραγματικά να συμβάλει σε μια αποτελεσματική μελέτη και αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών, σήμερα να μην μπορεί να λειτουργήσει.

Αυτό λοιπόν, κύριε Υπουργέ, που έχουμε ανάγκη σήμερα, αυτό που έχουν ανάγκη οι Έλληνες πολίτες να ακούσουν από εσάς σήμερα, δεν είναι πάλι μια επανάληψη γενικόλογων στόχων και ευχών. Αυτό που έχουμε ανάγκη να ακούσουμε σήμερα από εσάς είναι σαφείς δεσμεύσεις όσον αφορά την χρηματοδότηση και το σχέδιο δράσης και πάνω απ' όλα, μια σαφή δέσμευση ότι θα στηρίξετε τους θεσμούς, τους εργαζόμενους και τους επιστήμονες που δίνουν τη ζωή τους γι αυτό το στόχο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Νασιώκας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, για να συνδέσω το θέμα της επερώτησής μας με την προηγούμενη συζήτηση που είχαμε πριν από λίγο, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να πω ότι δεν αμφισβητούμε ούτε τις προθέσεις σας, ούτε τη γνώση σας, ούτε την ικανότη-

τά σας. Αμφισβητούμε όμως μια κυβερνητική πολιτική, την ιεράρχηση των προτεραιοτήτων και το εάν στηρίζει ή όχι το δημόσιο σύστημα υγείας γενικότερα. Και εδώ δεν το αμφισβητούμε μόνο, είμαστε σίγουροι ότι αυτό δεν συμβαίνει.

Και επειδή είπατε ότι δεν υπάρχει οικονομικό θέμα για τις εφημερίες, εγώ σας λέω ότι υπάρχει γενικότερο οικονομικό θέμα. Φυσικά το δει δη χρημάτων και άνευ τούτων ουδέν εστί γενέσθαι των δεόντων, δεν ισχύει με τη γενική έννοια, ισχύει με την ειδική.

Έχετε λοιπόν πρόβλημα, παντού, στο Υπουργείο, δεν σας χρηματοδοτούν όσο χρειάζεται. Βεβαίως, δεν διεκδικείτε και εσείς. Και αυτό δεν είναι στα υπέρ σας. Έχετε τη δυνατότητα να διεκδικήσετε πολύ περισσότερα.

Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα. Στον Ο.Π.Α.Δ. οι συμβεβλημένοι γιατροί, οι κλινικοί, έχουν οκτώ μήνες να πληρωθούν. Οι εργαστηριακοί έχουν να πληρωθούν έξι μήνες, οι φαρμακοποιοί έχουν να πληρωθούν τέσσερις μήνες. Προσανατολίζονται –υπάρχουν δημοσιεύματα, υπάρχει πρόταση της Γενικής Συνέλευσης- από 1η Μαρτίου να καταγγείλουν τη σύμβαση. Και φανταστείτε πόσο τραγικό θα είναι αυτό για ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες ασφαλισμένους, πολλοί εκ των οποίων είναι άρρωστοι, γι αυτό πηγαίνουν στο γιατρό, είναι συνταξιούχοι, ηλικιωμένοι και καταλαβαίνετε τι πρόβλημα θα αντιμετωπίσουν. Άρα, υπάρχει πρόβλημα.

Υπάρχει πρόβλημα για τις εφημερίες. Στα περισσότερα νοσοκομεία δεν έχουν πληρωθεί μετά τον Οκτώβριο οι εφημερίες. Σας είπα πριν ότι έχω στοιχεία και είπατε ότι έχετε χρήματα. Θα πληρωθούν νομικά υπάρχει η δυνατότητα, το είπα και πριν, αλλά με χρήματα του προϋπολογισμού του 2008. Μαζί μιλάμε, τη γλώσσα της αλήθειας λέμε, μας ακούνε οι γιατροί, μας ακούει ο κόσμος, δεν θα πούμε κάτι άλλο. Υπάρχει λοιπόν, θέμα. Πώς δεν υπάρχει;

Άρα, για τον Γενάρη και τον Φλεβάρη, για τις εφημερίες που έλεγα πριν, κύριε Υπουργέ, υπάρχει και πρόβλημα νομικό. Εγώ συμφωνώ μαζί σας να προχωρήσει αυτή η συμφωνία –γράφεται στον Τύπο ότι δεν προχωράει- αλλά για να προχωρήσει χρειάζονται, όχι λόγια αλλά έργα, γενναία χρηματοδότηση.

Και επειδή είπατε ότι έπρεπε αυτήν τη συλλογική σύμβαση να την κάνουμε από πριν, ότι δεν κάναμε πολλά ή ότι το πρόβλημα των εφημεριών υπήρχε πάντα, εγώ δεν αντιλέγω αλλά θα σας πω ένα πράγμα για το οποίο είμαι υπερήφανος, γιατί όλη τη ζωή μου ήμουν νοσοκομειακός γιατρός. Υπηρετούσα λοιπόν, στο Νοσοκομείο της Λάρισας πριν από το 1981 και ήμασταν τέσσερις ειδικευόμενοι για όλο το νομό και την περιφέρεια.

Σήμερα συνεχίζεται, ο κ. Κόκκινος που είναι δίπλα σας το ξέρει, εφημερεύουν σε καθημερινή βάση πενήντα γιατροί στο ένα νοσοκομείο και εβδομήντα γιατροί στο άλλο νοσοκομείο. Τότε τέσσερις ειδικευόμενοι, τώρα εκατόν είκοσι γιατροί, οι περισσότεροι εκ των οποίων είναι ειδικευμένοι. Θα μου πείτε, μ' ένα σύστημα μπορεί να γίνει καλύτερο, που μπορεί να μην είναι όλοι μέσα όλη μέρα και άλλα πράγματα. Να τα συζητήσουμε. Δεν είναι όλα καλά φτιαγμένα, αλλά να μην λέμε ότι δεν έγινε αυτό, όταν έγινε το όλον, όταν έγινε το σύνολο, όταν έγινε το μεγάλο.

Έρχομαι τώρα στο κέντρο της επερώτησής μας. Κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε να αλλάξω λίγο το στυλ της εισηγησής μου, γιατί θέλω να κάνω τρία ερωτήματα και το λέω εκ των προτέρων, επειδή παίρνετε το λόγο, ανεβαίνετε στο Βήμα, κάνετε έναν λόγο ωραίο, λέτε γενικά πράγματα. Λέτε ακόμα ότι είναι εθνικό θέμα, γενικές αρχές και αποδεκτές, λέτε για το θέμα της υγείας, ότι τιμάτε όσους δούλεψαν μέχρι τώρα, ότι τους θέλετε όλους μαζί, ότι κάνετε μεταρρύθμιση, αλλά στην ουσία δεν απαντάτε σε κανένα από τα ερωτήματα. Εγώ θα αλλάξω το στυλ της κουβέντας μου και θα κάνω τρία ερωτήματα και θέλω, κύριε Υπουργέ, να μου απαντήσετε και στα τρία και θα μείνω κάτω να σας ακούσω.

Το πρώτο: Αλήθεια, γιατί αυξάνονται οι χρήστες με αυτούς τους ρυθμούς σε όλη την Ελλάδα; Γιατί; Δεν είναι θέμα μόνο δικό σας, δεν είναι θέμα ίσως μόνο της γενικής πολιτικής της Κυβέρνησης. Πείτε μου ότι είναι νομοτελειακό, πείτε το εδώ, πείτε ότι τα κάνετε όλα καλά, η Κυβέρνηση προχωράει καλά,

Και ξέρετε, κύριε Υπουργέ; Δεν έχω την ψευδαίσθηση, γιατί

είμαι πάρα πολλά χρόνια στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, ότι αυτά είναι προβλήματα που λύνονται εύκολα και ότι, αν κάποιος υποσχεθεί και πει ότι «θα κάνω αυτό», μπορεί να γίνει, γιατί είναι ένα θέμα σύνθετο, ένα θέμα το οποίο έχει πολλές αποχρώσεις, έχει πάρα πολλές συνιστώσες.

Είναι ένα θέμα που η αντιμετώπισή του είναι βαθιά πολιτική αλλά έχει πολλές ρίζες. Έχει κοινωνικά χαρακτηριστικά, οικονομικά χαρακτηριστικά, θέλει επιστημονική αντιμετώπιση, θέλει πάρα πολλά. Αφορά πολιτισμικά χαρακτηριστικά. Είναι ένα θέμα που αφορά όλη την κοινωνία και που η αντιμετώπισή του θέλει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες.

Αυτό όμως, κύριε Υπουργέ, που θέλω και γι' αυτό ανέβηκα στο Βήμα, είναι για να σας ρωτήσω ευθέως, τι έχετε να μας πείτε για την ανυπαρξία θεσμικού πλαισίου; Θα γίνει; Πως θα γίνει; Δεν υπάρχει όμως και κάτι που μας κάνει να αισιοδοξούμε γι' αυτό το πράγμα. Θα τολμήσω να πω, κύριε Υπουργέ, ότι χαρακτηρίζεστε ως άνθρωπος με ικανότητες επικοινωνιακές. Βρίσκεστε στην επικαιρότητα. Θα περίμενα από την πλευρά σας να αξιοποιήσετε αυτό το χαρακτηριστικό και να γυρίσετε όλη την Ελλάδα. Να πάτε στους δήμους, να μιλήσετε με τους δημάρχους, να μιλήσετε με συλλόγους, να εμπνεύσετε τον κόσμο. Να τους βάλετε όλους να τρέξουν μαζί σας και εμείς δηλώνουμε απ' αυτό το βήμα ότι θα είμαστε συμπαράστατες σας. Όμως αυτό δεν το βλέπουμε, κύριε Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Επώθηκε από τους συναδέλφους ότι δεν υπάρχουν τα οικονομικά μέσα για τη λειτουργία των ήδη υπαρχόντων κέντρων. Και αν στο ΚΕ.Θ.Ε.Α. υπάρχει μια μικρή αύξηση, αυτή δεν καλύπτει ούτε τις αυξήσεις μισθών. Επομένως δεν υπάρχει τίποτε στον ορίζοντα. Τι θα απαντήσετε, κύριε Υπουργέ, στους γονείς και τα παιδιά που βρίσκονται μέσα σε αυτήν την καταγίδα, μέσα σε αυτή την τρομερή κατάσταση; Τι θα απαντήσετε και στην επарχία απ' όπου προέρχομαι, όπου το πρόβλημα –θέλω να σας το πω από πρώτο χέρι– μεγαλώνει με ταχείς ρυθμούς; Και δεν αφορά μόνο τα μεγάλα αστικά κέντρα αλλά και τα μεγαλύτερα και τα μικρότερα χωριά μας.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, περιμένουμε να μας απαντήσετε συγκεκριμένα. Ποια θα είναι η οικονομική πολιτική όσον αφορά τη χρηματοδότηση των υπαρχουσών αλλά και νέων δομών που θα πρέπει να γίνουν; Ποια προγράμματα θα αξιοποιήσετε και θα αρχίσουν να τρέχουν γρήγορα; Ποιος θα είναι οι συνεργασίες σας και με ποιους; Θα αξιοποιήσετε όλη τη δυνατότητα που έχει το Υπουργείο σας; Η Κυβέρνηση πρέπει να δώσει συγκεκριμένα και απτά δείγματα γραφής. Δεν μπορούμε να μείνουμε στο ακαθόριστο και στο αόριστο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Αβραμόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω απ' αυτό που ελέγχθη πρωτίτερα από πολλούς εκ των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης και θα αφήσω στην άκρη αυτό που εκ των πραγμάτων ισχύει και παρατηρείται, δηλαδή να ανεβάζουμε και λίγο τις κορώνες στο όνομα του αντιπολιτευτικού μας ρόλου. Εκείνο που σημειώνουμε και στο οποίο συμφωνούμε είναι ότι αυτή η υπόθεση, είναι εθνική, είναι πάνω απ' όλα κοινωνική και οφείλουμε και ως πολιτικό σύστημα να ορθώσουμε το ανάστημά μας με ολοκληρωμένες, ολιστικές, συγκροτημένες πολιτικές, αποτελεσματικές πολιτικές.

Όσοι πιστεύουν ότι το μεγάλο πρόβλημα των ναρκωτικών, μπορεί να λυθεί μ' ένα μαγικό ραβδί γελιούνται ή προσπαθούν να δημιουργήσουν εντυπώσεις. Ή αν θέλετε, με αυτόν τον τρόπο επιχειρούν να κρύψουν την πολιτική αδράνεια του παρελθόντος. Ως προς το τελευταίο θα ήθελα να πω ότι παρ' όλα αυτά, έγιναν κάποια βήματα. Οι δείκτες από σήμερα μιλούν. Και αν οι προσφυλίες σε σας, κύριε Σκουλάκη, δημοσκοπήσεις, δίνουν χαμηλό δείκτη ενδιαφέροντος της κοινωνίας, δεν είναι γιατί δεν νοιάζεται η κοινωνία. Είναι το ίδιο ευαισθητοποιημένη όπως και όλοι εμείς. Απλά το πρόβλημα ενώ έχει πάρει διαστάσεις, δεν παύει συγκρινόμενο με άλλες ευρωπαϊκές

κές χώρες στην Ελλάδα κατά κάποιο τρόπο να ελέγχεται.

Εμείς βέβαια δεν εφησυχάζουμε. Έστω και ένας Έλληνας νέος αυτήν τη στιγμή να υποφέρει ή να αγωνίζεται, να ελπίζει, αυτό για μας μεταφράζεται σε ευθύνη. Θα ήθελα να υπενθυμίσω κάποια κρίσιμα στοιχεία που αφορούν κυρίως τις σημερινές αλλά και τις αυριανές προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε όλοι μας, ανεξαιρέτως σε αυτό το δύσκολο αγώνα που κάνουμε για να θεμελιώσουμε ένα σύγχρονο και ποιοτικό σύστημα αντιμετώπισης των ναρκωτικών.

Είναι παραπειστικό το επιχείρημα ότι υπάρχει αύξηση των θανάτων. Σύμφωνα με τα στοιχεία από το ευρωπαϊκό παρατηρητήριο οι θάνατοι έχουν μειωθεί στο σύνολο της επικράτειας. Έτσι ο βαθμός θανάτων το 2006 είναι μικρότερος σε σχέση με το 2004 και το 2005 βρίσκεται πλέον στα επίπεδα του 2003. Αυτά τα στοιχεία μας δίνει ο Ο.ΚΑ.ΝΑ.. Μια και μιλάμε για τον Ο.ΚΑ.ΝΑ. να πούμε ότι ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. πράγματι αντιμετωπίζει αυτή την ώρα που μιλάμε ένα συσσωρευμένο έλλειμμα που αγγίζει τα 14.000.000 ευρώ. Πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτό το έλλειμμα δεν το προκάλεσε η Κυβέρνησή μας. Ήταν αναπόφευκτη εξέλιξη της απουσίας στρατηγικού σχεδιασμού για είκοσι ολόκληρα χρόνια και συνέπεια του ανεξέλεγκτου γιγαντισμού του οργανισμού που ακολουθήθηκε επί των προηγούμενων κυβερνήσεων παρά τις όποιες καλές προθέσεις.

Λυπάμαι που το λέω αλλά ολοκληρωμένη πολιτική για τα ναρκωτικά δεν είχαμε ποτέ στο παρελθόν. Αποσπασματικά σε κάποιες περιπτώσεις είχαμε. Δεν είχαμε όμως στρατηγική στόχευση. Δεν υπήρχε στοχευμένη πολιτική αντιμετώπισης των ναρκωτικών. Δεν είχαν συνδυάσει οικονομικούς τρόπους και ανθρώπινους πόρους για τις πραγματικές ανάγκες του προβλήματος. Δεν υπήρχε συντονισμένη προληπτική πολιτική. Δεν υπήρχαν αξιόπιστες λύσεις για να ελεγχθεί η αποτελεσματικότητα των δράσεων και των προγραμμάτων. Δεν υπήρχε τέλος φοβούμενη γνώση για τις προκλήσεις του αύριο.

Απ' αυτές τις βασικές ελλείψεις προκύπτουν όλες οι παθογένειες του συστήματος και η αδυναμία άμεσης ανταπόκρισης στις πραγματικές ανάγκες. Και μας εγκαλείται σήμερα για την δθθεν καθυστέρηση του εθνικού σχεδίου δράσεως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ναι, κινούμεθα με ρυθμούς που ελέγχουμε όμως. Και δεν βιαζόμαστε στο όνομα της οποιας εντύπωσης επικοινωνιακού χαρακτήρα να προβαίνουμε ανέξοδα σε δηλώσεις. Πριν από τρεις μήνες σ' αυτήν την Αίθουσα έγινε μια πραγματικά ενδιαφέρουσα συζήτηση. Και πριν από λίγες ημέρες ζητήθηκε από τους φορείς να επαναληφθεί στο κανάλι της Βουλής αυτή η συζήτηση ακριβώς γιατί ήταν μια συζήτηση υψηλού επιπέδου.

Εγώ πραγματικά αναρωτιέμαι πως μέσα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα και παρά το γεγονός ότι είχαν δοθεί πλήρεις και επαρκείς απαντήσεις και το κυριότερο είχε αναδειχθεί η κοινή μας απόφαση να χαράξουμε μια ολοκληρωμένη στρατηγική για τα ναρκωτικά, επανέρχαστε σήμερα. Φοβάμαι ότι το κίνητρο δεν είναι ούτε να μας εγκαλέσετε ούτε να πάρετε απαντήσεις. Κάνετε πολιτική εντυπώσεων κύριε Σκουλάκη. Σας το γυρνά πίσω αυτό που είπατε πρωτίτερα. Απόδειξη αυτό για το οποίο σήμερα συζητάμε.

Εγώ πρώτος είπα πρωτίτερα ότι δεν υπολείπεται κανείς σε ευαισθησία και ενδιαφέρον για αυτήν την τόσο σημαντική υπόθεση. Του καθενός το παιδί από μας θα μπορούσε να βρεθεί σε αυτήν τη δύσκολη, την τραγική, θα έλεγα, θέση. Και στεκόμαστε με σεβασμό μπροστά στον αγώνα που δίνουν οι ελληνικές οικογένειες σήμερα, αλλά και οι εργαζόμενοι σε αυτούς τους ιδιαίτερα δύσκολους χώρους με τους οποίους απ' ότι γνωρίζω και σας επικοινωνείτε.

Όσον αφορά το Εθνικό Σχέδιο Δράσης, απορώ πως ελέγχθη αυτό πρωτίτερα. Εκτός αν τελικά δεν συνομιλείτε με τους φορείς, ή όταν συνομιλείτε μιλάτε για άλλα πράγματα. Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης έφθασε στα χέρια τους και πρόκειται συντομότερα να καταθέσουν τις απόψεις τους. Εσείς πώς δεν το πληροφορηθήκατε όταν μάλιστα εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα σας είχαμε διαβεβαιώσει γι' αυτό πριν από τρεις μόλις μήνες; Προηγήθηκε συνεννόηση με όλους τους φορείς και το κυριότερο συμφώνησαν. Δεν θα διακυβεύσουμε ωστόσο την ευθύνη από

την προχειρότητα και την αποσπασματικότητα και από την πολιτική των εντυπώσεων την οποία ακολουθείτε, δυστυχώς, αυτούς τους καιρούς στην πατρίδα μας.

Δεν θα υποθηκεύσουμε το μακροπρόθεσμο και το βιώσιμο στο βραχυπρόθεσμο, το αδιέξοδο και στη στείρα πολιτική εντυπώσεων. Δεν θα καταθέσουμε, λοιπόν, ένα Σχέδιο Δράσης, το οποίο δεν θα έχει πρώτα απ' όλα περάσει το στάδιο των διαβουλεύσεων που απαιτούνται και δεν θα έχει συγκεκριμένους τρόπους υλοποίησης και εφαρμογής πολιτικών, ακριβώς για να μην βρεθούν κάποιοι άλλοι μετά από λίγο καιρό στη θέση που είμαι εγώ σήμερα και ασκούν κριτική για εκείνα που δεν έγιναν χθες.

Η δημόσια διαβούλευση για ένα τόσο κρίσιμο κοινωνικό ζήτημα δεν είναι ποτέ καθυστέρηση. Καθετί ωριμάζει στους καιρούς του. Η δημόσια διαβούλευση εξασφαλίζει ότι η υλοποίηση αυτού του Εθνικού Σχεδίου Δράσεως θα γίνει τελικά και θα εφαρμοστεί με πολύ γρήγορους ρυθμούς, γιατί θα απολαμβάνει την απαραίτητη συναίνεση και τη συμμετοχή της κοινωνίας και όλων των φορέων. Σε δεκαπέντε μέρες από τώρα –το έχετε ήδη πληροφορηθεί– σε ειδική συνέντευξη Τύπου θα ανακοινώσουμε το τελικό Επιχειρησιακό Σχέδιο Δράσης. Μήπως τελικά αυτό προκάλεσε και τη σημερινή συζήτηση; Τίποτα δεν αποκλείεται.

Με το πλήρες Επιχειρησιακό Σχέδιο Δράσης για τα ναρκωτικά θα είμαστε έτοιμοι να εφαρμόσουμε μια πολιτική που θα διακρίνεται κατ' αρχάς για τη δημοσιονομική της ευθύνη, την αποτελεσματική στόχευση των δράσεών της και την ουσιαστική κοινωνική ευαισθησία.

Μας ρωτάτε επίσης, αγαπητοί συνάδελφοι, για την περιβόητη πια «λίστα αναμονής». Η λίστα αναμονής –θα μου επιτρέψετε να το θυμίσω– είναι αποτέλεσμα της απουσίας εθνικής πολιτικής για τα ναρκωτικά. Η λύση στο κρίσιμο αυτό κοινωνικό πρόβλημα είναι διατυπωμένη και αυτή με σαφήνεια στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης κι έχει ήδη αρχίσει να υλοποιείται: Ένταξη όλων των Μονάδων μεθαδόνης του Ο.ΚΑ.ΝΑ. σε επιλεγμένα δημόσια νοσοκομεία της χώρας και λειτουργική τους σύνδεση με τα «στεγνά» προγράμματα. Σας υπενθυμίζουμε ότι έχουμε ήδη προχωρήσει στην σύσταση δύο Μονάδων Υποκατάστατων στο Νοσοκομείο του Ρίου και στο Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ της Θεσσαλονίκης.

Με τη σταδιακή ένταξη στο Εθνικό Σύστημα Υγείας όλων των Μονάδων Υποκατάστατων του Ο.ΚΑ.ΝΑ. αξιοποιούμε οικονομίες και υπηρεσίες κλίμακας που προσφέρουν τα δημόσια νοσοκομεία της χώρας, βελτιώνουμε την προσβασιμότητα στη μεθαδόνη και δίνουμε ένα πολύ σημαντικό μήνυμα για την καταπολέμηση του κοινωνικού στιγματισμού.

Με τη σύνδεση με τα «στεγνά» προγράμματα, που αναπτύσσει κυρίως το ΚΕ.Θ.Ε.Α., βάζουμε αρχή και τέλος στον κύκλο της θεραπείας, ελέγχουμε τη χορήγηση μεθαδόνης και ανοίγουμε επιτέλους το δρόμο της απεξάρτησης ακόμη και από τη μεθαδόνη.

Με αυτούς τους δύο άξονες, που αποτελούν και την πιο σημαντική τομή που προβλέπει το Εθνικό Σχέδιο Δράσης, φιλοδοξούμε να βάλουμε τέλος στη λίστα αναμονής. Και μην έχετε καμμία αμφιβολία ότι μεθοδικά, συστηματικά και κυρίως αποφασισμένα θα τα καταφέρουμε. Είναι μια ουσιαστική τομή που θα οδηγήσει στην οικονομική ελάφρυνση του Ο.ΚΑ.ΝΑ., στην αφοσίωσή του στην προληπτική του πολιτική και στη θεμελίωση μιας εθνικής πολιτικής για την καταπολέμηση της εξάρτησης. Είναι μια τομή που δεν στοχεύει στη δημιουργία εντυπώσεων, που θα χρειαστεί χρόνο για να υλοποιηθεί σε εθνικό επίπεδο και που θα αφήσει μια πολύτιμη κληρονομιά στην ελληνική κοινωνία και στον αγώνα που δίνουμε όλοι –γιατί τον δίνουμε όλοι– ενάντια στα ναρκωτικά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο αποτελεσματικός και υπεύθυνος σχεδιασμός δεν σημαίνει ότι δεν δίνουμε καθημερινά τη μάχη για την αντιμετώπιση των άμεσων αναγκών.

Όσον αφορά τη λειτουργία των κέντρων πρόληψης, στα οποία αναφερθήκατε, ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. στο πλαίσιο της εφαρμογής της εθνικής πολιτικής για την πρόληψη συνέχισε τη δημιουργία νέων κέντρων πρόληψης, με στόχο την ολοκλήρωση του σχε-

διασμού ανά την Ελλάδα.

Το έτος 2006 δημιουργήθηκαν πέντε νέα κέντρα πρόληψης: Στο Επαρχείο Λήνου, στο Νομό Ευρυτανίας, στο Δήμο Νέας Ιωνίας, στους Δήμους Ιλίου, Πετρούπολης, Καματερού και στους Δήμους Νέας Σμύρνης κι Αγίου Δημητρίου, ενώ το έτος 2007 δημιουργήθηκε ένα ακόμη νέο κέντρο πρόληψης στο Νομό Φωκίδας.

Το έτος 2007 ο Οργανισμός ενέκρινε επίσης τη δημιουργία τριών νέων κέντρων πρόληψης στο Δήμο Αθηναίων, τα οποία θα ξεκινήσουν τη λειτουργία τους μέσα στο 2008.

Επίσης, δύο απογευματινές Μονάδες πρόκειται να λειτουργήσουν στο επόμενο δεκαπενθήμερο, με προσωπικό που ήδη έχουμε προσλάβει κι εκπαιδεύσει, στην Οδό Καποδιστρίου και Πειραιώς, εδώ στην Αθήνα. Κατά την παρούσα, ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. είναι σε επαφή με τοπικούς φορείς κι εξετάζει αιτήματα για τη δημιουργία δύο ακόμη κέντρων μέσα στο 2008.

Και βέβαια, μιας και ρωτήσατε πριν από λίγο για την Καβάλα, αγαπητέ κύριε συνάδελφε, σας το επιβεβαιώνω, το εξειδικεύω ως προς την απάντηση που σας οφείλω: Ναι, πρόκειται να γίνει μέσα στο χρόνο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Από το 2004, κύριε Υπουργέ! Δεν θα λειτουργήσει ούτε του χρόνου!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Με ρωτήσατε αν πρόκειται να λειτουργήσει. Βλέπω να δυσανεστείτε επειδή πρόκειται να γίνει.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Θα χαρώ ιδιαίτερα, κύριε Υπουργέ. Το είπα πριν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Χαίρομαι λοιπόν που χαιρόμαστε και οι δύο γι' αυτό. Υποχρέωσή μας εξάλλου είναι.

Προκρίναμε εξ αρχής την αναδιοργάνωση του Ο.ΚΑ.ΝΑ. κι όλων των φορέων που δραστηριοποιούνται στο χώρο της αντιμετώπισης των εξαρτησιογόνων ουσιών και χρηματοδοτούνται για το σκοπό αυτό από τους εθνικούς πόρους.

Στο πλαίσιο εμπέδωσης, τώρα, της αρχής της διαφάνειας στη διαχείριση του δημόσιου χρήματος δεν νοείται να μην υπάρξει ακριβής απολογισμός για την αξιοποίηση κάθε είδους κρατικής χρηματοδότησης στην υλοποίηση πολιτικών κατά των ναρκωτικών, όπως επίσης και αποτίμηση της αποδοτικότητας της δράσης αυτής. Εκατομμύρια –πράγματι, εκατομμύρια– ευρώ δαπανώνται σε ετήσια βάση κι αν μη τι άλλο έχουμε ανάγκη ως πολιτική ηγεσία, αλλά και ως κοινωνία, να κάνουμε μία αποτίμηση του τρόπου διαχείρισης αλλά και των αποτελεσμάτων στον τομέα της πρόληψης, αλλά και της θεραπείας και της απεξάρτησης, από την υλοποίηση των δράσεων αυτών.

Πέρα, λοιπόν, από τη λήψη μέτρων διαχειριστικού ελέγχου και οργάνωσης προχωρούμε άμεσα σε θεσμικές πρωτοβουλίες, που και την εποπτεία του Υπουργείου Υγείας θα διευκολύνουν και φαινόμενα αμφίβολης εργασιακής απασχόλησης και νομιμότητας θα εξαλείψουν. Κανείς πλέον δεν είναι ανεξέλεγκτος και κανένας δεν απολαμβάνει ιδιότυπη θεσμική ασυλία. Είμαστε εμείς αυτοί που καταργήσαμε στην πράξη το μονοπώλιο των προμηθευτών του Ο.ΚΑ.ΝΑ.. Ποιος άραγε το δημιούργησε και ποιον εξυπηρετούσε η συντήρησή του; Τα αποτελέσματα είναι άμεσα στη μεθαδόνη, όπου με την ανάδειξη του Ι.Φ.Ε.Τ. σε αξιόπιστο ανταγωνιστή και παρασκευαστή πετύχαμε, στο πλαίσιο ανοιχτού, διεθνούς διαγωνισμού, να μειώσουμε την τιμή απόκτησης του λίτρου από 80 ευρώ που ήταν μέχρι και πριν από τρία χρόνια, σε 30 ευρώ. Κι όχι μόνον αυτό. Με την αναδιοργάνωση των Υπηρεσιών του Ε.Ο.Φ. και την επιτάχυνση των διαδικασιών ελέγχου και έγκρισης των φαρμακευτικών σκευασμάτων και ιδιοσκευασμάτων αναδείχθηκε νέος, δυναμικός προμηθευτής βουπρενορφίνης, γεγονός που πολλαπλασιάζει τη διαπραγματευτική ικανότητα του Ο.ΚΑ.ΝΑ. και τα οφέλη για το δημόσιο συμφέρον.

Αναφέρεστε επίσης στο προεδρικό διάταγμα για τη θέσπιση όρων ίδρυσης και λειτουργίας, για τη δημιουργία συμβουλευτικών σταθμών και θεραπευτικών κέντρων κατά των εξαρτησιογόνων ουσιών, λησμονώντας ότι η νομοθετική εξουσιοδότηση για την έκδοσή του ψηφίστηκε το 1993 και ήταν τότε δική μας κυβέρνηση αυτή που ήρθε να καλύψει το κενό, με την κατάρτι-

ση σχετικού σχεδίου προεδρικού διατάγματος. Αν δεν κάνω λάθος ήταν επί εποχής σας, κύριε Σούρλα.

Οι όποιες βελτιώσεις στο σχέδιο αυτού του προεδρικού διατάγματος θα γίνουν σύμφωνα με τις αρχές του Εθνικού Σχεδίου Δράσης κι αφού ολοκληρωθεί ο διάλογός μας με την κοινωνία των πολιτών και τους φορείς της. Νομοθετούμε σύμφωνα με τις ανάγκες της κοινωνίας, προκειμένου οι νόμοι μας και εφαρμογή να έχουν και λύσεις να δίνουν και προοπτική να εξασφαλίζουν στην υλοποίηση των πολιτικών μας στην εθνική υπόθεση της υγείας.

Στην αντιμετώπιση των ναρκωτικών, που ταλανίζει το σύνολο της ελληνικής διαστροφώσεως, αξιοποιούμε δυναμικά και ουσιαστικά και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τον αυθεντικό εκφραστή των προβλημάτων της καθημερινότητας του κοινωνικού συνόλου. Και μιας και αναφερθήκατε, κύριε Σκουλάκη, πριν από λίγο σε εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, προσωπικά μάλιστα στον κ. Ψωμιάδη, θα ήθελα απλώς να σας θυμίσω ότι έχει εκτιμηθεί επανειλημμένα από το λαό της Θεσσαλονίκης για την κοινωνική του ευαισθησία και αυτός και μόνον αυτός μπορεί να τον αξιολογήσει και να τον κρίνει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Με την Τοπική Αυτοδιοίκηση ανοίξαμε ένα κεφάλαιο συνεργασίας, το οποίο διαμορφώνει πραγματικά ακόμη καλύτερες συνθήκες για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών, διότι φέραμε πιο κοντά το θεσμό που ως εκ της θέσεώς του είναι πλησιέστερα στον πολίτη.

Γι' αυτό, ξεκινήσαμε αυτήν τη συνεργασία με το Δήμο Αθηναίων. Έπεται ένα ευρύ πρόγραμμα συνεργασιών με όλους τους δήμους της χώρας, τόσο σε επίπεδο Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., όσο και ξεχωριστά με όποιο δήμο θα ήθελε να προχωρήσει στη δημιουργία δομών για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών. Οι συμβάσεις αυτές, για τις οποίες μίλησα πριν, αποτελούν προπομπή αντίστοιχων συνεργασιών που θα αναπτυχθούν γενικότερα και είμαι βέβαιος ότι θα δώσουν πραγματικά θετικά αποτελέσματα.

Στην υλοποίηση των πολιτικών μας και του Εθνικού Σχεδίου Δράσης κατά των Ναρκωτικών θα αξιοποιήσουμε -και ήδη έχει ξεκινήσει μια συζήτηση γι' αυτό- συνολικά το επιστημονικό δυναμικό της χώρας, χωρίς προνομιακούς συνομιλητές που δημιουργούν -και όχι άδικα- το αίσθημα του αδικαιολόγητου αποκλεισμού σε άξιους επιστήμονες και ερευνητές μας.

Για το λόγο αυτό, διαμορφώνουμε τις απαραίτητες διαδικασίες επιλογής και εκπαίδευσης των στελεχών που εργάζονται στο χώρο της πρόληψης και σε συνεννόηση με την Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, αναβαθμίζουμε τον κύκλο των σχετικών μαθημάτων, με τη δημιουργία κύκλου σπουδών αποκλειστικά για την αντιμετώπιση των εξαρτησιογόνων ουσιών. Και έχουμε ανάγκη από στελέχη και δράσεις που θα δίνουν λύσεις, λύσεις που τις χρειάζεται η κοινωνία μας και τις οποίες πληρώσουμε άδρα από τους εθνικούς μας πόρους.

Η καταγραφή στοιχείων είναι χρήσιμη, αλλά δεν είναι ο σκοπός. Εμείς στο Υπουργείο δεν πραγματοποιούμε δημοσιογραφικές έρευνες. Δεν είναι δική μας δουλειά και δεν είμαστε παρατηρητές του προβλήματος. Στοχεύουμε στην ουσία και την επίλυσή του. Η συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία - Εσωτερικών και Δικαιοσύνης, κατά κύριο λόγο- είναι διαρκής και συστηματική. Η αντιμετώπιση γραφειοκρατικών δυσχερειών είναι αναμενόμενη -στην Ελλάδα ζούμε, ξέρουμε πώς λειτουργεί η διοίκηση- όχι, όμως, αξεπέραστη.

Το Υπουργείο μας -και το σύνολο των υπηρεσιών του- ενεργεί για το σκοπό αυτόν και για τη ρύθμιση κάθε ζητήματος της ρυθμιστικής αρμοδιότητάς μας. Δημιουργούμε τις υποδομές για διαρκείς και βιώσιμες λύσεις, αφουγκραζόμενοι τις ανησυχίες της κοινωνίας, μελετώντας τις προτάσεις των φορέων, αξιοποιώντας τα συμπεράσματα της διακομματικής επιτροπής της Βουλής και αξιολογώντας διεθνείς πρακτικές και εμπειρίες.

Σε ένα τόσο σύνθετο πρόβλημα, η εγρήγορσή μας και η δυνατότητα άμεσης ανταπόκρισης πρέπει να ενισχυθεί και να στηριχθεί απ' όλους σ' αυτήν την Αίθουσα. Στην εθνική αυτή προσπάθεια δεν μπορεί να απουσιάσει κανείς. Μας αφορά όλους και πρέπει να αντιμετωπιστεί απ' όλους μας.

Σας καλούμε, λοιπόν, να σταθείτε δίπλα μας και να στηρίξετε

τον αγώνα αυτό, που διατρέχει τάξεις και παρατάξεις και είναι συνυφασμένος με την προοπτική της νεολαίας μας και της τύχης μας ως κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως κατ' επανάληψη μου έχει δοθεί η ευκαιρία να πω απ' αυτό το Βήμα, η μάχη κατά των ναρκωτικών δεν κρίνεται και ούτε θα κριθεί στο στίβο των εντυπώσεων. Το τελευταίο που ενδιαφέρει τον Έλληνα πολίτη και την ελληνική κοινωνία, είναι οι εντυπώσεις που θα προκαλέσουμε σ' αυτήν την Αίθουσα. Τούτη την ώρα που μιλάμε, εκείνοι που μας παρακολουθούν αγωνιούν και περιμένουν σ' αυτήν την Αίθουσα να διαμορφωθεί κοινός εθνικός και κοινωνικός λόγος. Γιατί, μη μου πείτε ότι υπάρχουν μεγάλες διαφορές στον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τη λύση του προβλήματος. Απλώς οι εύκολοι εξορκισμοί δεν έχουν θέση σ' αυτό το θέμα.

Εμείς είμαστε ανοιχτοί σε κάθε μορφή διάλογο και συνεννόηση. Το έχει αποδείξει η μέχρι στιγμής πορεία μας, κατά τη διάρκεια των τεσσάρων χρόνων που πέρασαν. Έπεται μία πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση για την οποία επαναλαμβάνω, μιας και αναφερθήκατε στην πρωτοβάθμια φροντίδα, ότι θα αποτελέσει πεδίο δόξης λαμπρό για όλους μας, για να αφήσουμε πίσω μας μία εθνική κληρονομιά για το πιο ευαίσθητο θέμα του Έλληνα πολίτη στη σχέση του με το κράτος, που είναι η υπόθεση της υγείας και της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Το ίδιο συμβαίνει και με τα ναρκωτικά. Η μάχη κατά των ναρκωτικών δίνεται με το σωστό, μακροπρόθεσμο, ως προς τη στόχευσή του, σχεδιασμό και με διαρθρωτικές παρεμβάσεις που εξασφαλίζουν τη στόχευση και τη βιωσιμότητα των δράσεών μας, κάτω από κανόνες απόλυτης διαφάνειας και χρηστής διαχείρισης του δημοσίου χρήματος. Όμως, η μάχη κατά των ναρκωτικών πρωτίστως αφορά στην πρόληψη, την ανταλλαγή αντιλήψεων, τη συστηματική και στοχευμένη προληπτική παρέμβαση από τα πρώτα σχολικά βήματα, την υιοθέτηση μιας διάφανης, ξεκάθαρης και μακροχρόνιας πολιτικής που θα υπερβαίνει τα όρια βίου μιας ή πολλών κυβερνήσεων, που θα μας καταστήσει όλους συμμετόχους και πρωταγωνιστές σ' έναν αγώνα που τελικά μπορεί να κερδηθεί.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, τολμούμε να αντικρίσουμε το πρόβλημα κατάματα και να προχωρήσουμε σε αλλαγή σελίδας, να βάλουμε στο επίκεντρο της πολιτικής μας το ζήτημα της εξάρτησης, της εξάρτησης -και το επαναλαμβάνω αυτό- ακόμα και από τη μεθαδόνη, να αποκτήσουμε, επιτέλους, ως σύγχρονο κοινωνικό κράτος μία ολιστική πολιτική για την εξάρτηση, τα νέα ναρκωτικά και το αλκοόλ -και πρόκειται σύντομα να συζητηθεί πάλι στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής το νομοσχέδιό μας για την καταπολέμηση του αλκοολισμού και του καπνίσματος, που είναι ο προθάλαμος για τα ναρκωτικά- να αγωνιστούμε με σχεδιασμό και σε βάθος χρόνου για να αντιμετωπίσουμε ένα ζήτημα που είναι πάνω απ' όλα κοινωνικό, που μας αγγίζει όλους και ως άτομα, ως πολίτες δηλαδή, αλλά και ως παρατάξεις ή και ως κοινωνία.

Είναι καιρός -και είναι ευθύνη δική μας- επιτέλους, η χώρα μας να αποκτήσει πολιτική με σχεδιασμό και βάθος χρόνου. Και τα αποτελέσματα θα φανούν σύντομα, όχι άμεσα, με δεδομένο ότι έχουμε να υπερβούμε ανεπάρκειες και δομικές δυσλειτουργίες πολλών ετών.

Ας δώσουμε, λοιπόν, μαζί, ως πολιτικό σύστημα πια, τη μάχη κατά των εύκολων εντυπώσεων και του εύκολου πανικού. Γιατί αυτός ο αγώνας μπορεί να κερδηθεί και θα κερδηθεί στο τέλος. Και τότε σαν θα έχουν περάσει τα χρόνια -το επαναλαμβάνω, το έχω πει και άλλη φορά- και σαν έρθει η ώρα να κριθεί η δική μας γενιά για το τι άφησε πίσω, να μπορούμε να πούμε στα παιδιά μας ότι τότε που χαράχθηκε αυτή η εθνική στρατηγική για την υγεία, πολλώ δε μάλλον για τα ναρκωτικά, είμαστε και εμείς εκεί, όλοι τότε εκεί.

Κύριοι συνάδελφοι, ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, πριν δώσω το λόγο στον κ. Παπουτή, θα ήθελα να σας παρακαλώ να καλέσετε τον Υπουργό κατά των Ναρκωτικών του Αφγανιστάν, μιας χώρας που παράγει το 90% της ηρωίνης που διακινείται στον κόσμο και, μάλιστα, παρουσία σαράντα μιας χιλιά-

δων ενόπλων, από τριάντα οκτώ χώρες. Θα έχει πολλά να πει και σ' εσάς και στην αρμόδια επιτροπή, όπως είτε σε τρεις Βουλευτές, μεταξύ των οποίων ήμουν και εγώ, όταν τον επισκεφθήκαμε στην Καμπούλ.

Δεν μπορεί η Διεθνής Κοινότητα να κλείνει τα μάτια μπροστά σ' αυτήν την τραγωδία. Δεν μπορεί να παράγεται εκεί το όπιο, η ηρωίνη παρουσία χιλιάδων στρατιωτών και οι ηγέτες του κόσμου να επισκέπτονται και το μόνο, αν θέλετε, που δεν συζητούν είναι πώς θα περιορίσουμε, αν δεν μπορούμε να καταργήσουμε, την καλλιέργεια της οπιοπαπαρούνας.

Ας πάρει η χώρα μας μια πρωτοβουλία. Είναι πολύ μεγάλος ο πόνος. Ας ασχοληθούμε με την πηγή του προβλήματος. Θερμή παράκληση. Ο Υπουργός προτίθεται να έρθει σαν Ελλάδα και μου είπε: «Ας με καλέσει κάποιος από την Κυβέρνηση, από το Κράτος, από τη Βουλή, να έρθω στην Ελλάδα, να σας πω τι εκτάσεις καλλιεργούνται, τι προτείνω για λύσεις, για εναλλακτικές καλλιέργειες, ποια εθνικά σχέδια έχουμε». Εκεί αγωνίζονται και για τον εκδημοκρατισμό και για να μην έχουν αυτό το βάρος της καλλιέργειας και παραγωγής των ναρκωτικών.

Δεν μπορεί επί Ταλιμπάν, κύριε Υπουργέ, να παράγουν -και δεν φταίτε εσείς, φυσικά, ούτε κανείς από μας- εκατόν ογδόντα πέντε τόνους οπίου το χρόνο, το 2000, με τον Μουλά Ομάρ και τώρα, να παράγουν οκτώ χιλιάδες τριακόσιους τόνους, το 2007, χωρίς Ταλιμπάν και με παρουσία νατοϊκών, ευρωπαϊκών και ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων.

Επειδή ξέρω ότι παίρνετε πρωτοβουλίες, έχετε πολλές δραστηριότητες στο εξωτερικό και με την ιδιότητα που έχετε, εγώ θερμά σας παρακαλώ από την επίσημη αυτή Έδρα, να πάρετε αυτήν την πρωτοβουλία.

(Χειροκροτήματα)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να μου επιτρέψετε, αναφερόμενος στη γνωστή στο Σώμα ευαισθησία σας, όχι μόνο τώρα, αλλά ανέκαθεν για τέτοια ζητήματα, να σας ευχαριστήσω και να σας συγχαρώ για τη σκέψη και την πρότασή σας, την οποία η Κυβέρνηση βεβαίως και αποδέχεται, ξεκινώντας και από μία βασική αρχή, ότι το ζήτημα των ναρκωτικών δεν είναι πια ούτε τοπικό, ούτε εθνικό, ούτε ευρωπαϊκό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι διεθνές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είναι παγκόσμιο. Και είμαι βέβαιος ότι η εμπειρία, οι γνώσεις και οι πληροφορίες που θα μας έδινε μια τέτοια συνάντηση και συνεργασία, θα μας ήταν ιδιαίτερα χρήσιμες.

Θα επεξέτεινα, μάλιστα, την πρότασή σας, λέγοντάς σας -φαντάζομαι ότι δεν διαφωνεί κανείς σ' αυτό- ότι θα μπορούσαμε, ενδεχομένως, να διοργανώσουμε και στην Ελλάδα μία διάσκεψη για τα ναρκωτικά, πέραν εκείνων που διοργανώνονται από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας και από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών.

Πρέπει η Ελλάδα να βγει δυναμικά μπροστά στην πρωτοπορία της διεθνούς προσπάθειας και πρωτοβουλίας, για να αναχαιτιστεί αυτό το μεγάλο, δύσκολο και απειλητικό θέμα.

Σας ευχαριστώ και πάλι για την πρότασή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κι εγώ ευχαριστώ για την αποδοχή της πρότασης. Άλλωστε, είχατε μια άλλη καλή πρωτοβουλία. Είχατε συναντήσει τον εκτελεστικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, τον Kosta Mar_a, αν θυμάμαι καλά, που είναι η έδρα του στη Βιέννη, και είχατε μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπουτσή έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν πολύ ορθή η επισήμανση του Αντιπροέδρου κ. Σούρλα, καθώς και η αποδοχή της πρότασης από τον κύριο Υπουργό, σχετικά

με πρωτοβουλίες που αφορούν την επανοποθέτηση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής και κυρίως του ελληνικού Κοινοβουλίου, όσον αφορά τις ευθύνες της παγκόσμιας κοινότητας για το θέμα των ναρκωτικών. Πράγματι, είναι πολύ σωστή σκέψη.

Βεβαίως, χρειάζεται μια τέτοια συζήτηση, μια γενικευμένη προσέγγιση, δεδομένου ότι το θέμα των ναρκωτικών διασυνδέεται με τη διακίνηση του μαύρου χρήματος, όπως επίσης και με την εξάπλωση του οργανωμένου εγκλήματος σε παγκόσμιο επίπεδο και σε ορισμένες περιπτώσεις και με την εμφάνιση της τρομοκρατίας. Πράγματι, χρειάζεται μια εξαιρετικά πολιτική προσέγγιση αυτού του θέματος.

Όμως, σε καμιά περίπτωση, μη φύγουμε από το σήμερα και μη φύγουμε από την πατρίδα μας, από την Ελλάδα! Γιατί πέρα από τους ωραίους λόγους του κυρίου Υπουργού, η αλήθεια είναι τραγική. Είναι τραγική, όπως ακριβώς περιγράφηκε από τους συναδέλφους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που πήραν το λόγο και, βεβαίως, από το κείμενο της επερώτησης, την οποία σήμερα συζητούμε.

Σχεδόν κάθε ελληνική οικογένεια έχει έναν άνθρωπο νέο ή ηλικιωμένο, που είχε ή έχει σχέση με τα ναρκωτικά. Αυτήν τη μάστιγα της κοινωνίας που απειλεί τη νέα γενιά πρέπει με κάποιο τρόπο να την αντιμετωπίσουμε. Να αναλογιστούμε τις ευθύνες όλων μας και, κυρίως, να δούμε την πραγματικότητα, έτσι ακριβώς όπως παρουσιάζεται.

Πώς να μη σημαδεύουν οι νέοι βαθιά μέσα τους από μια κοινωνία που θυσιάζει τις ελπίδες και τα όνειρά τους στο βωμό του κέρδους;

Πώς να μη αγανακτήσει και να απελπιστεί κάποιος, όταν ένας μεγάλος αριθμός νέων ανθρώπων είναι θύματα της εποχής, των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, της ανεργίας και της εξοντωτικής δουλειάς που δεν αμειβεται δίκαια, όταν αυτοί οι νέοι άνθρωποι αισθάνονται ότι είναι σχεδόν αποκλεισμένοι, όταν δεν μπορούν να διασκεδάσουν, όταν τα βράδια τους είναι αδιάφορα, άδεια και γεμάτα ανία;

Στην ηλικία που ελπίζει κάποιος σε ανθρώπινες σχέσεις, στη φιλία, στον έρωτα, πώς να μην πάθει κατάθλιψη ο νέος από το φοβερό συναίσθημα της μοναξιάς, την έλλειψη ανθρωπιάς, από την ανηθικότητα αυτής της κοινωνίας, που κάνει τον άνθρωπο αδιάφορο, ακόμη και ορισμένες φορές αντίπαλο με το συνάνθρωπο του; Μια κοινωνία που προβάλλει και εγκωμιάζει τη βία, που καταρρακώνει την αγάπη και τον έρωτα, υποτιμώντας τα σε πορνογραφία. Αυτή η κοινωνία της υποκρισίας, η κοινωνία της αδικίας και της ανικανότητας καταστρέφει, λεηλατεί, ποδοπατεί και εξαφανίζει πολλές από τις ελπίδες -αν όχι όλες τις ελπίδες- τις φιλοδοξίες και τα όνειρα των νέων ανθρώπων!

Και εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να δούμε κατάματα τη σκληρή αυτή πραγματικότητα της εποχής μας. Αντί να εγγυόμαστε ποιότητα ζωής σήμερα και ένα καλύτερο αύριο, προσφέρουμε ολοένα και περισσότερο άγχος για τη ζωή, για το τέλος του μήνα που έρχεται χωρίς προοπτική, το άγχος για την ανεργία, για την ανασφάλεια στην κοινωνία. Το να ζει κάποιος, όμως, με ευπρέπεια και αξιοπρέπεια είναι δικαίωμα. Και, δυστυχώς, για πολλούς αυτό το δικαίωμα αμφισβητείται.

Είναι συγκλονιστικό, όταν στην ηλικία που ανακαλύπτει κάποιος τη ζωή, -δεκαπεντέμια χρόνων, κατά μέσο όρο όπως λένε όλες οι έρευνες- τόσο νέα παιδιά ανακαλύπτουν και τον άλλο κόσμο ή επιχειρούν να ανακαλύψουν τον άλλο κόσμο, τον κόσμο των ναρκωτικών και επιλέγουν έτσι να έρθουν πιο κοντά στο θάνατο!

Ποιος είναι κατά βάθος υπεύθυνος γι' αυτό, αν όχι η δική μας κοινωνία, η κοινωνία που εμείς δημιουργήσαμε, που είναι αυτή που δημιουργεί τις προϋποθέσεις, για να υποχωρήσουν τελικά οι νέοι; Η ανεργία, η έλλειψη χρημάτων, το άγχος και η αβεβαιότητα για το αύριο, η ανία, οι γονείς που είτε δεν έχουν χρόνο είτε είναι πολύ κουρασμένοι, για να συζητήσουν για τα παιδιά, η εγκληματικότητα που προβληματίζει και που προβάλλεται, βεβαίως, απ' όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, η αποκάλυψη μεγάλων σκανδάλων, η ανηθικότητα της κοινωνίας, η απαξίωση των πάντων είναι αυτά που αποτελούν τη ροπογεννήτρια δύνα-

μη, που σπρώχνει τους νέους που είναι περισσότερο ευαίσθητοι, για να υποχωρήσουν, για να ενδώσουν και για να επιλέξουν τη φυγή με τον κίνδυνο της καταστροφής. Και φυσικά, δεν αντιλαμβάνονται πως, όταν στιγμιαία φεύγουν από την πραγματικότητα, αυτή η πραγματικότητα γίνεται ακόμη πιο δύσκολη, ακόμη πιο μαύρη!

Γι' αυτό επιμένω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι έχουμε όλοι ευθύνες, όσοι αδιαφορούμε, όσοι αδρανούμε, όσοι κάνουμε πως δεν καταλαβαίνουμε. Επί τέσσερα χρόνια παρακολουθούμε την επικοινωνιακή καταιγίδα της Κυβέρνησης σχετικά με το δήθεν ενδιαφέρον της για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα, όμως, στην πραγματικότητα; Ουδμία ολοκληρωμένη πολιτική αναπτύχθηκε. Έχουμε τρομακτική έξαρση του προβλήματος. Έχουμε διαρκή υποχρηματοδότηση των μονάδων και όλων των προγραμμάτων πρόληψης, καταστολής, θεραπείας και κοινωνικής επανένταξης. Ενώ ο σχεδιασμός της εθνικής στρατηγικής για την αντιμετώπιση της μάστιγας των ναρκωτικών έπρεπε να είναι αυτονόητος και να είχε τεθεί σε εφαρμογή εδώ και χρόνια, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τον έκανε «γεφύρι της Άρτας». Και το χειρότερο τον έκανε πεδίο σύγκρουσης εσωκομματικά και ενδοκυβερνητικά αντιτιθέμενων αντιλήψεων και συμφερόντων.

Γιατί άραγε δεν αξιοποιήθηκαν οι γνώσεις, η εμπειρία και οι πρωτοβουλίες του σημερινού Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Σούρλα; Γιατί άραγε δεν αξιοποιήθηκαν οι απόψεις εκλεκτών συναδέλφων της παράταξής σας της Νέας Δημοκρατίας; Ενθυμούμαι προσωπικά τις πρωτοβουλίες και την εξαιρετική έκθεση που είχε συντάξει η συνάδελφος κ. Μαριέττα Γιαννάκου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πριν από είκοσι χρόνια, όταν ήμασταν Ευρωβουλευτές. Με την ευκαιρία αυτή να στείλω την αγάπη και τις ευχές όλων μας για την περιπέτεια της υγείας που περνάει. Όμως, γιατί δεν αξιοποιήθηκαν αυτές οι ιδέες και αυτές οι σκέψεις εδώ και είκοσι χρόνια;

Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης κατατέθηκε τον Ιούνιο του 2006. Αποσύρθηκε και ξανακατατέθηκε το Δεκέμβριο του 2006 στη Διακομματική Επιτροπή Ναρκωτικών της Βουλής. Σε όλες τις περιπτώσεις προκάλεσε έντονες συζητήσεις. Προκάλεσε αντιπαραθέσεις. Προκάλεσε γενικευμένα αρνητικά σχόλια στη δημόσια συζήτηση. Αντί για σχεδίο δράσης, στην πραγματικότητα απεδείχθη ότι ήταν σχέδιο ανάδρασης όλων των πρωτοβουλιών που είχαν δρομολογηθεί από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Το 2004 ο Πρωθυπουργός κ. Καραμανλής είχε χαρακτηρίσει τη λίστα αναμονής για τη θεραπεία των χρόνια εξαρτημένων ως λίστα της ντροπής και ασκούσε εκείνη την περίοδο κριτική στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί ο αριθμός στη λίστα ήταν δύο χιλιάδες τετρακόσια άτομα.

Σήμερα, που ο αριθμός των εγγεγραμμένων στη λίστα έχει ξεπεράσει τις τέσσερις χιλιάδες, πόσο να ντρέπεται, αλήθεια, ο κύριος Πρωθυπουργός; Πόσο να ντρέπεται για την πολιτική ευθύνη της δικής του Κυβέρνησης;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ανταλλαγή εμπειριών ανάμεσα στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και τις εμπειρίες εδώ στη χώρα μας, υπάρχουν μη αμφισβητήσιμα επιστημονικά δεδομένα: Ότι η προληπτική πολιτική πρέπει να επεκταθεί σε όλες τις ψυχοδραστικές ουσίες, τα χάπια, το αλκοόλ και τον καπνό. Όχι μόνο στις παράνομες ουσίες.

Άκουσα ξανά σήμερα τον κύριο Υπουργό, όπως και σε άλλες ευκαιρίες, να αναφέρεται στην πολιτική της Κυβέρνησης και στην προετοιμασία των μέτρων ενάντια στο αλκοόλ και στον καπνό. Θυμάμαι μάλιστα ότι και σε ένα προεκλογικό φυλλάδιο του κ. Αβραμόπουλου, σε μια εφημερίδα που υποστήριζε την υποψηφιότητά του στις εκλογές που μόλις περάσαμε, ανέφερε το δέσμευσή που αναλάμβανε για την άμεση κατάθεση των μέτρων ενάντια στο κάπνισμα. Στην πραγματικότητα επαναλάμβανε δεσμεύσεις προφορικές εδώ στη Βουλή και δημόσια, οι οποίες είχαν γίνει από πέρυσι την άνοιξη. Πλησιάζουμε ένα χρόνο. Εκείνες οι δηλώσεις αφορούσαν την εβδομάδα που ερχόταν πέρυσι τέτοια εποχή. Κι όμως, έχει περάσει ένας χρόνος! Γιατί σήμερα να πειστούμε ότι πράγματι υπάρχει ετοιμότητα;

Όμως, ας επανέλθουμε στα επιστημονικά δεδομένα που είναι πλέον κοινά αποδεκτά σε όλον τον κόσμο, σχετικά με την αντιμετώπιση των ναρκωτικών. Οι πρακτικές μείωσης της βλάβης περιορίζουν τους θανάτους μεταξύ των χρηστών, όπως, όμως, και η επάρκεια σε θέσεις θεραπείας.

Επίσης μια άλλη παραδοχή είναι ότι ο σημαντικός παράγοντας για τη μείωση του κινδύνου υποτροπής είναι τα προγράμματα επανένταξης, τα οποία πρέπει να θεωρούνται αναπόσπαστο τμήμα της θεραπευτικής διαδικασίας. Επίσης μια από τις μεγαλύτερες απειλές της εποχής μας αποτελεί η ενημέρωση και η ανεξέλεγκτη διάθεση όλων των νόμιμων και παράνομων ουσιών μέσω του διαδικτύου.

Κι όμως ενώ αυτά είναι τα νέα δεδομένα, η πολιτική της Κυβέρνησης όπως υλοποιείται σήμερα από τον Ο.ΚΑ.ΝΑ. και το Υπουργείο Υγείας, φαίνεται να είναι εγκλωβισμένη σ' ένα τρίπτυχο. Το τρίπτυχο της ιδιωτικοποίησης, της ψυχιατρικοποίησης, της αντιμετώπισης των ναρκωτικών και βεβαίως της ποιοτικής υποβάθμισης των υπηρεσιών που παρέχονται στην Ελλάδα. Η πολιτική αντίληψη των Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας φαίνεται πως δεν επιτρέπει τη δικτύωση, τη συνέχεια, τη συνεργασία μεταξύ των διαφορετικών θεραπευτικών προγραμμάτων.

Γιατί να περιορίζονται τα προγράμματα υποκατάστατων στη μείωση της βλάβης; Γιατί να μη συνδεθούν τα προγράμματα υποκατάστατων με τις θεραπευτικές κοινότητες και τις άλλες δομές ψυχοκοινωνικής στήριξης έτσι ώστε να υπάρχει η προοπτική της απεξάρτησης και της κοινωνικής ένταξης των χρηστών; Γιατί δεν μπορούμε επιτέλους να ξεπεράσουμε όλες τις γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και να δημιουργήσουμε στο πλαίσιο του Εθνικού Συστήματος Υγείας επιπλέον θεραπευτικές κοινότητες μ' ένα πλαίσιο σχετικής αυτονομίας; Ή ακόμη, γιατί δεν θα μπορούσαν να λειτουργούν μέσα σ' ένα τέτοιο πλαίσιο μονάδες σωματικής αποτοξίνωσης για βραχύχρονη παραμονή των χρηστών, έτσι ώστε να μειωθεί η εκμετάλλευση εκείνων και των οικογενειών τους από τις ιδιωτικές κλινικές; Και οι ιδιωτικές κλινικές δυστυχώς σε ορισμένες περιπτώσεις δίνουν κυριολεκτικά περιεχόμενο στην έννοια «εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο». Για να μην αναφερθώ σε συγκεκριμένα παραδείγματα τα ιδιωτικών κλινικών που εδώ και χρόνια δίνουν συγχωροχάρτι και πουλάνε το άλλοθι για να γλιτώσουμε τη φυλάκιση εκείνων που συλλαμβάνονται;

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην αποτελεί επιλογή της Κυβέρνησης η διασφάλιση των απαραίτητων πόρων για νέες μονάδες στο πλαίσιο του Εθνικού Συστήματος Υγείας με εξειδικευμένο προσωπικό και με συνοδευτικές υπηρεσίες ψυχοκοινωνικής στήριξης;

Πιστεύω ότι για όλους μας για μια σύγχρονη πολιτική αντιμετώπισης των ναρκωτικών, πρέπει να είναι κεντρικός ο στόχος της μείωσης της εξάρτησης του φαινομένου και όχι απλά και μόνο ο περιορισμός της βλάβης. Γιατί αυτό είναι μια διαφορετική αντίληψη με την οποία δεν συμφωνούμε.

Εμείς πιστεύουμε ότι ο μόνος τρόπος ουσιαστικής αντιμετώπισης των ναρκωτικών είναι η μείωση της ζήτησης. Και για να υπάρξει μείωση της ζήτησης, πρέπει να υπάρχει εξάλειψη των αιτιών που την προκαλούν. Και αναφέρομαι στα κοινωνικά και οικονομικά αίτια, σε όλα τα αίτια, που υποβαθμίζουν το αξιακό μας πλαίσιο και τις έννοιες της συλλογικότητας, της αλληλεγγύης και της συνοχής στην κοινωνία.

Όσο οι αιτίες αυτές δεν εξαλείφονται τόσο η ζήτηση των ναρκωτικών θα παραμένει ανελαστική. Και όσο παραμένει ανελαστική, τόσο το αποτέλεσμα θα είναι η αύξηση της τιμής των ναρκωτικών, η νοθεία των ναρκωτικών, η διάδοσή τους μέσα από τη νόμιμη ή την παράνομη αγορά.

Σε όλη τη χώρα έχουμε την εμφάνιση της μάστιγας των ναρκωτικών, αλλού περισσότερο και αλλού λιγότερο. Γι' αυτό και θα έπρεπε κατά τη γνώμη μας, να είχε προχωρήσει αυτό που είχαμε προβλέψει από την εποχή της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: η δημιουργία ολοκληρωμένων δικτύων ανά γεωγραφική περιφέρεια με μονάδες πρόληψης, έγκαιρης παρέμβασης, σωματικής αποτοξίνωσης, ψυχικής απεξάρτησης, κοινωνικής επανένταξης, μείωσης της βλάβης, καθώς και ειδικές μονάδες

στο πλαίσιο του σφραγιστικού συστήματος.

Όλα αυτά, όμως, σταμάτησαν. Οι σχεδιασμοί εγκαταλείφθηκαν. Τα έργα δεν υλοποιήθηκαν ποτέ, όπως και το πρόγραμμα πρόληψης και έγκαιρης παρέμβασης στο σχολείο και σε χώρους διασκέδασης, ένα εξαιρετικής σημασίας πρόγραμμα.

Ο θεραπευτικός σωβινισμός που έχει εγκλωβίσει δυστυχώς το Υπουργείο Υγείας και τον Ο.ΚΑ.ΝΑ., δεν έχει βοηθήσει και πρέπει να το αποδεχτούμε αυτό επιτέλους.

Αντίθετα ο πλουραλισμός των προγραμμάτων θεραπείας είναι ο μόνος που μπορεί να εξασφαλίσει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Για να μη θυμηθώ και το πρόγραμμα προσέγγισης των χρηστών στους δρόμους, το οποίο δίνει τη δυνατότητα στους εξαρτημένους να έρθουν σε επαφή με την ελπίδα και τη σωτηρία και όταν το θελήσουν οι ίδιοι, με τις θεραπευτικές υπηρεσίες. Ή ακόμη την ενίσχυση της πολιτικής, την καλύτερη επεξεργασία της πολιτικής για την κοινωνική επανένταξη με υπηρεσίες διερεύνησης της αγοράς εργασίας, αναζήτησης θέσεων εργασίας, με προγράμματα κατάρτισης και επίλυσης των νομικών εκκρεμοτήτων των χρηστών.

Σε κάθε περίπτωση, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η προσπάθεια για τη θεραπεία είναι προτιμότερη από τη μη θεραπεία που επιλέγουν ορισμένοι. Η πρόληψη είναι προτιμότερη και κοινωνικά δικαιότερη από την αδιαφορία που επιδεικνύουμε ορισμένοι.

Η αντίδραση της κοινωνίας μ' ενδιαφέρον και αγάπη, είναι προτιμότερη από την ανοχή και τον ωχαδερφισμό. Η συμμετοχή ενός χρήστη στο πρόγραμμα είναι προτιμότερη από τον εγκλεισμό στη φυλακή ή από τον αποκλεισμό από την κοινωνία. Η κοινωνία της ανθρωπιάς και της αλληλεγγύης είναι για μας, για το Π.Α.Σ.Ο.Κ., προτιμότερη από την ιδιομορφία και τα επικίνδυνα χαρακτηριστικά της κοινωνίας του ρατσισμού και του αποκλεισμού των αδύναμων και των εξαρτημένων. Κι όλα αυτά είναι στοιχεία που συνθέτουν και καθορίζουν, θα έλεγα, τη δική μας αντίληψη, το δικό μας πολιτικό ενδιαφέρον, τις δικές μας πολιτικές επιλογές στο θέμα για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών.

Δεν έχετε το δικαίωμα, κύριοι της Κυβέρνησης, να ολιγωρείτε. Δεν έχετε δικαίωμα να ευαισθητοποιήσετε μόνο όταν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης προβάλλουν δραματικά το θάνατο κάποιων χρηστών ή όταν η Αντιπολίτευση ζητά και σας ελέγχει στη Βουλή. Δεν έχετε δικαίωμα να εγκλωβίζετε μια πολιτική ζωτικής σημασίας για ένα δυναμικό κομμάτι της κοινωνίας μας, μέσα στις συμπληγάδες της κρατικής γραφειοκρατίας και των εσωκομματικών αντιπαράθεσεων της Νέας Δημοκρατίας, των σύγχρονων ποικιλώνων συμπεριόντων και σε δογματικές εμμονές που εμφανίζονται ως μοναδικές επιστημονικές προσεγγίσεις.

Τα ναρκωτικά διαβρώνουν το πιο ευαίσθητο και το πιο δημιουργικό κομμάτι της κοινωνίας μας. Γι' αυτό και απαιτείται εγρήγορση και κινητοποίηση όλων μας. Απαιτούνται αποφασιστικές κινήσεις με ανοιχτό πνεύμα και περίσσειμα ψυχής. Μα, πάνω απ' όλα απαιτείται ισχυρή πολιτική βούληση των κυβερνώντων και δυστυχώς αυτό είναι το ζητούμενο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μια παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε.

Θα είμαι πολύ σύντομος. Άκουσα, όπως πάντα, με ιδιαίτερη προσοχή τον κ. Παπουτσή. Να σημειώσω ότι σε γενικές γραμμές δεν διαφωνεί με αυτό που πριν από λίγο είχα την ευκαιρία να παρουσιάσω.

Σίγουρα θα συμφωνήσω μαζί σας ότι χρειάζεται μια ολοκληρωμένη πολιτική για τα ναρκωτικά. Θα συμφωνήσω, επίσης, μαζί σας ότι ήταν πολύ σωστές οι προτάσεις που είχε καταθέσει πριν από είκοσι χρόνια η συνάδελφός μας η κ. Γιαννάκου στο Ευρωκοινοβούλιο. Αλλά τότε δεν ήμασταν εμείς κυβέρνηση, ήσασταν εσείς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ήμασταν εμείς και τις υλοποιήσαμε και τις δρομολογήσαμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μισό λεπτό. Χαίρομαι που οι αναφορές

σας γίνονται στο τότε. Αν κάποιες απ' αυτές τις ιδέες τις εφαρμόσατε, πολύ καλά κάνατε. Αν, όμως, κρίνετε ότι οι δικές μας προτάσεις είναι σωστές, ελάτε να τις στηρίξετε και τώρα.

Εγώ θα ξεκινήσω από κάτι τελευταίο που είπατε, ότι σε τελευταία ανάλυση, τι χρειάζεται; Πολιτική βούληση, περίσσειμα ψυχής -και δεν νομίζω ότι διεκδικεί κάποιος το μονοπώλιο της κοινωνικής ευαισθησίας και της ανθρωπιάς σε αυτήν την Αίθουσα- και συγκεκριμένα εφαρμόσιμα μέτρα. Εγώ αυτό είπα πρωτότερα όταν έλεγα ότι γι' αυτό το θέμα δεν υπάρχουν περιθώρια για κόντρες και αντιδικίες. Πρώτος εγώ αναγνωρίζω σε όλους εσάς στην Αντιπολίτευση την ίδια ευαισθησία με εμάς. Αλλά ας το αποδείξουμε στην πράξη.

Τούτη την ώρα που μιλάμε ο ελληνικός λαός, η ελληνική κοινωνία, όσοι μας παρακολουθούν, οι ενδιαφερόμενοι, οι αγωνιούντες νέοι, περιμένουν να δουν συγκεκριμένα πράγματα και όχι κοκορομαχίες μέσα στη Βουλή.

Ελάτε, λοιπόν, αυτό το εθνικό σχέδιο δράσης να το κάνουμε Σχέδιο Δράσης Εθνικό. Ελάτε να συνηγορήσουμε και να συζητήσουμε και όχι απλώς, όπως είπα πρωτότερα, να αφορίζουμε και να εξορκίζουμε ο ένας τον άλλο.

Και πρέπει να σας συγχαρώ διότι η ομιλία σας δεν είχε στοίχια σκληρής διάθεσης αντιπολιτευτικής. Εγώ σας το λέω αυτό πρώτος.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Μόνο του Σκουλάκη!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όχι, κύριε Σκουλάκη. Δεν αναφέρθηκα σε σας. Αν αισθάνεστε ότι φωτογραφίζετε από τα συγχαρητήριά μου στον κ. Παπουτσή, πάρτε ένα μέρος των συγχαρητηρίων προς τον κ. Παπουτσή, μιλώντας με τον ίδιο τρόπο από το Βήμα.

Διότι πιστεύω -και εκεί καταλήγω- ότι εδώ σ' αυτόν το χώρο τελικά δεν έχουμε διαφορές. Αυτό που μας λείπει είναι η διάθεση για εθνική συνεννόηση. Και σε τελευταία ανάλυση, αν σε κάποια στιγμή θα πρέπει να συζητήσουμε σ' αυτήν την Αίθουσα για τη διαμόρφωση μιας νέας εθνικής ατζέντας -γιατί χρειάζεται σε πολλά η εμπειρία, η γνώση που αποκτήσατε και η δική μας η βούληση η οποία είναι δεδομένη- ας είναι αυτό το κοινωνικό ζήτημα πρώτο τη τάξει. Από πλευράς Κυβερνήσεως, κάθε πρόταση σας θα είναι δεκτή, φτάνει να στοχεύει σε συγκεκριμένα αποτελέσματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσω.

Σε ό,τι αφορά την ιδιωτικοποίηση που είπατε, θυμίζω κύριε Παπουτσή, ότι το ΚΕ.Θ.Ε.Α. το οποίο επιτελεί ένα πολύ σημαντικό έργο -πρώτοι εμείς το αναγνωρίζουμε και πολύ καλά κάνατε τότε- είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Κατηγορηθήκατε ποτέ ότι ιδιωτικοποιείτε την υγεία; Όχι, βέβαια. Δημιουργήσατε ένα ευέλικτο όργανο με άξιους επιστήμονες που λειτουργεί συμβουλευτικά στην Κυβέρνηση.

Και για να τελειώνουμε μ' αυτό, ας σταματήσει αυτό το τροπάριο πια εδώ μέσα. Κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα δεν πρόκειται να απεμπολήσει το δημόσιο χαρακτήρα του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Είναι κατάκτηση του κοινωνικού μας πολιτισμού και οφείλουμε όλοι να το προστατεύσουμε.

Όσον αφορά το ότι παράλληλα αναπτύσσεται και ο ιδιωτικός τομέας, μα εσείς που έχετε περάσει ένα μεγάλο χρονικό διάστημα της ζωής σας στην Ευρώπη και γνωρίζετε από κοντά την κοινωνική νομοθεσία, ξέρετε πώς έχουν τα πράγματα εκεί και πώς αυτά επηρεάζουν και τη δική μας νομοθεσία. Δεν σημαίνει όμως ότι υπάρχει διάθεση από πλευράς μας να εκχωρήσουμε ή να παραχωρήσουμε το δημόσιο χαρακτήρα της υγείας σε ιδιωτικά συμφέροντα. Πρώτη αυτή η Κυβέρνηση και εσείς μαζί μας θα ορθώσουμε το ανάστημά μας, αν ποτέ αυτό χρειαστεί.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήταν πολύ χρήσιμο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Σκουλάκη, θα έρθει η σειρά σας. Αν πάρετε τώρα το λόγο, παραβιάζουμε

κατάφωρα τον Κανονισμό. Αναγνωρίζουμε το ενδιαφέρον σας, την προσφορά σας, τη συμμετοχή σας και τη συνδρομή σας...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήταν πολύ χρήσιμο για την παραπέρα συζήτηση να ακουστούν κάποιες αλήθειες εδώ μέσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): ...αλλά πρέπει να σεβαστούμε τον Κανονισμό, πολύ αγαπητέ φίλε, κύριε Σκουλάκη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Απόψε, συζητούμε ασφαλώς το υπ' αριθμόν «ένα» πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας, το οποίο είναι το υπ' αριθμόν «ένα» πρόβλημα μαζί με τον αλκοολισμό. Οι επερωτώντες συνάδελφοι Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης θέτουν με την επερώτησή τους υπό αμφισβήτηση την αποτελεσματικότητα της πολιτικής που ακολουθεί το κράτος απέναντι σ' αυτό το μείζον πρόβλημα.

Θα μου επιτρέψετε όμως, κύριε Πρόεδρε, με την άδειά σας, μια και μιλάμε για την αποτελεσματικότητα του κράτους, να ανοίξω μία παρένθεση, γιατί τις τρεις τελευταίες μέρες η χώρα μας, και ιδιαίτερα η κεντρική και νότιος Ελλάδα, αντιμετώπισε πρωτόγνωρα καιρικά φαινόμενα. Καιρικά φαινόμενα πρωτόγνωρης έντασης και διάρκειας.

Δεν θα πλέξω το εγκώμιο των αρμόδιων υπηρεσιών του κράτους για να επιδοθώ σε μία μικροκομματική προσπάθεια εγκωμιασμού της Κυβέρνησης, παρ' όλο που και οι αρμόδιοι κυβερνητικοί υπεύθυνοι αξίζουν τα καλά λόγια και τα συγχαρητήρια. Διότι το κράτος έδωσε εξετάσεις και πέτυχε να προστατεύσει τους πολίτες, να προστατεύσει το εύρυθμο της καθημερινής ζωής στη χώρα.

Εάν κάνω την αναφορά, είναι για να υπερασπιστώ τις δομές του δημόσιου χώρου. Εγώ από τα νεανικά μου χρόνια δίνω τη μάχη στα αμφιθέατρα ως νεολαίος και ως σπουδαστής για να υπερασπιστώ την αξία της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και της ελεύθερης αγοράς. Τότε ήταν της μόδας οι ιδέες του κολεκτιβισμού.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Με ποια παράταξη όμως;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σήμερα εξακολουθώ με τις ίδιες αρχές. Επειδή οι νεοπαγείς οπαδοί της παγκοσμιοποίησης επιδιδούν σε μία ελεεινολογία του δημοσίου χώρου και των δημόσιων δομών, υπερασπιζόμενος τις ίδιες αρχές, επισημαίνω την εξαιρετικά μεγάλη προσφορά όλων των υπηρεσιών του κράτους, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, όλων ανεξαιρέτως των δήμων, των Σωμάτων Ασφαλείας και αισθάνομαι την ανάγκη να τους ευχαριστήσω από αυτό το Βήμα και να τους συγχαρώ όλους, οπουδήποτε και αν ανήκουν, οτιδήποτε και αν ψηφίζουν για την εξαιρετική αυτή προσπάθεια και την προσφορά τους στον ελληνικό λαό.

Είναι αυτονόητο ότι θα πρέπει όλες οι πτέρυγες της Βουλής να έχουμε το θάρρος να σφίξουμε και το χέρι της πολιτικής ηγεσίας, του Υπουργείου Εσωτερικών και των συναρμόδιων Υπουργείων, γιατί πραγματικά πέτυχαν να προστατεύσουν τον Έλληνα και την Ελληνίδα σε μία κρίση, σε ένα πρόβλημα, το οποίο δημιούργησε η επιδείνωση των καιρικών φαινομένων στη χώρα μας. Αυτά, για να μην ξεχνάμε.

Τώρα, επαναλαμβάνω ότι το πρόβλημα των ναρκωτικών μαζί με τον αλκοολισμό είναι τα υπ' αριθμόν «ένα» και «δύο» προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία και ιδιαίτερα η ελληνική νεολαία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παναγιωτόπουλε, επιτρέψτε μου να προσθέσω και μια άλλη διάσταση, δηλαδή την κατάχρηση και τον εθισμό στο διαδίκτυο και τους υπολογιστές.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, το εξής: Μιλάμε πολύ για τα ναρκωτικά και δικαίως. Όμως, μιλάμε πολύ λιγότερο για τον αλκοολισμό. Χαίρομαι γιατί άκουσα τον αρμόδιο Υπουργό κ. Αβραμόπουλο να λέει πριν από λίγο στην ομιλία του ότι ετοιμάζει νομοθετική παρέμβαση για το θέμα του αλκοολισμού. Στη Μέκκα του καπι-

ταλισμού και της ελεύθερης έως ασύδοτης αγοράς, στις Ηνωμένες Πολιτείες, είναι αδιανόητο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σερβίρει μαγαζί, νυχτερινό κέντρο και οποιοδήποτε κατάστημα σε ανήλικο αλκοολούχο ποτό. Στην Ελλάδα αυτό δεν αποτελεί την εξαίρεση, αλλά τον κανόνα και πρέπει να παρέμβουμε προς αυτήν την κατεύθυνση, γιατί δεν δικαιούμεθα να κάνουμε τα στραβά μάτια.

Επιπλέον ποτά τα οποία περιέχουν αλκοόλ πωλούνται ελεύθερα και στα περίπτερα. Το γνωρίζουμε αυτό; Γνωρίζουμε ότι στα περίπτερα -εδώ απ' έξω- μπορείτε να πάρετε ποτό το οποίο περιέχει αλκοόλ; Ως τότε θα κλείνουμε τα μάτια σ' αυτήν την κατάσταση και ως τότε θα κάνουμε πως δεν καταλαβαίνουμε για το πρόβλημα της επέκτασης του αλκοολισμού στο ελληνικό σπίτι; Χαίρομαι λοιπόν, γιατί ο Υπουργός κ. Αβραμόπουλος παίρνει νομοθετικές πρωτοβουλίες προς αυτήν την κατεύθυνση.

Τώρα, το ότι δεν είχαμε ποτέ μέχρι σήμερα ολοκληρωμένη εθνική πολιτική διαρκείας, ανεξάρτητα από την εναλλαγή των κομμάτων στην εξουσία, για το θέμα των ναρκωτικών, εάν το πω, νομίζω ότι παραβιάζω ανοιχτές θύρες.

Χαίρομαι, γιατί αν εξαίρεσει κάποιος τον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπουτσή ο οποίος αδίκησε την πραγματικότητα και τον εαυτό του μ' αυτήν την κριτική που άσκησε στην Κυβέρνηση -νομίζω ότι αδίκησε την Κυβέρνηση-, αδίκησε την πραγματικότητα, αδίκησε και τον εαυτό του -σε γενικές γραμμές -και σωστά το επεσήμανε ο Υπουργός Υγείας- νομίζω ότι κινούμαστε προς την αυτή κατεύθυνση. Η διάγνωση που κάνουμε για τα αίτια του προβλήματος είναι συγκλίνοια διαγνώση. Ταυτιζόμαστε σχεδόν σ' αυτό.

Όμως, θέλω να ανοίξω μία παρένθεση και να σταθώ στον προβληματισμό τον οποίο με εμμονή θέτει εδώ και πολλά χρόνια ο Αντιπρόεδρος της Βουλής και πρώην Υπουργός Υγείας κ. Γεώργιος Σούρλας, επισημαίνοντας το αυτονόητο. Τα ναρκωτικά δεν είναι μόνο πρόβλημα κοινωνικό, αλλά αποτελούν και μία διάσταση του ευρύτερου γεωπολιτικού και γεωστρατηγικού πλαισίου ιδιαίτερα σε περιοχές, όπως η περιοχή της Νότιας Ευρώπης και η περιοχή της Βαλκανικής Χερσονήσου.

Κατά συνέπεια η χώρα μας θα πρέπει να υπεραμυνθεί απέναντι σ' αυτό το πρόβλημα το οποίο σε πολλές περιπτώσεις είναι πρόβλημα εξ εισαγωγής -η χώρα μας είναι χώρος προορισμού των ναρκωτικών, αλλά και χώρος διέλευσης των ναρκωτικών- βάζοντάς αυτό το ζήτημα ως καίριο ζήτημα στις διμερείς σχέσεις της με τα Σκόπια, με την Αλβανία, με τη Βουλγαρία και ιδιαίτερα με την Τουρκία.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει -και το λέω σε σας που διατελέσατε διπλωμάτης με εξαιρετική σταδιοδρομία στο Διπλωματικό Σώμα, προϋπήρξατε δηλαδή, σε έναν χώρο ζωτικό για τα εθνικά συμφέροντα πριν γίνετε πολιτικός- να έχουμε το νου μας στα πλαίσια της διαδικασίας ανεξαρτητοποίησης του Κοσσυφοπεδίου.

Είναι γνωστό ότι το Κόσσοβο υπήρξε τόπος αποθήκευσης και τόπος εμπορίας ναρκωτικών. Ένα μέρος δε των «οπλαρχηγών» -σε εισαγωγικά- του απελευθερωτικού στρατού του Κόσσοβου, του UCK, προήλθαν από την Ελβετία και γνωρίζουμε ότι κατά καιρούς η INTERPOL είχε φακέλους που αφορούσαν παράνομη δραστηριότητά τους, σε σχέση με την εμπορία και τη διακίνηση ναρκωτικών.

Φτάνουν οι πρόχειρες προσεγγίσεις για το θέμα των ναρκωτικών. Δεν πρέπει να ριζούμε καμμία πρόταση στον Καιάδα. Δεν χρειαζόμαστε άλλους αφορισμούς. Έχει σημασία ότι η Βουλή στάθηκε στο ύψος της με το πόρισμα της διακομματικής και με την εξαιρετική συζήτηση η οποία, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Βουλής κ. Δημήτριου Σιούφα, διοργανώθηκε πριν από λίγες εβδομάδες σ' αυτήν την Αίθουσα.

Η απεξάρτηση δεν έχει νόημα από μόνη της χωρίς πολιτικές επανένταξης στο κοινωνικό σύνολο, δηλαδή χωρίς πολιτικές απασχόλησης.

Νομίζω ότι τα συναρμόδια Υπουργεία κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Αλλά εάν θέλουμε να πάμε στο βάθος του προβλήματος, νομίζω ότι θα παραδεχθούμε όλοι -το είπε και ο αξιότιμος συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του

ΠΑ.ΣΟ.Κ.- ότι πίσω από την επιλογή του νέου για τα ναρκωτικά υπάρχει ένα βαθύτερο ζήτημα κρίσης ιδεών και ηθικών προτύπων. Το να το αντιμετωπίζουμε αυτό το πρόβλημα στην ουσία του, δεν είναι ούτε συντηρητική ούτε προοδευτική προσέγγιση, είναι η προσέγγιση της αλήθειας. Η μιντιακή αποχαύνωση, οι μηδενιστικοί αφορισμοί, τα πρότυπα τα οποία προβάλλονται στους νέους ανθρώπους, η αδυναμία του εκπαιδευτικού συστήματος να λειτουργήσει όπως λειτουργούσε σωστά στο παρελθόν αφήνουν το νέο άνθρωπο ανυπεράσπιστο. Βομβαρδίζεται από κάθε λογής μηνύματα, δημιουργεί μια εικονική πραγματικότητα στη συνειδησή του, η οποία έρχεται σε σύγκρουση με την καθημερινότητα και τον οδηγεί σε εύκολες λύσεις διαφυγής, που είναι τελικά λύσεις θανάτου.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, επισημαίνοντας ότι σε τελευταία ανάλυση εάν θέλουμε να χτυπήσουμε τη ρίζα του κακού, θα πρέπει να ανατρέξουμε στην ανάγκη να προχωρήσουμε το ταχύτερο δυνατόν σε μία ουσιαστική μεταρρύθμιση στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα, να μπορέσουμε να κάνουμε μια σημαντική τομή στο εκπαιδευτικό σύστημα. Επιμένω στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση γιατί είναι το σημείο στο οποίο, στην προεφηβική και εφηβική ηλικία ο νέος διαμορφώνει την αντίληψή του για το γένεσθαι, για το τι συμβαίνει γύρω του, για το πώς κινείται ο κόσμος γύρω του και στην πορεία που θα ακολουθήσει ο ίδιος, για να μπορέσουμε πραγματικά να χτυπήσουμε το κακό στη ρίζα του, να μπορέσουμε να δράσουμε προληπτικά απέναντι στο φαινόμενο, το οποίο θα επαναλάβω δεν είναι φαινόμενο της διπλανής μας πόρτας, είναι φαινόμενο της δικής μας εστίας, της δικής μας οικογένειας, του δικού μας νοικοκυριού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιωτόπουλο.

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Αντιπρόεδρος της Βουλής η κ. Νικολαΐδου.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρία και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε ένα πολύ σοβαρό θέμα για δεύτερη φορά μέσα σε τρεις μήνες και παρά τις διαπιστώσεις, τις εξαγγελίες και τα πολύ εντυπωσιακά που ακούσαμε τότε, για μεταρρύθμιση, για νέες δομές που θα έβαζαν τέρμα στον υδροκεφαλισμό του Ο.ΚΑ.ΝΑ. και την μετεξέλιξη του σε Εθνικό Κέντρο Απεξάρτησης και την αφοσίωση του οργανισμού στην πρόληψη, την έρευνα και την εκπαίδευση, όπως ακριβώς μας διαβεβαίωνε τότε ο Υπουργός, το πρόβλημα δεν συνεχίζεται απλώς, αλλά παίρνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, ιδιαίτερα στην περιφέρεια όπου το ποσοστό των καταγεγραμμένων θανάτων την τελευταία πενταετία έχει αυξηθεί, κύριε Υπουργέ, κατά 22,6%, με βάση την ετήσια έκθεση για την κατάσταση των ναρκωτικών στην Ελλάδα του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης και Πληροφόρησης για τα Ναρκωτικά και την τοξικομανία.

Η κατάσταση βέβαια αυτή όπως έχει διαμορφωθεί δεν είναι τυχαία. Η εξάρτηση είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο κρίσης με αιτίες κοινωνικές, οικονομικές, πολιτιστικές. Η ανεργία, η πολιτιστική και η οικονομική φτώχεια, οι ταξικοί φραγμοί της μόρφωσης και στη ζωή, η αγωνία, η ανασφάλεια, η αποξένωση, ο απομονωτισμός και το καθημερινό στρες είναι οι αιτίες της τοξικομανίας που παράγονται και αναπτύσσονται από συγκεκριμένες πολιτικές εξυπηρέτησης του κοινωνικοπολιτικού συστήματος που ζούμε, τον καπιταλισμό, που δημιουργεί τις αιτίες που οδηγούν πολλούς και ειδικά τους νέους ανθρώπους στη «διέξοδο» όπως τη φαντάζονται, των ναρκωτικών. Ακόμη οι υπεριαλιστικοί πόλεμοι, οι επεμβάσεις και η βαρβαρότητα που κυριαρχεί είναι σοβαρές αιτίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που οδηγούν στη χρήση αλλά και στην ανάπτυξη της εμπορίας των ναρκωτικών.

Τώρα δεν θα έχουμε αντίρρηση και θα έχει ενδιαφέρον να ακούσουμε τον αρμόδιο υπουργό από το Αφγανιστάν. Να θυμηθούμε μόνο ότι από τότε που πήγαν οι Αμερικανοί πριν από έξι χρόνια να απελευθερώσουν το Αφγανιστάν μέχρι σήμερα, όχι μόνο αυξήθηκε αλλά πολλαπλασιάστηκε η παραγωγή ναρκωτι-

κών, η οποία βέβαια δεν μένει στο Αφγανιστάν αλλά ξεκινάει για πολλές κατευθύνσεις και φυσικά περνάει και από τη χώρα μας, για να φτάσει παντού.

Προηγούμενα, αναφέρθηκε από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας και η περίπτωση του Κοσσόβου, που εκτός των άλλων κινδύνων και την καταστροφή μάλλον που θα ακολουθήσει μετά την ανεξαρτητοποίησή τους, σε σχέση με την αλλαγή συνόρων, που το πιο πιθανόν, θα ακολουθήσει μετά από αυτό, είναι και το θέμα των ναρκωτικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια το πολύ σοβαρό πρόβλημα που κουβεντιάζουμε, στη χώρα μας το αντιμετωπίζουν εναλλάξ οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με κεντρικό στόχο να διαχειριστούν το πρόβλημα και όχι να έρθουν σε ρήξη με τις αιτίες που το γεννούν και το αναπαράγουν. Η κατεύθυνση και της σημερινής επερώτησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η ίδια, της υποκατάστασης και της διαχείρισης.

Ακολουθήσατε εθνικά σχέδια δράσης, με βάση τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτά ήταν αποτυχημένα, χωρίς αποτέλεσμα όλα αυτά τα χρόνια. Άλλωστε το ομολογούν και οι ίδιοι. Αυτή την κατάσταση παρέλαβε η Νέα Δημοκρατία, δεν έκανε τίποτα όλα αυτά τα χρόνια και ήρθε πριν από μερικούς μήνες, με το νέο σχέδιο δράσης το οποίο εντάσσει στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και το οποίο υπεραποτιέται και πάλι τη μέχρι σήμερα αναποτελεσματική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τονίζοντας ότι βασίζεται στη στρατηγική της για τα ναρκωτικά, για την περίοδο 2000-2004 και στο σχέδιο δράσης για τα ναρκωτικά για την ίδια περίοδο, δηλαδή το 2000-2004. Δηλαδή, τα ίδια αποτυχημένα, όπως φαίνεται από τα στοιχεία που δημοσιεύονται από την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση, προγράμματα δράσης, αποτελούν το κύριο άξονα και πάλι για τη νέα στρατηγική για το πολύ σοβαρό αυτό θέμα που κουβεντιάζουμε.

Τα ναρκωτικά είναι γνωστό ότι αποτελούν έναν από τους πιο προσοδοφόρους οικονομικά τομείς σε παγκόσμιο επίπεδο. Πρόσφατα δημοσιεύθηκε στην «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» ότι ο ετήσιος τζίρος ξεπερνά τα 500.000.000.000 το χρόνο από τη διακίνηση των ναρκωτικών. Και από το τζίρο αυτό το 80% ξεπλένεται για να χρησιμοποιηθεί νόμιμα στις διεθνείς κεφαλαιαγορές και το χρηματοπιστωτικό σύστημα, τους βωμούς δηλαδή και πυλώνες του διεθνούς καπιταλισμού, τις διαχρονικές αξίες και αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Να σημειωθεί, επίσης, ότι η Ολλανδία έχει αναδειχθεί σε πραγματικό «χρυσορυχείο συναλλαγμάτων», με τις πωλήσεις μαριχουάνας και χασίς να αποφέρουν ετησίως, περίπου, 3.000.000.000 δολάρια.

Ο τζίρος της μαύρης αγοράς των ναρκωτικών ξεπερνά κάθε χρόνο και στη χώρα μας, κατά μετριοπαθείς υπολογισμούς, τα 10.000.000.000 ευρώ. Τα στοιχεία αυτά είναι όπως σας είπα, πρόσφατα δημοσιευμένα στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ».

Και μέσα σε όλο αυτό το ζοφερό κλίμα, κατατέθηκε από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης τον κ. Αβραμόπουλο το νέο σχέδιο δράσης. Το είδαμε και πρέπει να σας πω ότι πραγματικά το μελετήσαμε. Ήδη έχουμε καταθέσει βέβαια προτάσεις ως κόμμα στη διακομματική επιτροπή. Πιστεύουμε όμως ότι οι βασικοί του άξονες –και δεν συμφωνούμε φυσικά– είναι πρώτα απ' όλα η ιδιωτικοποίηση της απεξάρτησης, σε συνέχεια βέβαια του προηγούμενου σχεδίου δράσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το οποίο άνοιγε αυτή την πόρτα της ιδιωτικοποίησης της απεξάρτησης. Και όταν λέμε ιδιωτικοποίηση, εννοούμε βέβαια εμπορευματοποίηση των δομών που ασχολούνται με την απεξάρτηση, αφού αναφέρεται παντού. Για παράδειγμα, προτείνεται η σύσταση εθνικής επιτροπής που θα αποτελείται από εκπροσώπους της επιστημονικής και επιχειρηματικής κοινότητας, η παροχή κινήτρων για την ανάπτυξη της κοινωνικής επιχειρηματικότητας στο χώρο των ναρκωτικών. Με κυνικό τρόπο λέμε ότι θα ανοίξουν διάπλατα οι πόρτες για την εκμετάλλευση του ανθρώπινου πόνου, των χρηστών και των οικογενειών τους.

Φαίνεται ότι μετά την ιδιωτικοποίηση της παιδείας, της υγείας, της κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης, το νέο κύμα εκσυ-

χρονισμού που φέρνει η Νέα Δημοκρατία, προβλέπει και την ιδιωτικοποίηση της απεξάρτησης. Αφήνει ανεξέλεγκτο τον ιδιωτικό τομέα και το κεφάλαιο να ξεζουμίσει, με τα γνωστά κριτήρια του κέρδους, εκείνους που έχουν το λαβύρινθο της εξάρτησης.

Υπάρχουν πολλοί βασικοί άξονες, δεν προλαβαίνω φυσικά να τους αναλύσω. Αλλά, πιστεύω ότι η απελευθέρωση και αναβάθμιση των προγραμμάτων υποκατάστασης, που τείνουν να γίνουν η κυρίαρχη μορφή απεξάρτησης από τη στιγμή που από δεκαοκτώ γίνονται τριάντα έξι τα προγράμματα υποκατάστασης και συνδέονται αυτά με τα «στεγνά» προγράμματα –κατά την άποψή μας σε επικίνδυνη συνύπαρξη- μπορεί σταδιακά να οδηγήσουν σε απαξίωση των μέχρι τώρα αποτελεσμάτων των «στεγνών» προγραμμάτων απεξάρτησης.

Υπάρχει απαξίωση της υποχρέωσης της πολιτείας για δημόσιες δωρεάν δομές πρόνοιας αφού ανάγει τον εθελοντισμό, δηλαδή τη δωρεάν πρόνοια, σε κεντρικό πυλώνα της νέας αντιναρκωτικής πολιτικής. Γίνεται μία προσπάθεια παγίωσης της αντίληψης πως πρόληψη σημαίνει μόνο ενημέρωση, συμβουλευτική και ευαισθητοποίηση, αφού η καμπάνια πρόληψης που προβλέπεται έχει σα στόχο μόνο στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, τα εκπαιδευτικά προγράμματα και την ένταξη των Κέντρων Πρόληψης στο Ε.Σ.Υ..

Θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι κάθε προσπάθεια λύσης του προβλήματος ξεκομμένη από την κοινωνική διάστασή του και τα αίτια που το γεννούν και το αναπαράγουν –και μέχρι σήμερα αυτή είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στο θέμα αυτό- είναι καταδικασμένη σε αποτυχία. Δυστυχώς, αυτή είναι η πραγματικότητα, δηλαδή, η διαχείριση των συνεπειών του προβλήματος και όχι το πραγματικό χτύπημα των αιτιών που το προκαλούν.

Μάλιστα, σε σχέση με τους εργαζόμενους σε όλες τις δομές που λέτε ότι αποτελούν τη «ραχοκοκαλιά» όλου του συστήματος και όλων των δομών, είναι κοροϊδία να μιλάμε για πρόνοια όταν εργάζονται με τις γνωστές σχέσεις εργασίας, όταν μένουν για μήνες απλήρωτοι και όταν είναι σε μία συνεχή κινητοποίηση το τελευταίο διάστημα.

Εμείς, εκτός από τις προτάσεις που έχουμε καταθέσει, συμφωνούμε και στηρίζουμε το αντιναρκωτικό κίνημα που μαζί με το υπόλοιπο μαζικό λαϊκό κίνημα παλεύει και λέει «όχι» σε όλα τα ναρκωτικά. Δεν συμφωνούμε με το χαρακτηρισμό «μαλακών» και «σκληρών». Λέμε «όχι» στα προγράμματα υποκατάστασης που συντηρούν και δεν θεραπεύουν, στην αποποινικοποίηση του χασίς και στην πολιτική μείωσης της ζήτησης και όχι μείωσης της βλάβης.

Αυτό που προτείνουμε και διεκδικούμε είναι η δημιουργία ενός πανελλαδικού δημόσιου φορέα με αποκλειστικά δωρεάν παροχή υπηρεσιών πρόληψης, απεξάρτησης, κοινωνικής επανένταξης στο πλαίσιο του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης με πλήρη χρηματοδότηση από το κράτος και επαρκές επιστημονικό προσωπικό χωρίς τη συμμετοχή ιδιωτών. Για τους εργαζόμενους προτείνουμε φυσικά να είναι μόνιμοι, πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Οι δομές του φορέα πρέπει να απλώνονται σε επίπεδο συνοικίας, δήμου, νομού, περιφέρειας, επικράτειας. Στο διοικητικό συμβούλιο αυτού του κεντρικού οργάνου που προτείνουμε, πιστεύουμε ότι πρέπει να συμμετέχουν οι κοινωνικοί φορείς των εργαζομένων, συνδικαλιστές, επαγγελματίες τεχνίτες, γονείς, εκπαιδευτικοί, η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα πω, μόνο μία κουβέντα, για τον Πειραιά επειδή στην επερώτηση γίνεται αναφορά ότι δεν υπάρχει κανένα κέντρο πρόληψης εκεί. Σας ενημερώνω –και μ' αυτό κλείνω, κύριε Πρόεδρε- ότι το 1992 στη Νίκαια μετά από κινητοποιήσεις και μετά από τη δημιουργία μιας πανκοκκινιώτικης επιτροπής μαζικών φορέων, αθλητικών, πολιτιστικών, σχολείων και μαζί με την τοπική Εκκλησία, δημιουργήθηκε ένα κέντρο απεξάρτησης από κάθε είδους εξάρτηση, όχι μόνο για τα ναρκωτικά. Αυτό το κέντρο πέρασε αρκετές δυσκολίες, όμως υπάρχει υποδομή, κύριε Υπουργέ. Νομίζω ότι είναι πρόκληση να στηρίξετε αυτήν

την προσπάθεια που μετά από κάποιες παλινωδίες ορισμένων χρόνων επαναλειτουργεί σε σωστή κατεύθυνση προσφέροντας, πράγματι, στην πρόληψη και έχοντας μία συνεργασία με γονείς από σχολεία της περιοχής και με σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς επίσης και με πολιτιστικούς και εκπαιδευτικούς φορείς και διάφορους άλλους μαζικούς φορείς της πόλης.

Ο Πειραιάς είναι, πράγματι, μία μεγάλη περιφέρεια. Ίσως δεν φθάνει ένα κέντρο πρόληψης, αλλά οπωσδήποτε εκεί που υπάρχει υποδομή πρέπει να στηριχθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Νικολαΐδου. Ήταν δύσκολο να μην της δοθεί χρόνος για να μιλήσει και για τον Πειραιά. Άλλωστε είναι τόσο καλή συνάδελφος και Αντιπρόεδρος της Βουλής!

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Πρέπει όμως να υπάρχει ισοτιμία, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα υπάρξει, κύριε Λεβέντη, όπως πάντα. Είναι κεκτημένο πλέον αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Σας ευχαριστώ.

Μιλώντας για τα ναρκωτικά, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε για άλλη μία φορά κάτι που έχουμε πει και πολλές άλλες φορές. Το ναρκωτικό είναι μία ουσία ή ένα φάρμακο το οποίο προκαλεί νάρκωση. Μπορεί να προκαλέσει ύπνο ή αναισθησία. Οι ουσίες με τις οποίες ασχολούμαστε εδώ είναι εξαρτησιογόνες, είναι ψυχοτρόπες εθιστικές ουσίες. Εδώ, περιλαμβάνονται όχι μόνο αυτές οι ουσίες στις οποίες αναφερόμαστε κατεξοχήν όπως είναι το χασίς, η ηρωίνη ή η κοκαΐνη, αλλά και πολλές άλλες ουσίες. Δεν μπορεί να εξαιρέσει κανείς ακόμα και τον αθώο καφέ, αν θέλετε, πολύ περισσότερο το τσιγάρο και βέβαια το αλκοόλ, όμως δεν μπαίνουν όλες οι ουσίες στο ίδιο «τσουβέλι» και αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό. Από ιατρικής πλευράς θέλω να το προσέξετε.

Το αλκοόλ, όταν κάποιος χρησιμοποιήσει μία περιορισμένη ποσότητα, είναι τροφή, είναι ευφραντικό, αλλά δεν κάνει ζημιά, δεν προκαλεί βλάβη. Όσο για το κάπνισμα, ακόμα και το ένα τσιγάρο που θα καπνίσεις κάνει ζημιά. Η κοκαΐνη, πολύ περισσότερο, η ηρωίνη, ακόμα και με μία χρήση κάνουν ζημιά. Η διαβάθμιση της εξάρτησης είναι διαφορετική. Μεγαλύτερη εξαρτησιογόνο δύναμη έχουν μερικές ουσίες από κάποιες άλλες. Το κρακ, παραδείγματος χάριν, το χρησιμοποιεί κάποιος μία φορά και μετά δεν μπορεί να κάνει χωρίς αυτό. Η ηρωίνη επίσης πολύ γρήγορα οδηγεί σε εξάρτηση. Επομένως, αυτά πρέπει να γίνουν κατανοητά. Δεν ξέρω αν θα ονομάζονται «σκληρά» ή «μαλακά» ναρκωτικά, αλλά είναι διαφορετική η εξαρτησιογόνος δύναμη και η αντιμετώπιση.

Πρέπει, λοιπόν, κατ' αρχάς να ξεκαθαρίσουμε ότι στη χώρα μας έχουμε μία αυξητική τάση όσον αφορά τη χρήση των εθιστικών ουσιών, των ναρκωτικών. Κατ' οικονομία χρησιμοποιώ κι εγώ τον ίδιο όρο, αλλά θέλω μ' αυτήν την έννοια να το αντιμετωπίσουμε. Βλέπουμε τη νεολαία κάθε μέρα και περισσότερο να στρέφεται προς αυτήν τη «διέξοδο» και σε όλο και μικρότερες ηλικίες. Είχαμε το τραγικό φαινόμενο να χαθεί μέσα στο σχολείο μία δεκαπεντάχρονη μαθήτρια, πριν από μερικές εβδομάδες, και δυστυχώς, δεν είναι το μόνο θύμα. Υπάρχουν και πάρα πολλά άλλα νέα παιδιά.

Τι είναι αυτό που ωθεί αυτά τα παιδιά προς αυτήν την κατεύθυνση; Είναι τα πάρα πολλά αδιέξοδα, είναι τα οικογενειακά προβλήματα, είναι τα ψυχολογικά προβλήματα. Ενδεχομένως να υπάρχουν και ιατρικά προβλήματα, αλλά προπαντός είναι τα αδιέξοδα της νεολαίας με το σύγχρονο τρόπο ζωής όπου κλεινόμαστε μέσα στο σπίτι, στους τέσσερις τοίχους, μέσα στο αυτοκίνητο, μέσα στο «καβούκι» μας. Υπάρχει το ατομοκεντρικό μοντέλο του ανθρώπου που έχει αναπτυχθεί και που είναι συνυφασμένο –να μην πω συνώνυμο- αυτής της ατομοκεντρικής κοινωνίας όπου το κέρδος έχει αναδειχθεί σε υπέρτατη αξία. Η αλληλεγγύη, η ανθρώπινη συναναστροφή, η ανθρώπινη επικοινωνία, αυτά έχουν απομακρυνθεί, να μην πω ότι έχουν απεμποληθεί. Κάποιοι υποστηρίζουν αυτήν την άποψη ότι η ατομοκεντρική κοινωνία και η οικονομία της αγοράς και του

κέρδους είναι υπέρτατη αξία και μας οδηγούν σε τέτοιες καταστάσεις, σε αδιέξοδα που πλήττουν όλο και περισσότερους ανθρώπους, όλο και νεότερες ηλικίες, σε όλο και ευρύτερες κοινωνικές διαστρωματώσεις, αν θέλετε. Δεν εξαιρείται κανένας και, όπως ελέγχθη προηγουμένως, είναι πρόβλημα όχι μόνο της διπλανής πόρτας, αλλά και της δικιάς μας πόρτας. Μπορεί να είναι πρόβλημα του καθενός.

Απ' αυτήν την άποψη πρέπει να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα με τη δέουσα κατανόηση, από τη στιγμή που η εξάρτηση αυτή θα αναπτυχθεί, γιατί η απλή χρήση μπορεί να μην οδηγήσει αμέσως σε εξάρτηση, αλλά η επανειλημμένη χρήση και ανάλογα με την ουσία μπορεί να οδηγήσει σε εξάρτηση. Πρέπει αυτό το θέμα να αντιμετωπιστεί πια σε ιατρική βάση, ως ιατρικό πρόβλημα, όχι μόνο ως κοινωνικό.

Εδώ, θα πρέπει να αναπτυχθούν οι αντίστοιχες υποδομές. Πρέπει, πρώτα να ξεκινήσουμε από την πρόληψη και αυτό σημαίνει ενημέρωση και είναι ευθύνη της πολιτείας. Όλα αυτά πρέπει να είναι στο δημόσιο σύστημα υγείας και στο δημόσιο σύστημα αξιών. Αυτό είναι το πρώτο που πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Το δεύτερο είναι το πώς θα αντιμετωπιστεί η εξάρτηση, όχι με την καταστολή, όχι με την ποινικοποίηση. Επειδή ένα παιδί χρησιμοποίησε μία οποιαδήποτε εξαρτησιογόνο ουσία, το βάζουμε φυλακή και από εκεί και πέρα το χαρακτηρίζουμε και το καταστρέφουμε γιατί ξέρουμε τι σημαίνει να μπει ένας νέος ή οποιοσδήποτε άνθρωπος στη φυλακή. Η αντιμετώπιση δια της μεθόδου της καταστολής έχει αποτύχει με οικτρό τρόπο και γι' αυτό στη χώρα μας βλέπουμε αυτά τα φαινόμενα. Άλλες χώρες έχουν προβληματιστεί και έχουν προχωρήσει νωρίτερα από μας σε αποποινικοποίηση.

Βέβαια, εδώ πρέπει να δούμε τι εννοούμε όταν λέμε αποποινικοποίηση. Μιλάμε γι' αυτόν που χρησιμοποιεί για ίδια χρήση, γι' αυτόν που έχει μία μικρή ποσότητα. Εμείς δεν είμαστε υπέρ να χρησιμοποιεί αυτές τις ποσότητες ή οποιαδήποτε άλλη ποσότητα. Αυτό το λέμε για να μην έλθουν μετά και πουν, όπως είθισται, «να, και ο Συνασπισμός, α', β', γ' συν Συνασπισμός». Η «ουρά» του Συνασπισμού μπαίνει πάντα σε όλες αυτές τις ιστορίες, υποτίθεται.

Πρέπει, όμως, να κατανοήσουμε και να αντιμετωπίσουμε ριζικά και ουσιαστικά το πρόβλημα με ιατρικό τρόπο.

Και βέβαια, θα πρέπει να δούμε και τα Κέντρα Απεξάρτησης. Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ –το ξέρετε πολύ καλά– είναι μεγάλες οι λίστες αναμονής. Είπατε ότι υπάρχουν κέντρα και δημιουργούνται και άλλα. Αισιόδοξα πάντα τα παρουσιάζετε εδώ τα προβλήματα. Όμως, όταν ακούω ότι θα προσληφθούν τεσσαρσίμισι χιλιάδες γιατροί μέσα στο 2008 και στο 2009, είμαι σίγουρος ότι αυτό δεν θα συμβεί, γιατί τουλάχιστον για το 2008 δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη στο προϋπολογισμό. Γι' αυτό δεν μπορούν να φανταστώ ότι το 2009 θα προσληφθούν τόσο πολλοί. Δεν είμαι σε θέση να ελέγξω τα νούμερα που μας δώσατε, αλλά αν είναι κάτι αντίστοιχο, φοβάμαι ότι δεν θα έχουμε καλά αποτελέσματα.

Και βέβαια, πρέπει και τα ρατσιστικά φαινόμενα, που, δυστυχώς, υπάρχουν, να αντιμετωπιστούν. Κύριε Υπουργέ, αναπτύξατε μία περίεργη θεωρία εδώ. Ο πολύς κ. Ψωμιάδης έχει γνώμη επί παντός επιστητού. Κρίνει τα πάντα, αναφέρεται στα πάντα, όχι μόνο στην περιοχή του και στη Νομαρχία του αλλά και σε όλη τη χώρα, για να μην πω και ανά την υφήλιο! Εσείς, εδώ αναπτύξατε τη θεωρία ότι μόνο ο λαός της Θεσσαλονίκης έχει το δικαίωμα να τον κρίνει. Γιατί, δηλαδή; Δεν έχουν δικαίωμα να τον κρίνουν οι εκπρόσωποι του Ελληνικού Κοινοβουλίου, όταν απαγορεύει με τον άλφα ή βήτα τρόπο και αναπτύσσει αυτές τις καταστάσεις που οδηγούν σε ρατσιστικά φαινόμενα; Ασφαλώς, έχουμε όχι απλώς δικαίωμα αλλά και υποχρέωση να το κάνουμε αυτό.

Είπατε, επίσης, να δώσουμε όλοι μαζί τη μάχη κατά των εύκολων εντυπώσεων. Ασφαλώς! Εμείς είμαστε κατά των εύκολων εντυπώσεων, κύριε Υπουργέ, αλλά αυτό πρέπει να ληφθεί προς όλες τις κατευθύνσεις και να εφαρμοστεί από όλες τις κατευθύνσεις, ξεκινώντας και από το δικό σας Υπουργείο.

Είπατε πολύ σωστά, κύριε Πρόεδρε, για το Αφγανιστάν ότι

είναι η «πηγή» της ηρωίνης. Μάλιστα, είναι εξοργιστικό να παράγεται το 90% της ηρωίνης μπροστά στα μάτια είκοσι τριών χιλιάδων στρατιωτών, περιλαμβανομένων και Ελλήνων στρατιωτών.

Κύριε Πρόεδρε, έχουμε στείλει και εμείς Έλληνες στρατιώτες εκεί για να προστατεύσουν, υποτίθεται, το Αφγανιστάν και ο μόνος ρόλος που εξασφαλίζουν τελικά, είναι ανενόχλητοι αυτοί να παράγουν ηρωίνη. Δεν νομίζω ότι κάνουμε τίποτα περισσότερο. Πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να έχουν ανακληθεί στη χώρα μας οι στρατιώτες και από το Αφγανιστάν και από όλες τις άλλες χώρες.

Για να εξασφαλιστεί η σταθερή λειτουργία των θεραπευτικών προγραμμάτων τόσο σε χρηματοδότηση όσο και σε πρόσληψη εξειδικευμένου προσωπικού, θα πρέπει να εξασφαλιστεί η θεραπευτική πολυμορφία, καθώς και η υιοθέτηση όλων των σύγχρονων μεθόδων αντιμετώπισης.

Εδώ, όμως, τι κάναμε, κύριε Υπουργέ; Κλείσαμε το Κέντρο Έρευνας και Τεκμηρίωσης με την πολιτική μας. Δεν το ενισχύουμε. Στερούμε από προσωπικό όλα αυτά τα κέντρα. Δεν τα χρηματοδοτούμε και, αν θέλετε, δεν απορροφούμε και τα κονδύλια που έρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι ανικανότητα δική μας και υπάρχουν ευθύνες στο Υπουργείο, έτσι όπως έχει λειτουργήσει ιδιαίτερα την τελευταία περίοδο.

Επίσης, εκτός από την απεξάρτηση πρέπει να δούμε την επανένταξη αυτών των ανθρώπων στην κοινωνία. Δεν φθάνει μόνο να απεξαρτηθεί κάτω από δύσκολες συνθήκες και με ηρωικές προσπάθειες ένας χρήστης. Βέβαια, είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι να μπει ο ιδιωτικός τομέας σ' αυτό το χώρο και να εφαρμόζει τέτοια προγράμματα. Αυτό είναι δουλειά του κράτους. Τα προγράμματα της μεθαδόνης μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε μερικές περιπτώσεις, καθώς και τα «στεγνά» προγράμματα. Δεν πρέπει να απορρίψουμε τίποτα από ιατρικής απόψεως, αλλά η επανένταξη είναι βασικό και καθοριστικό στοιχείο και, δυστυχώς, αυτό δεν το έχουμε πετύχει.

Εκτός του ότι υπάρχει γενικότερη ανεργία για όλους τους εργαζόμενους και ιδιαίτερα για τους νέους, υπάρχει περισσότερο γι' αυτούς που έχουν και ένα κοινωνικό στίγμα, που φροντίζουν συμπεριφορές όπως αυτές που αναφέραμε, προηγουμένως, κάποιων που καλλιεργούν τέτοια ρατσιστικά φαινόμενα. Αυτό το στίγμα τους συνοδεύει και τους εμποδίζει να βρουν μια οποιαδήποτε εργασία, πολύ περισσότερο μια δουλειά ανάλογη με τα προσόντα που, ενδεχομένως, να έχουν και να μπορέσουν να επανενταχθούν κανονικά στην κοινωνία.

Εμείς, πιστεύουμε ότι η κατασταλτική δικτική μορφή αντιμετώπισης, πρέπει να σταματήσει. Ο Συνασπισμός σταθερά αγωνίζεται για την αντιμετώπιση του προβλήματος των εξαρτησιογόνων ουσιών με βάση τέσσερις βασικές αρχές.

Πρώτον, την πρόληψη, που πρέπει να υπερβεί τις ξεπερασμένες εκκλήσεις ηθικολογίας. Δεύτερον, την αποποινικοποίηση της χρήσης, δηλαδή την αντιμετώπιση των χρηστών με όρους υγειονομικούς και όχι αστυνομικούς, παράλληλα με την ταυτόχρονη σκληρή δίωξη των εμπόρων και την τιμωρία. Εδώ, πρέπει να δούμε πώς ξεφεύγουν αυτοί οι έμποροι τόσες φορές, γιατί υπάρχει δυστυχώς διάβρωση και στους κατασταλτικούς μηχανισμούς. Τρίτον, το θεραπευτικό πλουραλισμό, «στεγνά» προγράμματα ή μονάδες υποκαταστάτων, και τέταρτον, την κοινωνική επανένταξη, όπως προείπα. Θέλω να πιστεύω ότι αυτά δεν θα μείνουν μόνο λόγια, γιατί, δυστυχώς, πάρα πολλά λέγονται εδώ και ξαναλέγονται και παραμένουν.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχει και ένα άλλο πρόβλημα, που θα ήθελα να το θέσω. Για να λειτουργήσει το Νοσοκομείο της Ελευσίνας, το Θριάσιο, το 1994 υποχρεώθηκαν οι εργαζόμενοι να δουλέψουν υπερωρίες, εφημερίες. Αυτά δεν είχαν κωδικό, γιατί άρχισε στα μέσα του χρόνου να λειτουργεί και δυστυχώς τους ζητάνε να επιστρέψουν πίσω τα δεδουλευμένα, αυτά που ηρωικά δούλεψαν για να μπορέσει να λειτουργήσει το Νοσοκομείο. Είχε τεθεί το θέμα και στους προηγούμενους Υπουργούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα τα πείτε ιδιαιτέρως, και με τον Υπουργό κύριε Λεβέντη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ο κ. Γιαννόπουλος είχε υποσχεθεί ότι θα ρυθμιστεί νομοθετικά, όμως δεν ρυθμίστηκε. Κάνω

έκκληση και από αυτή τη θέση, γιατί είναι ένα θέμα που είναι απαράδεκτο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Λεβέντη, έχουμε ετοιμάσει διάταξη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ. Το θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό και νομίζω ότι δεν θα έπρεπε καν να φθάσουμε να το συζητάμε εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε.

Κύριε Λεβέντη, πήρατε μία ικανοποιητική απάντηση για την εκλογική σας περιφέρεια.

Το λόγο έχει ο κ. Αποστολάτος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Επειδή πάντα κλείνω τις ομιλίες των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, θέλω να πω ότι άκουσα κάτι πάρα πολύ καλό από το συνάδελφο κ. Τιμοσίδη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είπε, στον Υπουργό κ. Αβραμόπουλο ότι έχει το χαρακτηριστικό ότι είναι πολύ καλός στις δημόσιες σχέσεις. Εγώ θα έλεγα με δικά μου λόγια ότι πραγματικά έχετε το χάρισμα της επικοινωνίας. Νομίζω ότι έχει δίκιο ο συνάδελφος να λέει ότι αν ηγηθείτε μιας εκστρατείας για το θέμα για το οποίο μιλάμε, σίγουρα θα έχετε κάνει μεγάλο έργο και θα οφείλουν και σε εσάς πολλές χάριτες манούλες και παιδάκια, που ταλαιπωρούνται από αυτή τη μάστιγα.

Στην αγόρευση μου, που εγώ τη λέω έκθεση ιδεών έτσι όπως εξελίχθηκε, ξεκίνησα και έλεγα πως τα ναρκωτικά είναι σε έξαρση και το κράτος «ναρκωμένο», γιατί μόνο έτσι και εγώ, θα μπορούσα να χαρακτηρίσω τις κενές, με ένα τρόπο, πολιτικές της χώρας αυτής απέναντι στο ουσιαστικό πρόβλημα που εμφανίζει ολοένα και περισσότερα κρούσματα, πλήττοντας κατά κύριο λόγο τους νέους και κατά συνέπεια την κοινωνία μας.

Επειδή λίγο-πολύ οι άλλοι συνάδελφοι και ως γιατροί και ως ό,τι αντιπροσωπεύουν ως επαγγελματική επιστημονική ιδιότητα τα έχουν πει, θέλω να κρατήσω σαν σημειώσεις μερικά πράγματα.

Πρώτον, πραγματικά ο διαχωρισμός «σκληρών» και «μαλακών» ναρκωτικών στην εποχή μας δεν πρέπει να ισχύει. Θέλω να πω στην αξιότιμη Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπου του ηρωικού Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ότι τα ναρκωτικά πράγματι, έχουν κοινωνική υπόσταση, αλλά όπως τα συναντάμε στον Πειραιά, στη Δραπετσώνα, στον Κορυδαλλό, τα συναντάμε στην Εκάλη, στην Κηφισιά, στη Γλυφάδα και στην Ηρώδου Αττικού.

Θέλω να πω, επίσης, ως γιατρός ότι αν θέλουμε, υπάρχει και άλλοθι. Υπάρχουν άνθρωποι που κλινικά ξέρουμε ότι έχουν γονιδιακή προδιάθεση, δηλαδή είναι γραμμένο στα γονίδια τους να έχουν μια ροπή προς αυτή την πολύ άσχημη, νοσηρή κατάσταση, είτε ναρκωτικά τα πούμε είτε εθιστικές ουσίες. Εκείνο που είναι σίγουρο, είναι ότι αποδιοργανώνουν το σύστημα όλο, ό,τι αφορά την κοινωνία που ζούμε.

Σίγουρα το πλαίσιο πάνω στο οποίο πάμε να πατήσουμε με αυτά που λέτε, είναι πάρα πολύ καλό υπό την έννοια ότι κάθε θεραπεία είναι καλύτερη από τη μη θεραπεία. Υπήρξα μαθητής, ως φοιτητής της Ψυχιατρικής, του Καθηγητή κ. Στεφανή και γνωρίζω, πάρα πολύ καλά, από πρώτο χέρι τη φιλοσοφία του πάνω στο θέμα αυτό.

Όμως, επίσης ως μαθητής του Ευάγγελου Παπανούτσου ξέρω –και αυτό υποστηρίζω στη δική μου αγόρευση– ότι μια πραγματική προσέγγιση λύσης είναι η μόρφωση ως αυτοσκοπός.

Διότι πραγματικά αν γνωρίζουν οι άνθρωποι, αν γνωρίζουν στην κυριολεξία τα προβλήματα που δημιουργούνται από την εμπλοκή τους στην περιπέτεια αυτή των ουσιών, τότε σίγουρα θα κάνουν πίσω, μάλλον θα βρουν άλλους τρόπους να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα τα κοινωνικά, οικονομικά, υπαρξιακά, όποια προβλήματα αντιμετωπίζουν στη ζωή αυτή.

Έβλεπα, χθες, τυχαία μια συμπαθητική εκπομπή στη «ΡΑΙ UNO». Λέγεται «Linea verde». Μια πάρα πολύ όμορφη παρουσίατρια και ένας νέος παρουσιαστής ταξιδεύουν αυτή την υπέροχη χώρα, τόσο όσο όμορφη σαν τη δική μας. Εμείς καθώς μαζεύουμε στον καναπέ και παρακολουθούμε στην τηλεόραση τα

ήθη, τα έθιμα, τα μαγειρέματα, τις ομορφιές ενός τόπου.

Είμαστε δέσμοι ενός τρόπου ζωής που είτε ατομοκεντρικός λέγεται είτε όπως θέλετε πείτε τον, με την έννοια αυτής της εγωπάθειας που έχουμε, της μικρότητάς μας, μας αποκλείει από τη διαδραστική ζωή, δηλαδή το να μπορούμε μέσα στη ζωή και να τη ζήσουμε.

Είναι ένα πρόβλημα στους νέους, που ξεκινάει από την ανεργία, από την αμφισβήτηση πια που έχει για αξιακά πρότυπα, για γενικότερες αξίες και αρετές. Οι άνθρωποι ακούν τη λέξη αρετή και τουλάχιστον μειδούν. Δεν πιστεύουν, δεν εμπιστεύονται, δεν τολμάνε να αγαπούν. Εύκολα, λοιπόν, διαλέγουν δρόμους τέτοιους, ψευδαισθησιογόνους, οι οποίοι τους φέρνουν σε κόσμους ψεύτικους, παραδεισένιους για αυτούς, κολάσιμους στην ουσία.

Από την πολύ κοινότοπη και άσχημη επικαιρότητα, έλεγα πως όταν ένα χαρακτηριστικό της εποχής μας, δυστύχημα λέω, είναι ο λεγόμενος αυτοκτονικός ιδεασμός, βάσει επιστολής, ενός νέου φοιτητή, πάλι που είδα, και η συνεπακόλουθη αίσθηση απελπισίας, του αβοήθητου, τότε πώς να μη μιλάμε για την έξαρση του προβλήματος των ουσιών τούτων;

Και το χειρότερο είναι ότι το όριο ηλικίας των χρηστών μειώνεται ολοένα και περισσότερο. Πρόσφατα, διαβάσαμε για το θάνατο μιας δεκατετράχρονης. Και βέβαια, θα συνεχίσουμε έτσι να μαθαίνουμε και άλλα πιο τραγικά, που απεύχομαι.

Δεν θέλω να αναγάγω το θέμα στο γεγονός ότι η σημερινή κοινωνία δεν δίνει τα κίνητρα που έλεγα πριν, κίνητρα ζωής, επαγγελματικά, ώστε να πιστέψουν στον εαυτό τους, στις ικανότητές τους, για να μην ψάχνουν εναλλακτικές, ναρκωμένες, ναρκωτικές διεξόδους.

Δεν θα αναφερθώ στα αίτια της έξαρσης, αν και νομίζω ότι θα οφείλαμε στα ερωτήματα που έθεσε, πάρα πολύ ευγενικά, ο κ. Παπουτσής, κάποια στιγμή να τις συζητήσουμε τις αιτίες και να τις αντιμετωπίσουμε σφαιρικά όλοι μαζί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, παρακαλώ.

Θα αναφερθώ όμως στις ανεπάρκειες και τις ελλείψεις που χαρακτηρίζουν την πολιτική της πρόνοιας στη χώρα μας σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση του προβλήματος. Πιστεύω πράγματι, κύριε Υπουργέ, ότι δεν υπάρχει ένα σύγχρονο και επιστημονικά τεκμηριωμένο πρακτικό εθνικό σχέδιο δράσης –το διάβασα– για την καταπολέμηση των ουσιών.

Δεν υπάρχουν αρκετά και τουλάχιστον επαρκώς επιστημονικά στελεχωμένα κέντρα πρόληψης. Δεν θέλω να είμαι επαναληπτικός. Πράγματι, η αφορμή στην επερώτηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για μένα ήταν ότι στον Πειραιά δεν υπάρχει ούτε ένα κέντρο. Και στον Πειραιά το πρόβλημα είναι μεγάλο.

Επειδή πιστεύω –και το ξέρουμε όλοι και σας το αναγνωρίζουμε– ότι είστε το on που λέμε με στόφα «da protagonista», αν το πάρετε προσωπικά, θα είναι ίσως το μεγαλύτερο έργο που μπορείτε να κάνετε στη χώρα τούτη, για να έχει μέλλον και να το αντιμετωπίσει με έναν τρόπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γιατί το πρόβλημα ως πρόβλημα δεν λύνεται. Το αλκοόλ είναι μέσα με τον ίδιο τρόπο, όπως και το τσιγάρο. Και το θέμα δεν είναι σημερινό. Το '50 το χασίσι ήταν μαγκιά. Πριν από εκατό χρόνια ο Μποντλαίρ, ο Βερλαίν χρησιμοποιούσαν αφέντι, ακόμη και κόκα. Ήταν πάλι μαγκιά και μάλιστα κοულτουριάρικη.

Σήμερα –επιμένω σε αυτό που έλεγα την άλλη φορά για τον ίδιο λόγο– πρέπει να πούμε στα παιδιά αυτά, με μια καμπάνια, με κάθε τρόπο, ότι όποιος μπλέκει με τις ουσίες αυτές είναι τουλάχιστον βλάκας. Είναι ασύμφορο για τη ζωή του. Είναι χαζός αυτός που δέχεται να μπλέξει σε αυτόν τον πραγματικά αυτοκαταστροφικό δρόμο, αυτοκτονικό. Ελπίδα υπάρχει. Για μένα η παιδεία πάντα είναι όχημα, σα μόρφωση και –επαναλαμβάνω– αυτοσκοπός.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αποστολάτο.

Με ικανοποίηση ακούσαμε την πρόθεση του Υπουργού να

προωθήσει το προεδρικό διάταγμα για τη σύσταση και λειτουργία από ιδιωτικούς φορείς μονάδων απεξάρτησης, όπως ο νόμος ορίζει, με τις απαιτούμενες προδιαγραφές και κάτω από την αυστηρή επιτήρηση του κράτους.

Πιστεύω ότι εσείς κ. Σκουλάκη, που αναγνωρίζουμε ότι έχετε προσφέρει πολλά και σημαντικά στον τομέα αυτό, θα συμβάλετε – και η παράταξή σας, όπως και οι άλλες δυνάμεις της Βουλής.

Έχετε το λόγο κ. Σκουλάκη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Θα ανέβω στο Βήμα, κύριε Πρόεδρε, γιατί θέλω να τα πω από πάνω, αυτά ειδικά.

Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με πολλή προσοχή όλους τους ομιλητές και ιδιαίτερα τον Υπουργό και πρέπει να πω ότι έκανε μια πάρα πολύ καλή ομιλία. Αυτή η ομιλία όμως είναι για ένα συνέδριο, για ένα επιστημονικό συνέδριο, να πει τις απόψεις του. Το θέμα είναι ότι ο Υπουργός δεν έχει καταλάβει ότι είναι ο Υπουργός που ασκεί την πολιτική της υγείας στη χώρα μας, που παίρνει αποφάσεις, δίνει λύσεις.

Να σας πω, κύριε Υπουργέ: Με πήρε ένας καθηγητής από την Πάτρα τώρα –ακούστε το αυτό– και μου είπε ότι υπολειπονται η μονάδα στο Ρίο. Δεν ξέρω, θα το ψάξω, γιατί με πήραν από την Πάτρα. Σας το λέω.

Δεύτερον, με πήραν κάποιοι γονείς, που περίμεναν να ακούσουν τι θα γίνει με τη λίστα, για να μπουν τα παιδιά τους. Πλήρης απογοήτευση. Με πήραν και οι εργαζόμενοι από τα Χανιά, κύριε Υπουργέ, οι επτά εργαζόμενοι που έχουν να πληρωθούν τρεις μήνες και ένοιωσαν μεγαλύτερη ανασφάλεια.

Δεν είπατε τίποτα συγκεκριμένο. Είπατε γενικά και αόριστα για εθνικό σχέδιο δράσης. Αυτά τα έχουμε ακούσει. Καλός και προοδευτικός πολιτικός είναι αυτός που κάνει πράγματα και όχι αυτός που λέει πράγματα. Για όνομα του Θεού!

Και να προχωρήσω λίγο, μιλώντας, κύριε Υπουργέ, καλύψατε πλήρως τον κ. Ψωμιάδη, για την πιο ρατσιστική δήλωση που έχει γίνει ποτέ στην Ελλάδα από εκπρόσωπο της πολιτείας, από εκλεγμένο αιρετό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Και τον καλύψατε; Εγώ δεν τον έκρινα για τις άλλες του δραστηριότητες. Τον έκρινα και τον κρίνω και τον καλώ έστω και τώρα να πάρει πίσω αυτή την προβέντα. Και να το ανακαλέσετε αυτό που είπατε. Έπρεπε ο Πρωθυπουργός να τον καλέσει.

Όπως εμείς υποχρεώσαμε τότε, τον Παπαγεωργόπουλο και ήρθε στην επιτροπή. Θαρρώ πως ήταν και ο κ. Τατούλης τότε στην επιτροπή. Καλέσαμε τον Παπαγεωργόπουλο, το Δήμαρχο της Θεσσαλονίκης, ο οποίος είχε πάρει ομόφωνη απόφαση να μη γίνει το κέντρο επανένταξης στα Λαδάδικα. Και τον φέραμε στη Βουλή. Να σας πω εγώ, ποιος ήταν ο καλύτερός μου σύμμαχος; Η κ. Γιαννάκου και ο κ. Τατούλης –έχεις δίκιο, Πέτρο– στην οποία κ. Γιαννάκου εύχομαι από δω περαστικά και να ξεπεράσει γρήγορα το πρόβλημά της το οποίο είμαι σίγουρος ότι θα το ξεπεράσει.

Ο καλύτερός μου σύμμαχος, λοιπόν, ήταν η κ. Γιαννάκου. Και υποχρεώσαμε τον κ. Παπαγεωργόπουλο να αλλάξει την απόφαση. Άλλαξε την ομόφωνη απόφαση. Αυτή ήταν η θεσμική παρέμβαση, αυτή ήταν η πολιτική βούληση, την οποία εκφράσαμε τότε. Αλλά εσείς ήρθατε σήμερα να καλύψετε τον κ. Ψωμιάδη. Είναι λάθος, είναι πολιτικό λάθος.

Και έρχομαι τώρα στο θέμα της κ. Γιαννάκου. Δεν τα διαβάζετε αυτά, σας το λέω. Το 1994 ο ομιλών, ως αρμόδιος Υφυπουργός, έκανε εισήγηση στον τότε Υπουργό Εξωτερικών κ. Πάγκαλο και διορίσαμε την κ. Γιαννάκου εθνική συντονίστρια της χώρας μας για όλα τα χρόνια που ήμασταν κυβέρνηση.

Αυτή είναι εθνική πολιτική, αυτή είναι συναινετική πολιτική. Και να σας πω και κάτι άλλο, να βρείτε την απόφαση. Ο ομιλών, όταν ξεκίνησε τα προγράμματα μεθαδόνης, μετά πολλών δυσκολιών και μεγάλης κόντρας εδώ στη Βουλή και αντιπολίτευσης από πολλές πλευρές και συντηρητικούς κύκλους, ξέρετε ποιον διόρισα στην ανεξάρτητη επιτροπή αξιολόγησης των προγραμμάτων, για να τα αξιολογούν, επί τέσσερα χρόνια; Την κ. Γιαννάκου, που την ευχαριστώ για άλλη μια φορά, τον Κώστα Στεφανή και τη Σπινέλη. Αυτοί ήταν η τριμελής επιτροπή αξιολόγησης. Αυτή ήταν η εθνική πολιτική, την οποία ακολουθούσαμε εμείς και στα προγράμματα πρόληψης, τα οποία εμείς

αυτοσχεδιάσαμε, να και το ξέρετε πολύ καλά εσείς, γιατί αυτοσχεδιάσαμε και στο Δήμο τότε, της Αθήνας, ο ομιλών, ως Υφυπουργός μαζί με τη Μένη Μαλλιάρη, τη μετέπειτα Ευρωβουλευτή, στήσαμε τα τέσσερα κέντρα πρόληψης στο Δήμο σας. Αυτοσχεδιάζοντας, μιλήσαμε για αυτοργάνωση των τοπικών κοινωνιών και σας προκαλώ, κύριε Υπουργέ, επιτέλους πείτε μας, συμφωνείτε με τη φιλοσοφία αυτή; Εάν συμφωνείτε, ελάτε να συνεχίσουμε τα κέντρα πρόληψης. Εάν δεν συμφωνείτε, πάψτε να απογοητεύετε τους εργαζόμενους με αυτά που λέτε κάθε τόσο. Τι υπερδέσφατε τώρα, τα οικονομικά; Τι οικονομικά; Έχετε τίποτα να πείτε; Εάν έχετε κάτι να πείτε, πείτε το. Εάν υπάρχουν ατασθαλίες, εάν υπάρχουν εν πάση περιπτώσει προβλήματα οικονομικά, πείτε το. Μου λέτε για το παρελθόν. Ποιο παρελθόν; Ότι έχετε να πείτε, πείτε το. Τέσσερα χρόνια δεν βρήκατε τίποτα να πείτε και τώρα πετάτε εδώ, ως συνήθως, «οικονομικά». Τι οικονομικά;

Πάμε παρακάτω. Είμαστε υπερήφανοι για την πολιτική που ασκήσαμε στο θέμα των ναρκωτικών. Δεν το λύσαμε. Είμαστε εναρμονισμένοι με την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Δεν υστερούμε πουθενά και όσον αφορά το θεσμικό «οπλοστάσιο» της χώρας μας, ακούστε το, κύριοι συνάδελφοι –και το λέω και για τους δικούς μου συναδέλφους που αμφισβήτησαν πολλές φορές την πολιτική που ακολουθήσαμε– είμαστε υπερήφανοι. Εμείς έχουμε καθιερώσει την αποποινικοποίηση του χρήστη εδώ. Ναι, αυτό το έχουμε κάνει. Το λέω για κάποιους που φωνάζουν αποποινικοποίηση της χρήσης. Άλλο το ένα και άλλο το άλλο. Εμείς λέμε, ο τοξικομανής είναι ασθενής και θα αντιμετωπίζεται, ως ασθενής. Πέρασαμε πολλές δυσκολίες για να το καθιερώσουμε αυτό. Έμφαση στην πρόληψη, αντιμετώπιση του χρήστη, ως ασθενούς, να στην καταστολή, να στην κοινωνική επανένταξη. Αυτή ήταν η πολιτική μας, αυτή ήταν η φιλοσοφία μας. Πείτε μας εσείς πού διαφωνείτε; Έχετε κάτι να προτείνετε καινούργιο; Εάν δεν έχετε κάτι, σταματήστε επιτέλους αυτά τα μεγάλα λόγια, γιατί στο τέλος, κύριε Υπουργέ, θα σας πω καταλήγοντας, ότι δεν άκουσα τίποτα και ότι μηδέν από μηδέν, ίσον μηδέν. Δεν είπατε τίποτα, απόψε για ένα εθνικό σχέδιο δράσης που το μελετάτε τέσσερα χρόνια, γιατί τέσσερα χρόνια είστε στην Κυβέρνηση. Αυτή δεν είναι η αλήθεια; Τι κάνετε δηλαδή; Πείτε μας, που διαφωνείτε. Πείτε μας τις θέσεις σας. Εάν δεν διαφωνείτε, τότε να συμφωνήσουμε κάπου, ότι το πρόβλημα δεν είναι ποιοτικό στη χώρα μας, είναι ποσοτικό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εσείς, πού διαφωνείτε;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Δεν κάνετε τίποτα. Δεν κάνετε τίποτα! Ενώ ήταν σε εξέλιξη ένα πρόγραμμα δράσης και στο κομμάτι της πρόληψης και στο κομμάτι της θεραπείας, βρήκατε τη λύση των νοσοκομείων. Λάθος, κύριε Υπουργέ, γιατί θα δημιουργήσετε «γαλατάδικα». Θα πηγαίνουν οι άρρωστοι και θα παίρνουν τη δόση τους στο νοσοκομείο. Δεν κάνετε υπηρεσίες ψυχοκοινωνικής στήριξης. Είναι καταστροφικό αυτό. Πηγαίνετε λίγο στην Ευρώπη να δείτε. Σε όλη την Ευρώπη οι μονάδες αυτές δεν είναι στα νοσοκομεία, δεν είναι αποκομμένες, είναι μέσα στον κοινωνικό ιστό, γιατί αυτό είναι το μήνυμα που στέλνει η πολιτεία.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Στην Αγγλία είναι στα νοσοκομεία.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Μέσα στον κοινωνικό ιστό, κύριε Τατούλη. Εγώ πήγα σε τέσσερις χώρες και είδα πως λειτουργούν οι μονάδες υποκαταστάτων. Δεν είναι αποκομμένες, ούτε ενταγμένες στα νοσοκομεία. Γιατί στέλνεις το μήνυμα ότι είναι μόνο άρρωστοι έτσι. Ε, δεν είναι μόνο άρρωστοι. Είναι σύνθετο ιατροκοινωνικό φαινόμενο το πρόβλημα των ναρκωτικών και πρέπει η ίδια η κοινωνία και να τους αγκαλιάσει και να τους ενισχύσει.

Και τελειώνω με το Αφγανιστάν. Καλά τα είπες, κύριε Πρόεδρε, καλά τα είπε και ο κύριος Υπουργός. Καλό ήταν αυτό που κάναμε. Το κάνατε, εγώ δεν ήρθα, εσείς πήγατε, εγώ δεν τόλμησα, ομολογώ. Πήγε μία ομάδα στο Αφγανιστάν. Δύσκολα, πράγματα, όμως, είναι πολλά τα λεφτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η διεθνή κοινότητα είπε ότι είναι ελάχιστα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Μακάρι η Βουλή των Ελλήνων

να μπορέσει να αλλάξει τα διεθνή δεδομένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όσα απαιτούνται με τα συμπόσια της Ευρώπης, τόσα είναι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ξέρω την ευαισθησία σας, αλλά επιτρέψτε μου, απόψε είναι η βραδιά της δικής μου ευαισθησίας και της δικής μου αγωνίας.

Εντάξει, ηρωίνη-Αφγανιστάν, θα την καταπολεμήσουμε την ιστορία, θα σταματήσει. Αλλά, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, δεν είναι η ηρωίνη σήμερα το πρόβλημα. Τα συνθετικά ναρκωτικά είναι το πρόβλημα. Η «έκσταση», τα συνθετικά ναρκωτικά που πλημμυρίζουν την Ευρώπη, πλημμυρίζουν την Ελλάδα και παράγονται σ' ένα διαμέρισμα δύο επί δύο, σ' ένα εργαστήριο. Δεν ξέρω πού, στα Σκόπια ή στην Αλβανία ή μέσα στην

Ελλάδα; Άρα, είναι τόσο σύνθετο που πρέπει πραγματικά να αφυπνιστούμε όλοι. Να ενισχύσουμε ό,τι έχουμε στην Ελλάδα. Αν δεν λειτουργεί σωστά, να το βελτιώσουμε. Έχω κουραστεί να ακούω όλους όσοι δεν θέλουν να κάνουν τίποτα, ότι απέτυχε η πολιτική της Ελλάδας στο θέμα των ναρκωτικών. Ε, φέρτε μας την καλύτερη, ρε παιδιά! Φέρτε μας το φρέσκο, φέρτε μας το διαφορετικό, φέρτε μας το καλύτερο! Και τελειώνοντας, κύριε Υπουργέ, θα καταθέσω απλώς, γιατί μας είδε κόσμος απόψε, τον πίνακα των παιδιών που περιμένουν στις λίστες να υπάρχει, για την ιστορία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Σκουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πράγματι έχει γίνει πολύ δουλειά με το Προεδρικό Διάταγμα για τα θεραπευτικά. Είπατε για τις ιδιωτικές μονάδες. Δεν είναι μόνο οι ιδιωτικές. Θα το κουβεντιάσουμε αυτό, θέλει πολύ κουβέντα. Να δούμε πρώτα, τις δημόσιες, θα δούμε πρώτα τι μπορεί να κάνει το δημόσιο σύστημα υγείας και αν αδυνατεί, συμπληρωματικά θα το συζητήσουμε, θα δούμε. Δεν είναι εύκολα αυτά τα πράγματα. Η εμπορευματοποίηση αυτής της ιστορίας είναι πάρα πολύ επικίνδυνη.

Θα τελειώσω, λέγοντας στον Υπουργό ότι από αύριο –εδώ είναι ο Πρόεδρος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων– κινούμε τη διαδικασία με το άρθρο 41Α να έρθει ο Υπουργός, να μας φέρει το προσχέδιο του Εθνικού Σχεδίου Δράσης, για να μας δοθεί η δυνατότητα να καταθέσουμε και εμείς τις απόψεις μας και αν είναι δυνατόν και το προεδρικό διάταγμα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σκουλάκη.

Το λόγο έχει η κ. Ξενογιαννακοπούλου.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα προσεκτικά τον κύριο Υπουργό. Θα ήθελα να κάνω κάποιες παρατηρήσεις. Πρώτα από όλα, είπε ο κύριος Υπουργός ότι δεν υπάρχει ένα μαγικό ραβδί. Σαφώς δεν υπάρχει, κύριε Υπουργέ, μαγικό ραβδί, αλλά απαιτείται πολιτική βούληση και πολιτική βούληση σημαίνει να μη μένουμε σε ευχές και σε γενικά λόγια που όλοι μπορούμε να συμφωνήσουμε, αλλά να παρουσιάσουμε δεσμευτικό σχέδιο, με στόχους δεσμευτικούς, πάνω από όλα με την απαραίτητη χρηματοδότηση και φυσικά, να μην απαξιώνουμε τους φορείς εκείνους που καλούνται να εκτελέσουν τα σχέδια, τους στόχους μας και για την πρόληψη και για τη θεραπεία.

Είπε ο κύριος Υπουργός ότι στη χώρα μας ελέγχεται το πρόβλημα των ναρκωτικών. Όμως αυτό, δεν νομίζω ότι συνάδει με τη διαπίστωση που ο ίδιος έκανε, αλλά και με τα στοιχεία και της διακομματικής όπως και με όλα τα ευρωπαϊκά στοιχεία που έχουμε στα χέρια μας. Όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι έχουμε μία συνεχή επιδείνωση όλων των μεγεθών. Δυστυχώς, όσον αφορά τους θανάτους και όσον αφορά τις όλο και μικρότερες ηλικίες που εγκλωβίζονται στην τραγωδία των ναρκωτικών και φυσικά όσον αφορά τη λίστα της ντροπής που όλοι οι συνάδελφοι αναφέρθηκαν. Περιμένουμε το Εθνικό Σχέδιο Δράσης, αλλά θα θέλαμε να ακούσουμε σήμερα κάποιες κατευθύνσεις και φυσικά και κάποιες δεσμεύσεις για τη χρηματοδότησή του.

Και τέλος, θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό στο οποίο αναφέρατε σχετικά με τα ιδιωτικά κέντρα απεξάρτησης, δεν πρέπει και δεν μπορεί άλλη μία φορά για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να είναι το άλλοθι, προκειμένου να υποβαθμιστεί ξανά ο δημόσιος χαρακτήρας του Εθνικού Συστήματος Υγείας, ο δημόσιος χαρακτήρας και η υποχρέωση της πολιτείας με δημόσια μέσα και δωρεάν, να παρέχει εκείνες τις απαραίτητες πρωτοβουλίες και υπηρεσίες και για την πρόληψη και για τη θεραπεία και την απεξάρτηση.

Και τρία ερωτήματα. Θα περίμενα από τον κύριο Υπουργό να απαντήσει με μεγαλύτερη σαφήνεια σε κάποια από τα στοιχεία που έχει η επερώτηση που καταθέσαμε με τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ. Πρώτα απ' όλα, δεν ακούσαμε καμμία δέσμευση, κύριε Πρόεδρε, για τη χρηματοδότηση του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης και Πρόληψης για τα Ναρκωτικά. Δεν ακούσαμε καμμία δέσμευση, για να επαναλειτουργήσουν τα κέντρα πρόληψης που έχουν προβλήματα σε όλη τη χώρα και τέλος σχετικά με το Κέντρο Εκπαίδευσης Στελεχών Πρόληψης.

Θα περιμέναμε έστω και στη δευτερολογία του κυρίου Υπουργού να έχουμε μία, πιο σαφή, απάντηση σε όλα αυτά τα ζητήματα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Ξενογιαννακοπούλου.

Το λόγο έχει ο κ. Τιμοσιδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι δεν κατα-

νοήσατε την έννοια της επερώτησης που καταθέσαμε. Και επειδή, εγώ προσωπικά, στην αρχή της ομιλίας μου αναφέρθηκα και είπα ότι είναι ένα θέμα που, πράγματι, μπορεί να υπάρξει μέσα στην Αίθουσα της Βουλής μία συναίνεση, για να προχωρήσουμε. Να σημειώσω, ότι η ομιλία σας, εκτός από το ότι σε ένα μεγάλο μέρος είχε μία γενικόλογη αναφορά σε ζητήματα με τα οποία δεν θα μπορούσε κάποιος ίσως να διαφωνήσει, επί του πρακτέου ήταν μία σειρά από ευχετικά, σκεπτικά και προτάσεις στο αόριστο και στο ακαθόριστο.

Θα ήθελα να γίνω πολύ συγκεκριμένος. Αναφερθήκατε και είπατε ότι δίνετε μάχη και θα δώσετε μάχη για το δημόσιο χαρακτήρα του εθνικού συστήματος. Σε αυτό συμφωνούμε, κύριε Υπουργέ. Όμως, αυτό για να το δει κάποιος, πρέπει να είναι πολύ σαφές μέσα από μία πρακτική πολιτική. Και θα ήθελα να σας ρωτήσω, κύριε Υπουργέ. Πόσο καιρό έχετε να επισκεφθείτε ένα γενικό νοσοκομείο σε μία επαρχιακή πόλη ή εδώ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δύο ημέρες.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Τολμήστε να πάτε, κύριε Υπουργέ, και θα δείτε εκεί σε ποια κατάσταση βρίσκεται το Εθνικό Σύστημα Υγείας και δείτε εσείς, εάν πράγματι, η πολιτική των τεσσάρων χρόνων με την κατάσταση που σήμερα βιώνουν τα νοσοκομεία, με την έλλειψη προσωπικού, με την έλλειψη προοπτικής του ίδιου του συστήματος, συμφωνεί με αυτό που εσείς είπατε πάρα πολύ εύστοχα και πάρα πολύ όμορφα.

Άρα, κύριε Υπουργέ, και σήμερα, στην αναφορά που κάνατε επί τόσα λεπτά, θα περιμέναμε να απαντήσετε πολύ συγκεκριμένα πράγματα πάνω σε αυτά τα ερωτήματα που θέσαμε. Τα ερωτήματα είχαν ένα συγκεκριμένο στόχο. Ρωτούσαμε ποια είναι η πολιτική. Μας είπατε ότι θα έλθει σε δεκαπέντε ημέρες για διαβούλευση ή για συζήτηση το προσχέδιο που αναφέρατε. Τι άλλο; Τίποτα συγκεκριμένο.

Είπατε ότι θα είναι δύο απογευματινά. Μακάρι, κύριε Υπουργέ. Εδώ αδικήσατε τους προκατόχους σας. Και θα αναφερθώ στον κ. Σκουλάκη, ο οποίος όντως έχει κάνει όλα αυτά τα χρόνια ένα έργο, το οποίο το βιώνει όλη η Ελλάδα, κύριε Υπουργέ. Είναι τόσα κέντρα σε όλη την Ελλάδα. Υπήρξε συνέχεια; Είδατε εσείς να γίνεται αυτό με τον ίδιο ρυθμό και να συνεχίζεται με τέτοια σπουδή και με τέτοια φροντίδα αυτή η πολιτική; Πόσο θα περιμένουμε, κύριε Υπουργέ; Πείτε μας να περιμένουμε! Πόσο, όμως; Διότι ήδη έχουν περάσει τέσσερα χρόνια και δεν είδαμε τίποτα το διαφορετικό, αυτήν τη λίστα ντροπής να αλλάζει. Μα, αυτό δεν είναι πολύ συγκεκριμένο ερώτημα, στο οποίο πρέπει να μας δώσετε και εσείς μία σαφή απάντηση; Θα περιμένουμε, λοιπόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, τον κ. Τιμοσίδη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός κ. Αβραμόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμώ ότι απόψε, παρά τις κορώνες που σημειώθηκαν, έγινε πάλι ένα βήμα μπροστά. Διαπιστώνουμε ότι σε γενικές γραμμές συμφωνούμε. Μοιραζόμαστε και την αγωνία και την ανησυχία, αλλά πάνω από όλα, την ευθύνη για το μεγάλο αυτό ζήτημα των ναρκωτικών.

Τέθηκαν και μερικά ερωτήματα. Αν και νομίζω ότι στην αρχική μου ομιλία έχω απαντήσει με πληρότητα, ωστόσο θα ήθελα να συμπληρώσω κάποιο από αυτά τα σημεία. Αναφέρεστε -και πολύ ορθά, όπως και εμείς εξάλλου παλαιότερα- στις διαβόητες λίστες ντροπής. Η συνταγή είναι πάρα πολύ απλή. Από την ώρα που θα τεθούν σε λειτουργία τα δέκα νέα κέντρα απεξάρτησης που αναπτύσσονται σε ολόκληρη τη χώρα, το πρόβλημα θα λυθεί. Και πρέπει να σας πω -και αυτό θα ήθελα να σημειωθεί- ότι και τα χρήματα υπάρχουν και πάνω από όλα η βούληση να δημιουργηθούν το συντομότερο δυνατόν. Ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. έχει πάρει τις κατευθύνσεις που χρειάζεται, μας έχει καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση και χρηματοοικονομική μελέτη, έτσι ώστε μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα να λειτουργήσουν αυτά τα νέα δέκα κέντρα απεξάρτησης. Το ζήτημα είναι εκεί, αλλά το σημαντικότερο είναι να μη μεγαλώσουν αυτές οι λίστες. Και το μεγάλο αυτό, πρόβλημα των ναρκωτικών δεν περιορίζεται

μονάχα μέσα στο θεματικό κύκλο της σημερινής μας συζήτησης.

Είπαμε και συμφωνήσαμε όλοι ότι ο τοξικομανής είναι ασθενής. Και έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται. Τι γίνεται, όμως, με εκείνον που είναι έμπορος και δηλώνει τοξικομανής, για να μη μπει φυλακή; Μήπως το πρόβλημα είναι γενικότερο, αγαπητέ κύριε Σκουλάκη; Διότι στην Ελλάδα όλοι έχουν βρει τα κόλπα τους, για να ξεφεύγουν από τις ευθύνες και τις συνέπειες. Και το ζήτημα αυτό «καίει» και πονάει την ελληνική κοινωνία, την ελληνική οικογένεια. Οφείλουμε, λοιπόν, ως σύστημα να σταθούμε όρθιοι και ως προς τις γενικές γραμμές να συμφωνήσουμε. Και ποιες είναι αυτές οι γενικές γραμμές; Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης.

Θα ήθελα, σήμερα, να προτείνω, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, που παρίστασθε σε αυτήν τη συνεδρίαση, να συγκαλέσετε το συντομότερο δυνατόν και με τη σύμφωνη γνώμη όλων των κομμάτων μία συζήτηση-ενημέρωση της αρμόδιας επιτροπής, έτσι ώστε αυτό που γνωρίζουν ήδη οι φορείς, να το συζητήσουμε στους κόλπους του Κοινοβουλίου. Εμείς, είμαστε έτοιμοι να γίνει αυτό και την επόμενη εβδομάδα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Βέβαια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Έγινε κατ' επανάληψη αναφορά στον κ. Ψωμάδη. Είπα πρωτότερα ότι απόντος κάποιου από αυτήν την Αίθουσα –το έχετε πει πολλές φορές και εσείς- δεν μπορούμε να εκτοξεύουμε κατηγορίες. Δεν είναι εδώ, για να απαντήσει. Μακριά από εμάς, όμως, κάθε διάθεση κάλυψης, συνθημάτων ή ρητορικής που έχει να κάνει με το ρατσισμό. Όμως, είναι ένας προβληματικός, εκλεγμένος, αιρετός και τον αιρετό, όπως όλους εμάς σ' αυτήν την Αίθουσα, τον κρίνει η κοινωνία, που ή του ανοίγει δρόμους ή τον στέλνει σπίτι του. Και οι τελευταίες εκλογές δεν έδειξαν κάτι τέτοιο. Υπ' αυτήν την έννοια είναι δεοντολογικά σωστό για τη δημοκρατία, τον αιρετό, να τον παραπέμψει στην κρίση της κοινωνίας. Αυτό είπα πρωτότερα και το επαναλαμβάνω. Και αυτό ισχύει, όχι μονάχα για τον κ. Ψωμάδη αλλά για όλους μας. Η πολιτική, όμως, που ασκούμε εμείς –και αυτό τιμά το Ελληνικό Κοινοβούλιο- κάθε άλλο παρά μεροληπτική είναι απέναντι σε ειδικές κατηγορίες συνανθρώπων μας, ιδιαίτερα δε στην ευπαθή ομάδα.

Υπό την προγενέστερη έννοια, ότι δηλαδή, όπως αναφέρθηκε, ο χρήστης είναι ασθενής, κρίθηκε –και απορώ πώς δεν το γνωρίζετε αυτό- οι μονάδες αυτές να είναι εντεταγμένες στα νοσοκομεία. Είναι λογικό. Είναι αυτονόητο. Μήπως, όμως, η διαφορά μας είναι, γιατί δεν έχετε κατανοήσει –και ίσως αυτό να οφείλεται και σε μας, επειδή δεν σας το δώσαμε να το καταλάβετε- ότι δεν μιλάμε για γεωγραφική γειτνίαση; Δεν μιλάμε για ένταξη μέσα στη δομή του νοσοκομείου, αλλά σε παρακείμενο κτήριο, έτσι ώστε ανά πάσα στιγμή να παρέχονται ιατρικές και άλλες φροντίδες που απαιτούνται για έναν ασθενή. Και είναι ό,τι πιο σύγχρονο. Και επειδή, είπατε ότι δεν γίνεται πουθενά στην Ευρώπη, θα ήθελα να σας πω ότι ήδη γίνεται στις περισσότερες χώρες και αυτή είναι η κατεύθυνση στην Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπα πρωτότερα –και φαντάζομαι δεν διαφωνούμε- ότι σε γενικές γραμμές συμφωνούμε. Με δεδομένη, λοιπόν, τη βούλησή μας να προχωρήσουμε μπροστά και με πλαίσιο ένα νέο Εθνικό Σχέδιο Δράσης, εμείς έχουμε ετοιμαστεί και, όπως είπαμε, θα το συζητήσουμε. Σας καλούμε να ανοίξετε διάπλατα και τις σκέψεις και τα μυαλά, έτσι ώστε να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε και να συμφωνήσουμε. Η στρατηγική για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών –το είπα πριν και το επαναλαμβάνω και τώρα- δεν οριοθετείται στα στενά πολιτικά όρια μιας ή δύο κυβερνήσεων. Έχει να κάνει με το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας. Τα παιδιά που σήμερα, βρίσκονται μπροστά στο φάσμα αυτής της απειλής, τα δικά μας παιδιά, τα παιδιά της κάθε ελληνικής οικογένειας, ανεξάρτητα από το πού ζουν, σε ποιά περιοχή, ποιας κοινωνικής τάξης είναι, το ίδιο απειλούνται. Η κοινωνική μας συνοχή –και, κύριε Παπουτσή, θα συμφωνήσω μαζί σας- απειλείται από αυτό το μεγάλο πρόβλημα, το οποίο όλο και περισσότερο παίρνει διαστάσεις, όχι μονάχα στην πατρίδα μας, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο και έχουμε και άλλα προβλήματα να αντιμετωπίσουμε.

Αναφερθήκαμε στον αλκοολισμό πρωτότερα. Το νομοσχέδιο είναι έτοιμο. Αύριο, μάλιστα, έχει προβλεφθεί να κατατεθεί στη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή της Βουλής. Σαν έρθει η ώρα να το συζητήσουμε όμως, ανθρωπιέμαι, θα αποδείξουμε ότι έχουμε φτάσει σ' ένα τέτοιο ώριμο επίπεδο συνεννόησης, ώστε να πάρουμε επιτέλους κοινές αποφάσεις, δεσμευτικές όχι μονάχα για εμάς αλλά και για τις επόμενες κυβερνήσεις, να δώσουμε προοπτική σ' αυτήν την πολιτική; Το πιο εύκολο είναι να ανεβαίνει κάποιος εδώ, να κατακρίνει τον άλλον. Έτσι, το συνηθίζουμε αυτό στην Ελλάδα. Για τέτοια θέματα, όμως, δεν υπάρχουν περιθώρια. Εγώ, εκτιμώ ότι υπάρχει η εμπειρία, η γνώση που αποκόμισαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια και –προς Θεού- επειδή είπατε κάτι πρωτότερα, μακριά από εμένα κάθε λόγος που θα αφορίζε ή θα μείωνε τη σημασία της προσφοράς εκείνων που προηγήθηκαν ήμών σε αυτήν την Αίθουσα. Ποτέ δεν ελέγχθη. Και επειδή σας μιλά κάποιος ο οποίος έχει το θάρρος ακόμα και σε κομματικές εκδηλώσεις να αναφέρεται σε ό,τι καλό έγινε στο παρελθόν, η υπόθεση αυτή μας φέρνει κοντά.

Δεν θέλω να σας κουράσω με τίποτα παραπάνω. Νομίζω ότι η υψηλή ρητορική αυτές τις ώρες μειώνει τη σημασία του θέματος. Όλοι μας έχουμε και γνώση και εμπειρία, πάνω απ' όλα όμως έχουμε εκπεφρασμένη την πολιτική μας βούληση. Το επόμενο στάδιο θα είναι αυτό της συζήτησης στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Από εκεί και πέρα, όταν έλθει η ώρα, θα συζητήσουμε γενικότερα για το μεγάλο θέμα των ναρκωτικών, μοιραζόμενοι όχι μονάχα το όραμα, αλλά κυρίως την ευθύνη για εκείνα που έρχονται απειλητικά από το μέλλον. Και βέβαια, επειδή, όπως είπαμε, αυτό το ζήτημα δεν είναι πια τοπικό, δεν είναι περιφερειακό, είναι παγκόσμιο, καλά θα κάνουμε να μάθουμε και από το πως το αντιμετώπισαν με επιτυχία άλλες χώρες, να πάρουμε τα καλά πρότυπα. Γνωρίζουμε ότι και αλλού εφημερίσαν προοδευτικές, προχωρημένες και φιλελεύθερες πολιτικές, οι οποίες, όχι μονάχα δεν απέδωσαν, αλλά δυστυχώς, όπως απεδείχθη, τίναν στον αέρα την κοινωνική συνοχή αυτών των χωρών. Ποιές είναι αυτές; Να το συζητήσουμε. Δεν θα ανακαλύψουμε εμείς την πυρίτιδα σήμερα. Από αλλού μας ήρθε το κακό, από εκεί θα έρθουν και κάποιες προτάσεις για λύσεις. Εμείς, όμως, έχουμε υποχρέωση –και αυτό είναι το συμπέρασμα που βγαίνει από αυτήν τη συζήτηση- να σταθούμε αποφασισμένοι και όρθιοι μπροστά σε αυτήν την απειλή. Πολλοί εκ των συνανθρώπων μας πήραν το μυστικό μαζί τους και δεν το μάθαμε ποτέ γιατί δεν είχαν γραφτεί σε καμία λίστα από αυτές που αναφέρθηκαν απόψε. Πολλές οικογένειες έκρυβαν το μυστικό στο σπίτι τους και δεν ξέρουμε πραγματικά τούτη την ώρα που μιλάμε σ' αυτήν την Αίθουσα, δεν έχουμε πλήρη εικόνα σε ολόκληρη τη χώρα πόσες είναι οι οικογένειες που στους κόλπους τους έχουν τέτοια προβλήματα να αντιμετωπίσουν.

Οι συντεταγμένοι σχηματισμοί μας, της κοινωνικής αλληλεγγύης θα εξαντληθούν περισσότερο στην κοινωνία. Εμείς αυτό τους προτρέπουμε να κάνουν, να συνεργαστούν με όλους τους φορείς. Η Αυτοδιοίκηση μοιράζεται μαζί μας μία εκ των μεγαλύτερων ευθυνών της σε ό,τι αφορά την ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής, αλλά πάνω από όλα, ευαισθησία και ανθρωπιά, κυρίως όμως βούληση και αποφασιστικότητα. Εμείς, ως Κυβέρνηση, είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε δυναμικά στην αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος. Δεν εξαντλούμεθα όμως εκεί. Θέλουμε τη συναίνεση και τη συνεργασία σας, τη γνώση, την εμπειρία σας και την ευαισθησία σας και είμαι βέβαιος ότι τελικά θα τα καταφέρουμε. Το πρόβλημα αυτό είναι απειλή, δεν μπορεί όμως να προβάλλει για πάντα στο μέλλον ως το μεγάλο πρόβλημα που δεν επιδέχεται λύση. Τώρα, είμαστε μπροστά στις δικές μας μεγάλες ευθύνες. Η Κυβέρνηση τις αναλαμβάνει. Καλείται και η Αντιπολίτευση να αναλάβει το μέρος που της αναλογεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.,

ο κ. Παπουτσής, για να δευτερολογήσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό και νομίζω ότι το εκτιμούμε όλοι ότι ο Υπουργός Υγείας, ο κ. Αβραμόπουλος, εδώ και πολλά χρόνια έχει κάνει την προσωπική επιλογή να εμφανίζεται και να δρα ως ένας πολίτης της συναίνεσης. Το εκτιμούμε αυτό, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είναι το πιστεύω μου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Το πιστεύω σας. Ωστόσο, όμως, εμείς εδώ σήμερα ελέγχουμε την πολιτική της Κυβέρνησης και ελέγχουμε την πολιτική της Κυβέρνησης όσον αφορά τα ναρκωτικά. Η πολιτική της Κυβέρνησης για τα ναρκωτικά θα είχε οπωσδήποτε τη συναίνεσή μας, εάν υπήρχε. Το θέμα μας είναι ότι δεν υπάρχει πολιτική, γι' αυτό και δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση εμείς να δώσουμε τη συναίνεσή μας, ούτε στην αδράνεια ούτε στις καθυστερήσεις ούτε στην αδιαφορία, η οποία προκαλεί την κοινωνία. Δεν υπάρχει συναίνεση, κύριε Υπουργέ, στην κυβερνητική άρνηση, στην άρνηση της Κυβέρνησης για τη χρηματοδότηση της πολιτικής για τα ναρκωτικά και για τα κέντρα πρόληψης. Δεν υπάρχει συναίνεση στην άρνηση του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών. Εσείς μπορείτε να είχατε τις καλύτερες των προθέσεων. Στην πραγματικότητα, μπορείτε να βεβαιώσετε το Σώμα πως ό,τι ζητήσατε από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών για τη χρηματοδότηση της πολιτικής για τα ναρκωτικά, το πήρατε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Για τα τελευταία που σας είπα, ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Πήρατε τη χρηματοδότηση; Άρα, είστε ικανοποιημένοι. Σας διαβεβαιώνουμε, λοιπόν, ότι εμείς δεν είμαστε καθόλου ικανοποιημένοι, διότι θεωρούμε ότι μέχρι στιγμής όλη η πολιτική της Κυβέρνησης όσον αφορά την αντιμετώπιση του ζητήματος των ναρκωτικών βαίνει με μειούμενη χρηματοδότηση. Θέλετε στοιχεία; Το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Πληροφόρησης για τα ναρκωτικά στην τελευταία του ετήσια έκθεση που αφορούσε το 2006 αναφέρει μείωση των δαπανών για τον Ο.ΚΑ.ΝΑ. κατά 19% στην πρόληψη το διάστημα 2004-2006 και μείωση κατά 38,1% των αντίστοιχων δαπανών του ΚΕΘΕΑ. Γιατί, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, εσείς είστε ικανοποιημένος από αυτήν τη χρηματοδότηση; Ποιες πολιτικές θα χρηματοδοτήσετε με μειούμενο προϋπολογισμό;

Και επιπλέον, αναφέρθηκαν οι κύριοι συνάδελφοι στις πρωτομλίες τους στα οφειλόμενα από τον Ο.ΚΑ.ΝΑ. προς τα Κέντρα Πρόληψης που ξεπερνούν τα 6.000.000 ευρώ, όπως επίσης τα οφειλόμενα από το Υπουργείο Εσωτερικών που ανέρχονται σε 1,2 εκατομμύρια ευρώ. Αυτά δεν έχουν αποτέλεσμα στη λειτουργία των κέντρων; Ποιό είναι το αποτέλεσμα; Είναι ότι δεν έχουν τη δυνατότητα να καταβάλουν τα δεδουλευμένα στους εργαζόμενους, οι οποίοι παραμένουν επί μήνες απλήρωτοι και βεβαίως αυτήν τη στιγμή υπάρχει πρόβλημα για τη στοιχειώδη κάλυψη των λειτουργικών αναγκών. Στην πραγματικότητα, για να είμαστε σαφείς και να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, οδηγείτε τα κέντρα στο κλείσιμο, είτε με την επιλογή σας είτε δια της αδυναμίας σας και, βεβαίως, δια της ανικανότητας της Κυβέρνησης να επιλέξει και να χρηματοδοτήσει τις επιλογές της.

Και επιπλέον, έχουμε και την εσωτερική υπόθεση στον Ο.ΚΑ.ΝΑ., η οποία δημιουργεί επιπρόσθετες δυσλειτουργίες. Τι γίνεται στον Ο.ΚΑ.ΝΑ.; Στην πραγματικότητα, στην αυλή του Ο.ΚΑ.ΝΑ., «σφάζονται παλικάρια» και πρόκειται για τα «παλικάρια» του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας. Και σφάζονται για τις προσλήψεις, σφάζονται για τις προμήθειες, σφάζονται για τις θέσεις στη διοίκηση. Είναι ή δεν είναι αλήθεια, κύριε Υπουργέ; Τα γνωρίζετε ή δεν τα γνωρίζετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Να μιλήσετε συγκεκριμένα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Η λειτουργία των μονάδων πρόληψης αλλά και των άλλων φορέων που ασχολούνται με την αντιμετώπιση των ναρκωτικών, στην πραγματικότητα, σήμερα βρίσκεται σε σημείο «μηδέν».

Και είναι αυτήν τη στιγμή οι εργαζόμενοι αλλά και οι χρήστες και οι οικογένειές τους που υψώνουν φωνή αγωνίας και διαμαρτυρίας. Δεν είμαστε εμείς που αντιπολιτευόμαστε την

Κυβέρνηση. Εμείς, φέρνουμε στη Βουλή τη δική τους αγωνία και τη δική τους φωνή.

Με αφορμή το θάνατο της δεκατετράχρονης στην Πτολεμαΐδα στην οποία αναφέρθηκαν πολλοί, εκ των συναδέλφων, αποκαλύφθηκε ότι σε ολόκληρη τη Δυτική Μακεδονία λειτουργεί μόλις ένα Κέντρο Πρόληψης ναρκωτικών και αυτό στην Κοζάνη και με έναν μόνο υπάλληλο! Ποιος έχει την ευθύνη γι' αυτό; Και την ίδια ακριβώς περίοδο, την 31η Δεκεμβρίου 2007, αναστείλατε τη λειτουργία του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης και Πληροφόρησης για τα ναρκωτικά μετά από δεκατέσσερα χρόνια ερευνητικού έργου, με ποια αιτιολογία; Λόγω έλλειψης κονδυλίων. Αυτή είναι η επίσημη αιτιολογία. Για ποιο μιλάμε; Μιλάμε για ένα από τα είκοσι πέντε Εθνικά Κέντρα Ευρωπαϊκού Δικτύου Πληροφόρησης το οποίο αξιοποιούσε τα ερευνητικά δεδομένα, προκειμένου να χαράξει πολιτική για την αντιμετώπιση αυτής της μεγάλης μάστιγας των ναρκωτικών.

Επιπλέον, επειδή όλα υποτίθεται ότι είναι προγραμματισμένα και ελεγχόμενα, πώς εξηγείται το γεγονός ότι μόλις το 2007 το Υπουργείο σας είχε υπογράψει τριετές συμβόλαιο με το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Πληροφόρησης το οποίο φυσικά δεν τήρησε; Περί τίνος πρόκειται; Χαρακτηρίστε το εσείς. Πρόκειται για διοικητικό αλαλούμ, για οργανωτικό, για πολιτικό αλαλούμ, για αδιαφορία, για εμπαιγμό; Γιατί ακριβώς πρόκειται;

Εδώ, έχουμε να αντιμετωπίσουμε ένα σοβαρότατο πρόβλημα που αφορά όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής, τις κοινωνικές σχέσεις, ένα μεγάλο αριθμό ελληνικών οικογενειών. Αφορά την παραβατικότητα, το «μαύρο» χρήμα, έχει διασυνδέσεις με το οργανωμένο έγκλημα, γιατί περί αυτού πρόκειται και να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Ακόμη, επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό, ή θα μπορούσε να επηρεάσει και τις διεθνείς σχέσεις της χώρας, όπως είπε ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος, κ. Παναγιωτόπουλος.

Γιατί, λοιπόν, δεν δίνετε την απαραίτητη προσοχή; Τέσσερα χρόνια τώρα δεν έχετε επίσημο Εθνικό Σχέδιο Δράσης. Θα το φέρετε. Πολύ ωραία, περιμένουμε. Γιατί επί τέσσερα χρόνια δεν έχετε; Δεν παραλάβατε Εθνικό Σχέδιο Δράσης; Δεν παραλάβατε τις προτεραιότητες των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μια εξαιρετική δουλειά την οποία χαίρεται η κοινωνία σε ολόκληρη τη χώρα; Γιατί το σταμάτησατε; Γιατί το σχέδιο δράσης το κάνατε σχέδιο ανάδρασης; Γιατί αυτό κάνατε, σχέδιο ανάδρασης όλων των πρωτοβουλιών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Λέτε ότι οι λίστες παραμένουν μεγάλο πρόβλημα και ότι πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Ποια είναι η πραγματικότητα; Ποιο είναι το αποτέλεσμα της αντιμετώπισης το οποίο κάνατε; Αυτή τη στιγμή η αναμονή έχει φτάσει στα πέντε χρόνια, για ένταξη στα προγράμματα του Ο.ΚΑ.ΝΑ.. Η υποχρηματοδότηση από την πολιτεία έχει οδηγήσει τον οργανισμό σε οριακό σημείο. Και είναι ενδεικτικό ότι οι μονάδες χορήγησης υποκατάστατων δεν έχουν τη δυνατότητα να προμηθευτούν ούτε τα αντιδραστήρια για αναλύσεις ούρων με τα οποία καθορίζεται η δόση μεθαδόνης για κάθε χρήστη. Θέλετε να μάθετε τι σημαίνει πρακτικά πέντε χρόνια αναμονής για μια θέση στο πρόγραμμα απεξάρτησης με μεθαδόνη; Επιβάρυνση της υγείας, αυξημένη επιπλοκή του χρήστη με το νόμο, καθημερινός κίνδυνος για την ίδια του τη ζωή, εξουθένωση της οικογένειας, τεράστιο κοινωνικό κόστος.

Πίσω όμως από τα ποσοστά, πίσω από τις λίστες αναμονής, υπάρχουν άνθρωποι ασθενείς, υπάρχουν οι συγγενείς τους, υπάρχει πόνος και αγωνία. Στο τεράστιο αυτό πρόβλημα έρχεται να προστεθεί και το φαινόμενο της εκμετάλλευσης των εξαρτημένων και των οικογενειών τους από τις ιδιωτικές κλινικές που, όπως περιέργως, τον τελευταίο καιρό εμφανίζονται να θαυματοουργούν σε όλη τη χώρα, επειδή ακριβώς ευνοούνται από την αντίληψη της Κυβέρνησης, της Νέας Δημοκρατίας και από την πολιτική επιλογή για την ιδιωτικοποίηση σε αυτόν τον τομέα.

Σε όλη αυτήν την κατάσταση, εμείς το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με αίσθημα ευθύνης απέναντι στους Έλληνες πολίτες, προτείνουμε συγκεκριμένα πράγματα. Προτείνουμε τη δημιουργία ενός κεντρικού συντονιστικού οργάνου υπό τον Πρωθυπουργό για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών και της πολιτικής για τα ναρκωτικά, με

σαφείς και ουσιαστικές αρμοδιότητες. Προτείνουμε ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. να μεταβληθεί σε έναν ανεξάρτητο οργανισμό που θα εισηγείται, θα συντονίζει, θα εποπτεύει και θα αξιολογεί το Εθνικό Σχέδιο Δράσης. Προτείνουμε ειδικό ρόλο για την πρόληψη που θα διαδραματίζουν πρώτα τα σχολεία με το κατάλληλα προετοιμασμένο διδακτικό προσωπικό και με τη συνδρομή ειδικών επιστημόνων που θα είναι επιφορτισμένοι για τη στήριξη των μαθητών. Προτείνουμε η νομοθεσία μας, που αφορά τα ναρκωτικά, να δίνει έμφαση στην πρόληψη, στη θεραπεία, στην κοινωνική επανένταξη και όχι στην καταστολή. Προτείνουμε οι φυλακές να σταματήσουν να είναι χώρος χρήσης και διακίνησης ναρκωτικών και να ληφθούν, επιτέλους, όλα τα απαραίτητα μέτρα με ειλικρίνεια, σοβαρότητα και αποφασιστικότητα.

Σε καμμία περίπτωση δεν μπορούμε να δεχθούμε η σύγχρονη κοινωνία να αποδέχεται οι φυλακές να συνεχίζουν να λειτουργούν ως «αποθήκες ανθρώπων». Τα θεραπευτικά προγράμματα απεξάρτησης που εφαρμόζονται στους παραβάτες της νομοθεσίας για τα ναρκωτικά, να προτείνονται ως εναλλακτικά μέτρα της φυλάκισης. Επίσης, χρειάζεται να εξασφαλιστούν οι συνθήκες και οι προϋποθέσεις έτσι ώστε να εξασφαλιστούν ειδικές παρεμβάσεις για τους κρατούμενους των φυλακών. Προτείνουμε επίσης, η παροχή υπηρεσιών απεξάρτησης να είναι δημόσια και δωρεάν, γιατί η ιδιωτικοποίηση αυτών των υπηρεσιών θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στην εμπορική εκμετάλλευση του ανθρώπινου πόνου και της ανθρώπινης δυστυχίας. Προτείνουμε να δημιουργηθούν στα νοσοκομεία ειδικές υπηρεσίες που θα συνδέονται οργανικά με τους αντίστοιχους φορείς απεξάρτησης. Επιπλέον, να κλείσουν με παρέμβαση του Υπουργείου Υγείας και των κατά τόπους νομαρχιών, παράνομα ιδιωτικά θεραπευτικά προγράμματα που αυτήν την περίοδο εμφανίζονται ως θαυματοουργά.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, δεν σας καλούμε απλώς και μόνον κάνοντας επίκληση στην καλή σας διάθεση για συναίνεση. Κάνουμε συγκεκριμένες προτάσεις, δίνοντας περιεχόμενο και ουσία στο πεδίο στο οποίο θα μπορούσαμε να αναδείξουμε μια νέα συναίνεση γιατί πράγματι αυτό το θέμα αφορά όλη την ελληνική κοινωνία. Εμείς, πιστεύουμε ότι πράγματι χρειάζονται αποφάσεις οι οποίες πρέπει να ληφθούν το ταχύτερο δυνατόν και να υλοποιηθούν με αποφασιστικά βήματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Πρώτα απ' όλα θα ήθελα να πω στον κ. Παπουτσή, όσο αφορά τα οικονομικά ότι δεν νομίζω ότι θα υπάρξει ποτέ Υπουργός Υγείας που να είναι ευχαριστημένος με τα λεφτά που του δίνουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Και δεν θα έπρεπε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αυτό ισχύει, αφότου συνειστέθη η σύγχρονη Ελληνική Δημοκρατία. Μακάρι στο μέλλον να έχουμε καταφέρει όλα αυτά στα οποία στοχεύουμε να χρηματοδοτούνται αφειδώς, δηλαδή όλα τα προγράμματα. Σε καμμία περίπτωση όμως δεν μπορεί και δεν επιτρέπεται να κατηγορηθούμε ότι δεν αυξήσαμε, όπως ισχυριστήκατε. Θα σας δώσω στοιχεία. Ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. είχε το 2007 κρατική επιχορήγηση 25.000.000. Το 2008 αυτές οι πιστώσεις ανέρχονται στα 29.000.000. Είναι μια αύξηση. Το ΚΕ.Θ.Ε.Α. έχει αυξημένες πιστώσεις κατά 900.000 ευρώ το 2008. Έχουν εγκριθεί 23.000.000 ευρώ. Μην τα αμφισβητείτε, γιατί μπορείτε να τα επαληθεύσετε. Καταγράφονται και ελέγχονται.

Ως προς τα Κέντρα Πρόληψης, ακούστηκε κάτι το οποίο μάλλον σας ξέφυγε. Είπατε ότι δεν υπάρχουν Κέντρα Πρόληψης παρά ένα στη δυτική Μακεδονία. Θα ήθελα να σας γνωρίσω ότι υπάρχει ένα κέντρο σε κάθε νομό. Αν θυμάμαι καλά, υπάρχουν μόνον δύο Νομοί, της Δράμας και του Νομού Λασιθίου...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Στη δυτική Μακεδονία....

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Στην Ελλάδα σας λέω!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Δεν θα το έχουν πάρει είδηση οι τοπικές κοινωνίες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν είναι κακό να μην το ξέρετε, κύριε Παπουτσή. Νομίζετε ότι και εγώ, πριν γίνω Υπουργός, τα ήξερα; Σε γενικές γραμμές δεν διαφωνώ.

Βέβαια, οι προτάσεις που καταθέσατε κλείνοντας τη δευτερολογία σας, ενώ δεν είναι λάθος, -θα έλεγα ότι είναι σωστές- διατυπώθηκαν με μία σχετική προχειρότητα. Είπα πρωτίτερα: Ας κάνουμε μία ανοικτή συζήτηση μέσα στο Κοινοβούλιο, για να καταλήξουμε σε συγκεκριμένα συμπεράσματα. Είναι πολύ εύκολο από τα Έδρανα της Βουλής να ακούγονται μεγαλεπήβολες ιδέες και προτάσεις. Εμείς, όμως πρέπει να είμαστε πολύ συγκεκριμένοι. Είμαστε έτοιμοι, όπως είπα πρωτίτερα, να κάνουμε έναν ανοικτό διάλογο.

Ο κ. Τιμοσίδης νομίζω ότι θα πληροφορήθηκε ότι ήταν λίγο άστοχο αυτό που με ρώτησε, αν έχω επισκεφθεί τον τελευταίο καιρό νοσοκομεία. Προφανώς, η ενασχόλησή του με τα κοινά τον έχει αποκόψει από ό,τι γίνεται έξω από τη Βουλή. Διότι αλλιώς θα γνώριζε -διότι έχει, δυστυχώς, προβληθεί αρκετά- ότι κάθε εβδομάδα είμαι τουλάχιστον σε δύο νοσοκομεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Προ εβδομάδος συναντηθήκαμε, στα Γιάννενα, με τον κύριο Υπουργό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ακριβώς. Απλώς δεν προειδοποιώ πριν, για να έχω μία πιο αντικειμενική εικόνα της πραγματικότητας. Τώρα που το πληροφορηθήκατε, φαντάζομαι ότι θα συμφωνήσετε ότι καλά κάνω. Και θα συνεχίσω να το κάνω.

Τώρα, επειδή πολλή συζήτηση έγινε -και αντιλαμβάνομαι την ευαισθησία και την αγωνία σας- για το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης. Αυτό περιμένετε από την αρχή να ακούσετε, αγαπητοί συνάδελφοι. Δεν είναι κακό. Εγώ πρώτος λέω ότι επιτελεί μία σπουδαία αποστολή. Δεν γνωρίζετε όμως ότι έχουν δρομολογηθεί από καιρό τώρα οι διαδικασίες κι έχω προσωπικά δώσει διαβεβαίωση στον κ. Στεφανή, ότι απομένουν κάποιες τυπικές προϋποθέσεις, για να συνεχίσει να χρηματοδοτείται αυτό το Κέντρο Τεκμηρίωσης. Το επαναλαμβάνω και τώρα, για όποιαν αξίαν έχει. Οι συνεργάτες μου ήδη έχουν προωθήσει τη σχετική απόφαση, έτσι ώστε, κι εσείς να μην αγωνιάτε και το Κέντρο να συνεχίσει να προσφέρει τις χρήσιμες υπηρεσίες του.

Τελειώνω με το εξής. Η σημερινή συζήτηση -το επαναλαμβάνω- πέραν κάποιων σημείων για τα οποία, εν πάση περιπτώσει, κρατάει κάποιος επιφυλάξεις, ήταν στη σωστή κατεύθυνση. Αναδεικνύεται η κοινή μας ευαισθησία, η κοινή μας ευθύνη και η κοινή βούληση να αντιμετωπίσουμε με επάρκεια, αποτελεσματικά και με ουσιαστικά συμπεράσματα το μεγάλο πρόβλημα των ναρκωτικών. Θα ακολουθήσει η συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή, η οποία είμαι βέβαιος ότι θα διαμορφώσει, ένα ακόμη, νέο πλαίσιο προβληματισμού και σε ό,τι αφορά την Κυβέρνηση μην έχετε καμμία αμφιβολία ότι στο κομμάτι που της αναλογεί μία ευθύνη, την αναλαμβάνει και με ευαισθησία και με τόλμη. Το θέμα αυτό μας αφορά όλους, αφορά στα παιδιά μας, κι εμείς είμαστε εδώ όλοι -και επιμένω σ' αυτό- για να ορθώσει το σύστημά μας το ανάστημά του μπροστά σε αυτή τη μεγάλη απειλή, η οποία όλο και περισσότερο παίρνει επικίνδυνες διαστάσεις για την οικογένεια, για το άτομο, για την κοινωνία, για τον τόπο μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ να μου δώσετε το λόγο για να πω μία κουβέντα μόνον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μια κουβέντα; Τι κουβέντα;

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κατ'αρχάς να ευχαριστήσουμε τον Υπουργό που δέχθηκε την πρότασή μας να έρθει το θέμα στην επιτροπή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τώρα, όμως, καταργείτε τον Κοινοβουλευτικό σας Εκπρόσωπο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Μία παράκληση. Να διανεμηθεί το προσχέδιο, κύριε Υπουργέ, πέντε - έξι μέρες πριν από τη συνεδρίαση, για να το έχουμε, να το μελετήσουμε. Γιατί την άλλη φορά ήρθε την ίδια μέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι παρά τις αντίξοες καιρικές συνθήκες - «ακραία φαινόμενα» τα λέμε αυτά- παρακολούθησαν τη συνεδρίαση περισσότεροι από κάθε άλλη φορά Βουλευτές, γεγονός που καταδεικνύει το μέγεθος του προβλήματος και το ενδιαφέρον για το πρόβλημα στο οποίο όλοι εξαντλητικά πρέπει να καταβάλλουμε προσπάθεια για να αντιμετωπιστεί. Και ακόμη το Προεδρείο εκφράζει την ικανοποίησή του για το επίπεδο που διεξήχθη η συζήτηση αυτή.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της υπ' αριθμόν 41/15/4-2-2008 επερωτήσεως Βουλευτών του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοι-

νωνικής Αλληλεγγύης, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την καταπολέμηση των ναρκωτικών.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 21.57' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τρίτη 19 Φεβρουαρίου 2008 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

